

این کتاب را از دست عوام به میرزا ابوالحسن
 مستوفی راجع نموده است. در حقیقت این کتاب
 میرزا محمد علی را دیده و واقعا به زبان فارسی و آنگاه
 در این کتاب که به خط میرزا علی قزوینی نوشته شده
 به خط میرزا ابوالحسن و این بر این کتاب را

۲۰۵۰

هو العزيز المتعال

وإني عبدك الذي بآمر شاه عز وجاه
رسمي كشيخ نجم و بآمر شاه عز وجاه

صدورنا انما وحكمنا المتعالى من موقف الام القاهره ومكن
المراد بالبراهين والاكابر الشيخ نجم بن بدل والخلف الصالح وكبر
الهام ومحمد الجاني وكل اختيارات العامة ومن يتبعهم من القبايل
والعشائر اعلوا قد وردنا بتلك البلاد ومع ايجوش والاجناد الذين
ثقلع من راسخات مدمم الاطوار وقسم القلا ومؤيدا من رب الجليل الحاضر
والباد لا يبرئ من غير يد وتد مير ابر العناد وصيانة اعراض العباد وما
ارسلنا اليكم فوجا من جنود شديدي القوة وما امرناهم ذوا جولة لانهم اذا
دخلوا قرية اضدوا وجعلوا اذنة الهل اذلة والنزنا ازمة قهرهم و
امنة بطشهم بتلك العلة وانا انظرناكم قاعدين عن القتال لكن يحبون
الى حضرة تنال اهلته وتلتون سدتنا البنية واكله هذه عرض علينا انكم
فرقم من ساكنكم لم تفكتم ولتشتبتم من اهل تادطم طمطم

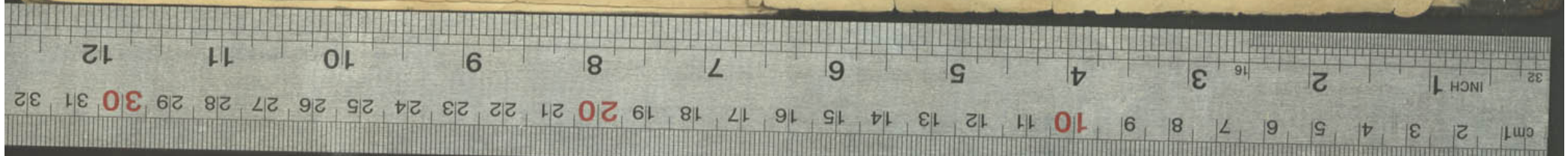
حيثا

حشيشا بجائش التي الاثبات لها ولا دوام وان كان جنود المنصور يحبون
من بلد يبرته شهركين لويكونون افضل عليكم ليصلون اليكم كالبرق
الحافظ ان كنتم في وراء سبعة البحر وبعد المنة لا يمنع منكم من الالة
ولا يمنع منكم الهول والحنة انما تكونوا يد وكلتم الموت ولو كنتم في بروج
شديدة وماله من جمع مالا وعدده يجب ان ماله اخلك وماله اخلكه
وانا صيتونا في امان الله ما ان رسولنا ولائمة الاطهار وامننا وسنضيف على
تواضع انا لكم شبيب احساننا طيبوا لكم وحسنا اياكم ووردنا الى ارض
مننا الشية مستبشرين باطقتنا البنية وثقنا اجلية خلق الله لكم السمع والاذن
والعين لتميزوا النقع من الفرس والسوء من الزين فانا هديناكم التجهيز ان
تطلبوا الخير فلا تفكروا ان تنبقوا البغي فهو بكم الاحين اعلم ايها الشيخ
مستدل لمدل دولتنا القاهر فينبغي عليك ان تحضر الاحضر الشريف
وحيا وتكون لا عدائنا عدوا والمولينا وليا ما دمت حيا فصارح لم موكلنا
مقدما من جميع الناس شغقا بالله من شر اليرسوسا الخشي الذي يوسوس
في صدور الناس

فوان اقدس كبرياء مير محمد نوشته شده

صدور حكما الشريف وامرنا المنيف من مكن الدولة

فرمان ۲

فرمانه که در حین حمله بفرمان بختیاری حاج نوشته شده

جری حکمنا العا اعمشیر حجاج ومن یتبهم من القبیل اعلوا
انا اعطیناکم الامان ووقعنا عنکم نواب الزمان فطیبون خواطرکم من
جميع الاحول وتوجعون الاوطانکم مع العیال وتحرثون مزارعکم بفراخیل
فانتم فی امان الله وامن رسول والائمة المیامین مع العوض والنفس والمال
وامون من کل سوء وفقره ونکال

فرمان قدس علی که شیخ عبدالعال بنی لام در پناه بدین نوشته شده

صد و حکمنا العا وفتح امرنا العا اعمشیر حجاج بنی لام شیخ مبدی
اعلم انا اعطیناک البدوی والحن وکرمناک بزمید اللطف والاحسان
وسلطنا ین القوتین من کل تکلیف وعدون ووقعنا عنکمما اجمع عوارض
الدیون لانک مخلص صدیق بالجنان والکن واکشف عن مدیک
جال فراید الافلاک بوجوه حق الیق الوالد بالحوینه اعین علی اجراء مدلول
ذالک احکم اجلیل وخیل اشخ النبیل واکف مع علی عشیره غریبه
علی حسن السبیل وامنع اجنادنا القاهران لیسون علی
احد من ذریعهم وحرارة جود وحمیل فعلیک باعلان التوفی و
التقدیل

التقدیل من جاء بالاحنه لحم فیحیی منا بالاجر الجزیر واللفظ الجمیل
ومن جاء بالسنة لا بطشه بالبطش الشدید والعذاب الوطیل

الفاتح بنی که در پناه بدین نوشته شده

جری حکمنا العا اعمشیر حجاج بنی لام شیخ مبدی اعلم انه قد ورد علی وجه الود
لحضرنا الشریف ونا دینا المنیف ورض عیننا صاکت وظهر بن صفویتک
وضوم مالک وانداد تو جهتنا لا تسخیر بفرمان وتمدیر الاعدی وورودنا
مع الجیش المجدد علی هذا اللوادی لبط الاپای وقبض ارواح العدو
العاوی ویمتتنا العالیه علی اعاشک عزیم وصیانه غنا یوک اجلیل
علینا لازم وارسلنا العالیه المزکور الیک لیدک وظهر الطافنا العیمه الیک
فالزم الکوار والد وابق لک واکف التفا من التي اوفتها فی
یدک وافتل ما هو خیر وصلاح وثمره یو لک فوز وفلاح وماررت
من سبی عشیرتک والتمست تخیرهم منا عن حسن سیرتک جری امرنا
الاطلاق الماورین باسرتهم کما عرضت لانک لید وولتنا وجهت وامن اعدائنا عن

فرمانه که پیکر از دست شیخ مراب بدین نوشته شده

صد و حکمنا القاهر وامرنا الباهر من موقف العز النادر وکمن دولت انصر
والقدر الفاضل اسوة الامام واکابر الشیخ محمد طهر وامن یتبعه من

القبائل والغاير اعلم انه قد ظهر بنا سعيك في استرداد احوال والنعال و
الطوشي من ايدى الترقه والقصوى وعرضت على حضرتنا عليك اجمالية
التي صدرت عن غاية اخلاص فلما اجعلناك بين الانداد بلطفنا
مخصوص ودخلناك على حصن اماننا الذي كانه بنين مخصوص
فطيب سيرتك واجمع عشيرتك انما لوقوهم نصيبهم غير منقوص
ولا تشلت بالك ولا تلذد بحالك وعلم ان نفسك مونة مع مالك

ايضا فرمان نادر شاه بمضمون عربي

جوي حكمتنا المطاع الى رضى الورقة الذينهم يجعلون ربيعة الترقية
تقصار بالترقية اعلوا انا اعطيناكم الامان ورفعنا منكم اجور
والعدون فادجوا الى مقامكم وكلوا وراعوا انعامكم وادخلوا على
امكنكم واكنوا في مكنتكم فمن عمل هذا فاهم عيش وصيد ومن
بقي في البغي فلهم مقام من حديد ايا لكم والمخالفه وعليكم
بالاطاعة والمواظفة

ايضا فرمان نادر شاه

جوي حكمتنا القاير المقدم الى قدوة الامام الكرام والجليل النقام
الشيخ العبد المخلص شيخ المشايخ بنى لام اعلم انه قد ورد طاد شك
بمعركنا

بمعركنا الجيد ووصف طرثك الاندنا المسعود وظهر علينا سعيك اجمدة من كل
باب وحقق لنا انك ثابت في موقف اصدق ومنهج الصواب يهتدى اليه وجهك
وشكر سعيك عاد وعلم انه قد فوضنا ازمته امور البصر على يدينا والواله عليك
وحولنا انظارها واتماها اليه واليك ان شروا بن مانع ورواح من البصرة و
طلع الى البر مع الوير والعشرة فحول الله سبحانه جعل صيد الخالب صقر راحكم
ومن سر سرهم وان باوادي الخيف ذهب له يد طرف كان من مكنتهم غري
اربع ومس منازل فاعلى علينا مشاة ومقرة وانظر بنا مسيره ومقرة على طريق
عاجل لارسلن اليه فوج من جنود الغالبه وجها من وفود البصرة ليجردوا عليه سيف
البريق ويحرقون بيوتهم بالنار والحيق ويطلعون من حقه كما ينبق وان
ساعدتنا احيوة سيكون كل غرض البصرة الى ان يرفث من مطيعك
اطع من بنى الام ويتنظرون في سمط اطاعتك ويتكلمون في لك بامتك

ايضا فرمان نادر شاه الى شيخ فياض نوليه شاه

صد ومكننا الشريف الى شيخ فياض ال خليف اعلم انه قد فوضنا بخلدك
وعلى حضرتنا من اعتقادك وخصاصك ومن قبل هذا فوضنا شخصته
المنتفع عليك والارسلنا حكمنا اليك وفي هذا الاوان مكتوب او سلة الى شيخ
الودود الشيخ داود وصل على حضرتنا وناصريت من ضعف مال ابن مانع
ومستكانة عشيقة ظهر على ضمير النوزا وصد وورثور الامان لابل من

يتبعك ويقتضيك وهو كاف لمن معك ولك وفيك فطيب خواطرهم
 وادع غايبهم وحاضريهم وصر فيهم بالموالفة وخذلهم عن المخالفة
 ومن اجتمع عندك ونصر جنديك ودهم معك ورج عند الولد وقدوة
 المثل يخج عبدك فكن معاديا للاعداء ومواليا مع الموال فجول الله بعد ظهور
 خدتك وشهوحن نيتك لقد نقاذ بالكل ودفعت مدارج احوالك
 فاقصر هذا الحكم على كل احد من الجمع لان في ذلك كرم لمن كان له قلب
 اولم التمع وان اغرضوا عن مدلوله فترى اعينهم بفيض من الدمع
الصفوة نادر شاه كاشيخ عبدالعالي مرقوم شده

صدق فرماننا العالي الى الشيخ الابرار الشيخ عبدالعالي اعلم انه ما عرضت
 عن حال ابن مانع وطلوعه الى تبرعتنا من قبل هذا فوجاه من العكر المظفر
 وبهم تجاوزوا عن النجف الاشرف فلما ظهر لهم قراره واتولقت
 اقدام قراره وجعوا الى عريني معكنا كالاسد الخلد فان عاد ابن
 مانع الى ماواه اجزنا عن موقفه ومثله لنرسلن اليهم بعون الله جمعا
 من يبور الباسه وضياغم اليه ليستأسيون فانه ويقتلون ابناؤه
 وينهبون ماله وياخذون ماله وان ترك مقرة وخلي مستقرة وذهب
 على فوق البصر فهو منفع لسيوفكم سارعوا الى تشيت شمله
 وتفرق بجمع ما اجرت من حال غراب اخوينه اثم كانوا من شيع
 ائمة الامام

ائمة الامام وخذ مواله طريق الدولة من سوابق الايام وخطبت التي صورت
 عنهم البطشهم فغفونا عنهم وجاوزنا منهم ليقول الله عز وجل واذا
 في طبهم احبا بلون قالوا سله واذا امر بالانغمس وكرا ما فادعواهم لطريق
 الوثاق وخذلهم عن القدر والنفق وان كانوا في مكرهم ما كئيب
 ولعودهم ما كئيب فالحكم من ول ولا وقت وانت لم تخر لارسال اليهم من كئيبنا
 افوجا قاهره وعن يده معكنا امواج اخره ليخر بوا اسس ثباتهم ويهد
 مواركان اثارهم وحياتهم فمن هذا الوجه طيب حالك وحسن بالكل وان
 استجريت عن حال اهل بغداد فموتوا في مواقع الملكة ومارق المملكة
 انفلق لهم البواب الفرج وحصر حسيه في مضيق حوج ومالهم من جهة مجاء
 وخبرهم وهم كضريق نبت الملاح واخذوا الترح وضرب عن قبضة جبل النباهة
 والتباح ياكلون لحم البعير وينهقون بالقوت الكثير ولهم ويرشيتي وزفير
 والقدرة سلبت عن يد يلم ولقد امتد يد يد لدهم كذلك يوحيم
 الله اعماهم حشرت عليهم وهم يتعاهدوا ان في عيد الاضحى يسلمون
 القلعة اليانا ويخرجون بالتيق ومالهم معلوم كيف ومالهم في اعي
 حال ينفيضني بالاسف والحيف يقول البليل العققل ليتني
 كنت غرابا ويقول الكافر يا ليتني
 كنت قوا با

قوله عليه السلام انه لو شق علي الشيخ محمد بن مانع مرقوم كنته

جوى حكمتنا القاهرة من مؤلف الامر الباهر الى الشيخ الامير محمد بن مانع وباقي رؤس البصرة اعلموا اننا قد وردنا بملك الارض الطيبة مع العجوش والاجناد الذين تدين عن صلاحيتهم الصم الصلاء والاطواد وعن تصادم قوايم خيلهم تولد الجبال والتلال والوداد لآمبر تخير بغداد واقتزاع البلاد من ايدى اهل الغناد وصيانة عراض العباد وقلع مواد الفساد ومارونا من تلك المرفقة الاحتفظ الترمية وحرارة البرية ومنع اجور ولاذية وما غرضنا الا اطفاء هراج دولة امدني لانه فان بحضرة الفيصرية وزناوه في البقاد شرار شرارة وريته وعين على اياه الواسع مع الشيخ عبد الله بالبصرة لاحتشاد الغاير ودلائلهم وتكليف قلوبهم واهمالهم وما امرنا بما تجزيه وارسدنا لملك ميرد لانه حقيق علينا ان بعد تخير بغداد وفتح ابوابه الشداد لقد شتطم البصرة في ملك حمالكتنا من غير نصب وانا لا نجيب البادو بل الليف ويز الاسنة والم رعة الى يد الم البيوت ومخزيب الاكنة الا بعد ايقاظ الفالدين عن الرقود والسنة واليقظهم واسباهم بالقول اللبني والدعوة المسخنة متمسكا بقوله سبحانه ادع الى

سبر

سبر ربك بالحكمة والموعظة الحسنة فلماذا ارسدنا اليكم فلانا وقد كنتم قولا مقبولا وما كنا معذنين حتى نبعث رسولا ان كنتم من البصرة فماتوا من البصرة الاحضرتنا العلية بكوة واصيلا فقتلوا بون من كاس عوطنا التي كان مزاجها زنجيلا ونسقون من عين عنايتنا التي تسمى سبيلا ولا تركوا الى مخالفتنا ونيلوا بالصرط السوي لان ذلك خير وحين تاولوا وان كنتم من لطفة فاعلموا انه باي خان اثرت زهر من هذب العانة مع اجنود الذين يهجم اشد باسا وشق تنكيلا ومن محاربة مولاهم توجف الارض واجبال فكانت اجمال كيا محيلا وبهم يتوثقون في احلة مر قطين لآمرنا فمنهم من قضى نجبة ومنهم من ينتظر وابدلوا بتبدل فبعون الله لآمرهم بان مخالفتنا ملعونين انما تفقوا اخذوا وقتلوا نفسا وسلب عليكم قولا ثقيل واذا لا تمتنعون الا قليلا من اطاعتنا فكم اكبر درجا واكبر تفصيلا ومن عصيانا فاعده بطشا مشديدا ونكالا وميلا ويوسف عايدته ويقول يا ليتني اتخذت مع اله رسول سبيلا واحق ما ذكونا وكل شئ فضلناه تفصيلا ان هذه مذكوة في شء اتخذ لآمره سبيلا

الفان اوله

جرب حكمتنا المطاع الى احباب الفرضية الذين سنن خدامتنا على انفسهم فرضية اعلموا انه قد وصل كتابكم بحضرتنا العلية

ونظرنا اليه بانظار مكارمنا اجلية فاسعوا الى تقديم المهام المرجوة
وبورو ابتديا الى لك الممنومة وظهروا اخلاصكم العالي به الوالد
والشيخ عبد الله واطيعوا امرها واطلبوا نصرهما استكونوا في محرمته
الامان محفوظين ولبحظات عيون شغفتنا لمحوظين ومن فوايد موايد
احساننا محظوظين

فزان ديكير

جو حكمتنا العالي الى عشيرة المنتفع ومن يتبعهم من القبيل
اعلموا اننا اعطيناكم الامان وامرنا ان لا يتولى عليكم احد من العنف
والعدوان ونوضنا من قبل شيخنا المنتفع بقدره المشيخ الشيخ
فتاح الخليف وصدده من موقف الاعلى توقيعنا الشريف
ففي كل حال اطيعوه وبما يامركم اجيبوه فمن اطاعة من الخاوص
يصير حصن الامان محروس ومن تخلف عنه فابوب النجاة
له مدد ومن ان لا يظن غيبي لشرباب وكن للمتقين لحى ماب

فزان ديكير به ال سراج صدر كشته

صدر حكمتنا العالي الى عمدة القبيل والادب الى الشيخ بوسوله والشيخ
والال سراج اعلمنا انه قد ورد اليه السيد عبد الرحمن بن جعفر بن
الرفيع وجنابنا المنيع ولشرف بتقدير السدة السنية السلطانية
ونلتيم

ونلتيم العتبة العلية اخافا نية وعرض علينا ما صدر عنكم من الخوص
النية وصفاء الطوية في طريق الدول والعلية وزيد اعتقادنا بكم وضوف
شغفتنا عليكم فلما كان الوالد المت را اليه من خصل الحبيب واباعيد من
خدمة الذين ارجعنا اليهم ام الولاية ونوضنا اليه زام الالام وجعلناه نيبا
بالحويزة بالعودة والجلالة وامرنا بتخيير البصرة مع ستر دار المعظم العارفين
الاشرار الذي كان من دون الكلباي متخذ مع الجنود القاهم الذين كانت
عندكم اكثر من ثلثين الف من اهل البنادر والاشرف فلما ورد
الستر دار المزبور والوالد المطور بالحويزة كونا من الحاضرين في معسكرهما
والمقتضين على اثرهما والمطيعين بامرهما والناصرين على ظهرهما
فبعد ما ظهر عنكم الانقياد وخلصوا في طريق الغزو والجهاد
وضح عنكم الاجتهاد في منع الدفلة ورفع اهل العناد لرفع
درجاتكم فان تجاوزا عن منبج الالامنة وتلكا ملك العصيان
بالفردى او بالاجاعة لنرسل جنودا مظفرة لبيور باسته عن
الاجام لا فتراسكم وقتل ذكوركم وهرانكم وبحول الله نطلع من الحق
من بغى علينا فلم يك ينفعهم ايما لهم لما زاد باسنا
اللهم اني كنت اسير من موبد نبي يسير وامة عبدك الذي يعقبك فقير
فلما دخلت من الكفر في حصن هلام اعتقني مولانا المجازي مع

لثمة ما من كوكب ان لا تحترق في من حران دمع كرامتك وان كنت
اقول لا اله الا الله محمد رسول الله على ولي الله والقيت بانك انت مولى المولى
بالتحقيق وارحم من كل رحيم ورؤف من كل شفيع

البيان من على

صدر فرماننا المطاع القاهر وامرنا النافذ الباهر الى رؤساء
وختيارات النصول وعامة وكلنا وملاحي فاسته اعلوا
انه قد ورد اولتشر في الحاج قران وعلفان مع ايلدار بك بقبيل
سدتنا البهية واضر اشار في محضر حضرة تالعليه وصلت
عريضتكم البنا وعرضت حواكم وظهر خلوص بالكم لدينا والقينا
على ايلدار بك ما كان مقصود ضمير الانوار فته واعطيناه اذن الانفراد
على معيت رفقاءه مواجهة فيوصلهم وبلغ احكام الاقدس عليكم طيبوا
خواطركم واجمعوا غايبكم وافرهم واستمعوا عنهم ما ينتقون
واقبلوا منهم ما يذكرون مجيئوا مطمئنين الى موكننا الاقدس
بلد تونغ البال واستفيضون حضورنا المقدس بطيب الحال فانتم
في امان الله الملك المتعال وما صدر عنكم شيء الترتيب والخطا فان
صدر دفعونا عنكم بالالطف والعطاء وستونا وجوهكم وبكم

باسدال

باسدال الغطاء وبعد وودكم الى خدمتنا لا مزيد منكم امر عيسى بن نعل
معلم بما هو سر ويسير فان الله لا يكلف نفسا الا وسعها وهو على كل شيء
بصير

البيان من على

جوى امرنا القاهر القادر وحكمنا الباهر القادر الى اهل الى و ايمان اوار
اعلموا انه كنتم من المسلمين واتباع الدين المبين ومن سلكي
الصلح الاقوم والنهج الاثقت الاسلام ولقد امن من امن وسلم
من سلم وكيوا ايلدا خور كان من كفر الكفر وديا دولتنا العلية وفي
هذه الاذن طفي ونبي وان الانسان ليظني ان راه آتغني ولقد عرض
علينا انه جبا غفيرا وجعا كثيرا من اهل اوار ومن النصول مع
نفسهم بكم الاسلام وناستهم على ملته سيد الانام ذاهبوا الى امان
كيوا المسفور بخلاف المذهب وبهذا الامر يورث لكم النصب واصابكم
الخذلان والعناء والتعب لان اعانت الكفار على المسلمين فخالفت
لما مضى وكتب ومغايرو على ما هو لهم حسن وصوب وما على هذا
المطلب اعرض احمد خان اوسمي من مطوعة ملكنا الذي
وهبنا الله من فضله لغير سعي وطلب وجعلتم له حام ومعين

وناوية الدجوة ذات قرار ومعين فاعلموا انه كل امر بما كسب ربي
واملى لكم ان كيدى متين اليها السكان بالادوار والقطن بتلك الديار
انا ارسلنا ايلدار بك كوادا اليكم ليبلغكم من فيه ماود عن فيه وانا
لشقات في هذا على شاة هذه البلاد ووقفن مع اجناد الذين اذا
ركضت جيا وهم انقلعت الاطواد وزغزع الصم الصلاد وميضاهي
التلال والواد واما الانوار والاخجاد ان قلموا بامرنا تحقنوا من بين
وتامنوا من قهرنا وان تكونوا من عهد الاثنيون كئين وفي مقام اخلافت
ما كئين فبعون الله نجى بعزم المثة اليكم واحاط عليكم غضبنا بما
كبت بديكم صرد ذلك ما زبو في هامي الحكم الاقدس اعلموا
يا اهل الاوار انه لما صد من يفضي اشراكم اعمال سيئة وظهر
علينا سوء نيتهم فارسلنا اليهم فوجا ز اخوة التحريب بنيتهم
وابنيتهم وبعون الله سينقلع رواقصهم من ديارهم وينقم رواقص
اركان اناؤهم وانتم طيبوا بالكم ولا تشوا حالكم لان فكل فدية اجيد
والودي منهم من احد اصداد النار ومنهم من فرح الزند الودي
فمنهم محتد وكثير منهم فاسقون افمن كان مؤثما كن كان كافرا لا يتون
ايضا فرمان عير بسود كير ميرزا احمد خان
صد امرنا المطاع القاهر وحكمنا الاقدس الباهر انه لما ظهر حسن خدته
من ثمة

من عمدة الامجد واسوة الامم ايلدار بك مع هذا الدولة العلية النادرة على
مفاتيحه وفلوس عقيدة على خضر تبا البهية النادرة والحمد خا ان احكام سابق
بجنى اعرض من اعتناق الاطاعة والافلا من وادبو موليا عن قبول الاثنيون
والاحصاص لهذا ايلدار بك حكومت قري جنى وجيشي وسيرمى الات
تعلقت باحمد خان المذكور ونوضنا اذمة مها مها عليه وعطينا
اعنطه امور محمود انا ليهما بيديه فاذا رجع احمد خان عن
موقف الجبال الى الصراط اوى وجاءنا وما مستفيدة على منجنا البهي
وشر بنا لروى يصعد بدراج العن وشرف وينال بنول حسانتنا حتى
متاسلف اليها الاها الى بالقصرى لبطورة كونوا منقادين على اوامر
ايلدار بك ولوا اهيمة وقصروا ايا دى تطول لاشرا من محل حكومتهم ونوا
ولا تركوا الى بدم اركان امرنا واجتنبوا من سطوت بطشنا ولربت قهرنا انه
لقول فصل واهو بهزل عليكم بالاطاعة واياكم والى الخالف
فرمان ملحه بسود كير ميرزا احمد خان بهر يارى فوق دهنان سدرسته
مدر فرما تبا المطاع الى ان لا غزى عنق اعلموا انه قد عزمتنا وجبرمتنا
من قبل الاثنيون فالتقى سرخى خان متا انكم فصرنا ازمة خيولنا وغمة
جيدنا عن حدو ولا يتكم ونضينا سرخى خان لا يتكم ولكن علمت باجبار عهد
ونكثتم القول ولو غدا انه نقض الايمان من نقض الايمان وان هذا من عمل الايمان

فرمان ملحه بسود كير ميرزا احمد خان بهر يارى فوق دهنان سدرسته
مدر فرما تبا المطاع الى ان لا غزى عنق اعلموا انه قد عزمتنا وجبرمتنا
من قبل الاثنيون فالتقى سرخى خان متا انكم فصرنا ازمة خيولنا وغمة
جيدنا عن حدو ولا يتكم ونضينا سرخى خان لا يتكم ولكن علمت باجبار عهد
ونكثتم القول ولو غدا انه نقض الايمان من نقض الايمان وان هذا من عمل الايمان

وذهب سرخی خان الی داره من خجسته اعمالکم فادسلنا
ملاء معروف الیکم لطیب حالکم فغند ورو حکم المطاع
الیکم کونوا مطمئین بالطافنا و توثقین بصحفنا و اعطافنا
وارسلوا الینا الجماعة المفصلة الذین عدلتم اربعین فقرات
وان تنها اولوا في ارسالهم سیو یکم الله اعمالکم حسرات وان
کان احد منهم مریضا اولدی عند رقبول فیده لوه من خوانه و
اقربائه وارسلوا لهم الینا جمیعاً فبعون الله نغفوا من ذلالتکم
الماضیه وحق لکم عشیه راضیه و تخلفوا عن امرنا و
اجتنبوا من فتکنا و قهرنا فاذا بطشنا بطشنا جباً دین

ونجی بکم بطوة

مرور مرزا علی بیگ بنیادی بقعه
2 غره شهر صفر الاول 1270

171a. mirza nagah

مواد فرمان شیخ الاسلام جلال الدین محمد اردوبادی نصیری که
از دیوانچه شاه سلطان اول صفوی مرگت شده

هو الله تعالی شاه العزیز فرمان بیون علی خلد الله سلطانه

چندینک همت والا و بکلی نیت حقایقیت اقتضا معروف و معطوف برانست
که در کل ممالک خود حکام شریعت پیغمبر و حق قوانین دین مبین حضرت خیر البریه صورت
یا ضعیف و سلی و واقع نشود و در شریعت این هم اتم چار است از وجهی که در نهایت
امانت و دینیت و دینداری و وفور فضل و کمال و حقانیت و پیرامین کاری بجه باشند
مصدق اینمقال صورت حول خیر مال نجابت و شریعت پناه فضیلت و افاضت
و کالات و تقاه شجعه الخبیه و المسترعی الکرام لطل الحامه و الشرعیه و الفضله
و الکالات بجلال الدین محمد اردوبادی **لهذا** از بنده شکر و میل
منصب جید المرتبه شیخ الاسلام فقیه طیب اردوباد و از لوج و چ و اعلی و شروط
و توابع اردوباد و قیامات بخوبیه قضاء این شریعت و فضیلت پناه قاضی غایت
الدوله مرحوم قاضی نجی است به نجابت و فضیلت و کالات پناه در راه مقفوض و

فتح و ظفر هم بنوش لبث بند و طالع سعادت از چنگل دیده چنانچه بنشین امتیاز
 از نتایج اقبال کیفیت شکست در آن و تسخیر دارالایمان کرمان و کرشای زکیان
 و متفقین اوست که جمعی مفسد از امر قوم فرمودیم که افلاجه بهیکی بهوخوا
 نشی مطلع گردند و بسبب این که رایات لغت نشان در دارالطمانه
 نزول و ابلال داشت فوجی از غزایان که بر کرده ایچه امیرالامراء اعظم
 محمد امین خان کروس کهلکی و دارالایمان کرمان به تخریب و شیطنتی در آن مأمور
 فرموده بودیم بنویسند افلاجه مطلع شد تقی بعد از شکست بهریمت بقعه خود
 ایچه را له باغزایان بجای فرقه کرمان چنانچه مدتی بهم قتل محصور و در
 جزو بکشد ایان سپارش و نویسد چنان به پایان بهیکی سوتر غیب بناقت
 برادر و ولد تقی که بقعه داری در طاعت را بر روی خود بسته و ابواب طغیانرا
 بر چهره خود کشوده بودند نشان مخفی به ایچه محمد امین خان و غزایان اعلام و
 وعده بدت دادن بروج و مطرف حصار قلعده واده بوعده و فی چند برهرا
 در هنگام یورش بتصرف داده جمعی از غزایان جلورین و فرقه کانداز با قبایل
 پیروز بتصرف آیند ولت ابدی الاتصال در آورده احمد برادر و ولد تقی خود
 بنابرین قلع کشیده و دوروزی بقعه داری مشغول و چون راه نجارا از جانب
 مسعودیده از قلعه بیرون آمده اینچیز که تقریر در آن رسیده نوشته همراه داشت
 تمام متفرق و بمید فیض در کت بندگا و الا ملحق بهسکوی ایچه محمد امین خان
 کهلکی

بکهلکی کشته و بمید من عنایت ربانه تا کعبه و ببلوکات کرمان بتصرف در آمده
 زکیان و دریندت در ولایتان بادیه حیران می پیود چون عرب که کثیر غنیمت
 رایت یوزن را از راه لورستان بولستان باند و استماع نموده از خوف
 بهر جهت بنای اتفاق با او گذارده خبر رسیده زکیان بجهت تحویل قوت و لایموت
 با بقا رقام و اردو طمان مخ محاکم شست کوه فیله گردیده ایچه را روضه بکاه غنیمت
 و حشمت پناه مجلس دولتی و عده اخوانین العظام خمی ام نظر علیان زنده را
 با فوجی از غزایان زند و جزایچیان و غلامان کشکیان و سیری که فرقه نشان
 و مأمور کرفینی زکیان و متابعین فرقه بوزر و روی ایچه مکتور و غزایان
 منصور زکیان از آنجا در سمت الیون قلعده حیران کلهور که حواله خاک بغداد
 است نموده غزایان از آنجا اوسو تعاقب و ملاقات واقع چنانچه مقامت
 پیدا و رده و هو قلع و لشکر فیوزی اثر دور قلع را چون نیکی شتر گرفته روز
 دیگر که ابواب نجات را از هر طرف تجدیده جمعیه که دشته نظر علیان در شهر زکیان
 با متفقین او گرفتند و نه محصور و حالت تخریب زکیان و بهیکی را بظهور آوردند
 باید درین باب بشفاق خاطر امیدواریم در عهده شما خیرانه نه جلد الا و نه

صورت فرمان کرمان و سیر زنده در کابل بنویسند

فرمان باشد انکه عده و عین و اجد و اثر من دریش سفید و کد خدایان الکاء

دربار کرمان و سیر زنده در کابل بنویسند
 صورت زنده کرمان

بخون و طایف گنگرلو بوجهت خاطر مستطوره امیدوار طبع بنده که درین وقت
 بایا به رفیع بیکاه ایست و شوکت پناه حکومت و عقیدت و لنگاه مناعت و قیامت
 اشتباه بنجه اخوانین اعظام محمد رحیم بن گنگرلو حکم الکاء منکورد از رکاب
 نفرت استب و الامرض و مقرر فرمود که بنیاده متوجه امر حکومت و دلو و ستد
 ولایت منور بطبع در مفاصلت و حاکمیت و منظم و شایسته هم اندر موقوف
 و بیایا به رفیع بیکاه عقیدت و ارادت الی محمد رحیم بن سو که در اندوه بنیاد
 مقرر و امور بود امر فرمودیم که از انجا بحضور سعادت کنجور آمده مشغول خدمت
 مقرر دیون رکاب بشد باید بعد از حصول اکامی بر معنون رقم قضا و عور و
 بیایا به من راه همگی نزد بیایا به من راه آمده حسب الصلاح و تقریر من راه کرده
 متضمن صلاح و دوس ابد معقول باشند مشغول تقدیم خدمات دیوانه بطبع ادا امر
 و نوا امر ادا مطیع و شفا و بطبع از سخن و صلاح ادبی و زنده نماید و در توقیر و
 احرام اوسعی لازمه بجای آورده بیایا به من راه سو حکم بالاستقلال خود
 داشته توابع امر منکورد از محول و مرجوع بش راه دهند و در هر یک البوا
 نوبت خاطر خطری را بر چهره منتیفات آمانی و امانی خود داشته
 و در عوده شناسند از ۲۰ ثمر بجان ۱۰ هزار و بصد و ششاد

۱۱۸۵

ایضا واد فرمان کریم خان و کبیر خان که بر حیم خان گنگرلو نوشته

فرمان شد انکه بیایا به رفیع بیکاه ایست و شوکت پناه حشمت و جلالت و کتفه

ارادت

ارادت و اخلاص اکاه قضا الدوله را نشو و الحال کوه بنجه اخوانین اعظام
 محمد رحیم بن گنگرلو حکم الکاء بخون بوجهت بیعت خاطر خطری در اختیار
 باشد بداند که درین وقت انجا بیایا به ایالت پناه از رکاب نفرت ماب
 مرض و مقرر فرمودیم که بولایت منور رفته مشغول امر حکومت و دلو و ستد
 ولایت منور بطبع در مفاصلت و حاکمیت و ولایت و صیانت اصول رعایای
 اندو سی لازمه بجای آورده بیایا به رفیع بیکاه عقیدت و ارادت الی محمد رحیم
 بن سو که در اندوه بنیاد مقرر و امور بود امر فرمودیم که از انجا بحضور سعادت کنجور آمده مشغول خدمت
 مقرر دیون رکاب بشد باید بعد از حصول اکامی بر معنون رقم قضا و عور و
 بیایا به من راه همگی نزد بیایا به من راه آمده حسب الصلاح و تقریر من راه کرده
 متضمن صلاح و دوس ابد معقول باشند مشغول تقدیم خدمات دیوانه بطبع ادا امر
 و نوا امر ادا مطیع و شفا و بطبع از سخن و صلاح ادبی و زنده نماید و در توقیر و
 احرام اوسعی لازمه بجای آورده بیایا به من راه سو حکم بالاستقلال خود
 داشته توابع امر منکورد از محول و مرجوع بش راه دهند و در هر یک البوا
 نوبت خاطر خطری را بر چهره منتیفات آمانی و امانی خود داشته
 و در عوده شناسند از ۲۰ ثمر بجان ۱۰ هزار و بصد و ششاد

ایضا واد فرمان کریم خان و کبیر خان که بر حیم خان گنگرلو نوشته

فرمان شد انکه بیایا به رفیع بیکاه ایست و شوکت پناه حشمت و جلالت و کتفه
 پیر لوی شوکتی و نفرت و اعلام فیروز می افش و کلا علی در حشمت شمع الم حشمت

این شش و پریم را کشته طنطنه کوس میمنت مانوس رعیت پروری
 و دادگری از شش بهتیب مع کندان غبارسیده بر وقت نمت والا
 نمت چنین لازم و واجب فرمید اعم که هر یک از بندگان ارادت کش و فرمان
 برن عقیدت اندیش را فراخور حال مرقه مدارج عزت و تملک ساخته بین
 الا اندر تبه برتری ارزانی فرمایم از جای که مصداق این مقال از ناصیه احوال ایشان
 رفیع گشت **اخوانین العظام** مشکوالت یک کنگر لوطی و پروید **لوطی**
 از ابتداء بدانند میمون بچاق نیش را در الملقب و خیط بالقلب
 علی ایلی های فرمید بر فرزند خود خونی و سلاطین و اقایان کنگر لوطی پناه رفیع پناه
 شهنش و دلت پناه فی مت و مناعت و تنقه اصدای و ارادت اکامه شیخه
 اخوانین العظام مشکوالت فرخان بالاکتفاد و سر کرده غزایان کنگر لوطی والا
 نفرد دانسته من بعد از مکات و خیطات اور الملقب بالقلب فاذ و خطاب
 علی ایلی های خیط دانسته توقیر و احترام او لازم شمرده از سخن صلح صحرای
 پروان نروند و در عهد و شناسند مقررانده موجب پناه و پناه را در اهرام
 از قرار دستور العمد عجری دهم در حجب **۱۱۲** بفرار و بید و شاد و

حمد صادق اصفهانی در خصوص طلب خود بکبریا و کید و شیون عریفه داده
 عرضه داشت که کترین بندگان فدوی بذروه عرض بار یافتگان پایتیر
 صدق و صیرورتی نظر بندگان سندرشن سندرشن دارد و در بان فیتصر

پاسبان

پاسبان اقدس ارفع و الارواح فذاه میرسد که جفوس و جطلین با یک و اید
 مکترین از و لیلیق خان و جعفر قلی خان کنگر لوی بخوانه بموجب تفصیل
 ضمنی که قبدرین حسب انوار و مشایران مبارک بعهد سید نفیسی بختی مقرر
 کردید که موجب این نرا از شکر اله خان بایافت و بعضی طلب یک والد
 مکترین هم ری نماید و با یک نرور بهر اهر محمد دیون و ولیق خان به بخون
 رفت بعد از و در خوشان به بخون ایشان با سید نفیسی یک جعفر زنی کرده و او
 شوه داده محصل نرور بولایت خورشده و وجه طلب و اید مکترین بقدره تعویق
 اندخته مدتی است که و اید مکترین را در مضروب معطل نموده نه وجه طلب او را میدهند
 و نه خصمش میکنند که باید در نوقرت با یک نرور لازم خصوص فرستاده که مکترین مراتب
 بواقفان سده سنیه جلال عرض نمایم از روی امیدواری جرات عرضه داشت
 بخاک پی نموده است و چنانست که حبه لکها و بتحق فرق مبارک که حسب الفغان
 قضا بعهد احدی غزاصدار پد که بولایت بخون رفته و وجه طلب و اید مکترین را
 از شکر اله خان بایافت و و اید فقیر ابرو داشته بهر ای خود بر یکیت مد اقدس
 پاد و در که موجب امیدواری و خطی دعای خیر خواهد شد بآیه امره الوالا مطاع

سواد فرمان در طبق بریفه فوق از دیوانه کیم خان و کیم خان و شیده
 فرمان علی **۱۱۳** انده پناه امارت و صدقت پناه شکر اله خان کنگر لوطی کم
 ولایت بخون براند که در بنوقت عیضی بشرح مانی عرض نموده که

نماه میشود که والد او را در نجون بمقرب طلبی که از ایشان جعفر قاپک و
 و لیلی یک کسکه لومید او معطر کرده و به طلب او را انداده اند با وجود آنکه
 حسب الفرائین مطاع بعهدہ انقیاد و محضر تعیین و مقرر شده هر چند تا حال
 البته وجه مزبور را داده خواهند بود **ند** مقرر میشود که چنانچه الی وصول
 فرمان مطاع و به طلب او موافق عجت و فرمان قدرتشان نداده باشند
 به وصول فرمانها بدون اجمال و اتمال کار سازی او را کرده عجت باز نیست
 و او را در حق حضور نموده کوتاهی نموده و در غرضت م لازم داشته در عهده
 شناسند تجیر ۱۲۰۰ هـ کسکه ربيع الاول ۱۱۹۲ که بزرگ و بحد و نود و

Tadris
 Am Kyun
 Jant Kanyun
 Kixyung
 Haxan
 hant

ایضا سواد فرمان که بخان در خصوص حکومت حاجی علیقلی بن کسکه لومید
به هر نجون مرقوم گشته
 فرمان علی شد آنکه اعزّه و عیان و ابد و شهرت و سر خدای کند که و کده و
 و جمهور سکان و طمان و ولایت تو مان نجون بعد از افضلات ایزد منان
 بصنوف الطاف کون کون خطر امانتشان مستطعم و امیدوار بفرمانند
 و عیفته که درینولا در خصوص و ره و ایماه رفیع و کلاه نوکت و جلالت پناه
 حشمت و ایالت و شفا کشف الحاج و المعتمدی جبر علیقلی حاکم انجی
 و اینکه تمامی مردم انجا از حسن سلوک و رفتار ایماه مومی الله را فی و بچرد و رود
 او بعضی از مردم اند که به مقرب شداید و اضرائی که درین راه

نسبت

نسبت با نهاد واقع و متفرق شده بودند معاشرت با مکنه خود و خبر را ایماه شاله
 کسی یقین و دل تپ و از ولایت خویش و خوشی آورده و در ایاری ولایت
 سعی لازمه بمعمر او را و دوسر مواد قلمی و انفا و حضور نفی و بتور نموده
 بودند بنظر انور رسیده مضامین آن معلوم ری چنانچه آرا و مرتب اخلاص و
 خدمت گذاری ایماه سابق الذکر که ها هو حق بر پشگاه خاطر خطیر ملک
 پرا طایه و هوید اگر دید از انجا که ایماه حکومت و ایالت پناه مشالام
 من جده و خواهران ایندولت و دید مدت و از سید و خواش و کلا علی
 بر من و شکار کاملی ده و مرد و کار در آن فیضی بیکشد البته بخوی رفتار
 خواهد کرد که انچه از زمین از و کاشا کر شدند و کلا علی نیز ایاری و معموری
 کل ولایت بخصوص ولایت نجون را منظور نظر نفی کسکه لومید و مطرح
 خاطر انکشاف نظر هر نسبت که رعایا و پیکان انجا با حسن وجه زینت و زندگان
 نمایند باید این تیر بمقتضای رویه اخلاص مندی و در انخواهی متوجه غل
 و عمر خود بجه در نزد ایماه حاکم به قیام خلالت و یونای قیام و رعایا و برایا را
 بشفقت و رحمت و کلا علی امیدوار و سر کرم رعیتی و کاسبی خود نموده
 مطالب و مدعیان که داشته باشد عرض نماید که بمعون الله فیصل
 پذیر گردد و در عهده شناسند ۱۱۹۲ هـ کسکه لومید
 ۱۱۹۲ هـ کسکه لومید و شفا و چهار

1184
 1560. mmy nagad

یا من
هو بمن
رجاه کریم

سواد فرمان کریم خان و کبر و خصوص منکر کر مرزا علی پیک کنکر لو
بعده و لیقلی خان کنکر لو صادر شده

فرمان شد اند از روزی که حکم فرمان روی قلم و ایجاد و تموین و زبانی
با حکم فرمای کشور شور و سنین منشی دیوان تفا و قدر و رقم بدایع
نفا را منویر و شرتوقع و قیو کیتی ستان و منشور بهر النور جهان بنای را بنام
نامی و اسم سالی بر اورق صحیف لیل و نهار بر قوم و بنطوقه ای کرمه
توقی الملك من قشائیر یبلغ بلیغ حکم و بیجه ذات مصون از زول و موشح
و بمر خود و ابود محنوم کرد بند بر ذمت همت و الانمت لازم و مختتم
فرموده ایم که هر یک از بندگان راسخ العقیده صاف اعتقاد را فراخور
حال مرتقی مدارج عزت و همتا رسیده پس الاشل و الاقرن بقفویض قدرت
شیان بر افروز فرماییم لهذا امره الطاف بلا نهایت را ش مرصا علیان
سلامه النجی العظام میرزا علی پیک منته کنکر لو بنجوانه فرمید
از ابتدا دو ماه مهده اسنه لوی شیر پایه قدرت را در احکام کان برتبه
منته کروی ایالت و حکومت انجا بنده نمودیم که بنجوبه باید و بطریقیکه شد
و از لوازم جوهر و کار و نه او آید و سر داز روی راست و در سنی و رت یقینی
متوجه نقل است دو اختیار نوشتجات ایپاه رفیع بکاه ثکوت و جلالت
پناه امارت و حکومت و تنقه نتیجه اخوانین العظام و لیقلی خان
حکم

حکم ولایت بنجوان بوده حسن اخلاص و نیکو خدمتی و کار دانی و خوش بپناه نظر
فیض منظر ظاهر و جمیع ملزومات سفردار کور را محض خود شمرده تقصیری از خود
را فی نکرودی ایپاه حکم و عمل و طاعت شمر که فدایان ولایت مکرور و ریش سفیدان
و جوهر طوایف کنکر لو و سکان توام بنجوان یگان مش را اله را منته امارت
و جلالت پناه حکم دهنده لوازم امر مکرور را با و محول دهنده امدی در امر او
و موقوف نه نماید و مقرر فرمودیم که هر ساله مبلغ سی توام پشیری نقد
و مقرر سی هزار ضعی از باب مالیت توام بنجوان بنیافت و صرف
معیشت خود نماید و در هر مهده شناسد و غیر آن نه در ذیقعه ۱۱۰۶

ایضا سواد فرمان از دیوانخانه کریم خان و مخصوص موجب منتهی میرزا علی پیک
بعده و شکر اله خان صادر شده

فرمان شد اند بنابر وفور تقدرت خاطر خطیر علی در باره ایضات رضع
تمزت سلاله النجبا میرزا علی پیک کنکر لو و ظهور است قمر و کم
طبیعی مش را اله از ابتدا معطی دهنده اسنه بونت شیر ضریب تحویر امر
منته کروی ایپاه رفیع بکاه حجت و نیت پناه امارت و حکومت اکاه
شیخه اخوانین العظام شکر اله خان حکم توام بنجوان را بش را اله شفقت
و مهربانی فرمودیم که چنانچه بدو شایسته و از رهوش و کار دانی او سر د و آید

یا من هو
بن رجاه
کریم

بنوازم شغرم نور قیام و اقدام داشته در نزد علی پناه مشایخ متوجه تقدیم خدمت
 محوله بخود کرد و مقرر اند علی پناه رضی الله عنه ایالت و حکومت پناه اخلاص
 و ارادت افاضه خان حکم بخون و ملک و سایر کد ضلالت و رعایای بخون
 شغرم نور الحفی علی حضرت مشایخ داشته و در عهده شناسند از آن نه در محرم
 مقرر اند موافق حاشیه فرمان مبلغ سه تومان و پنجاه دینار پشتری شد و مقدار
 پانزده هزار و پنجاه نخ جنس از بابت مالیت الکاء بخون بصیغه موجب لیانه
 در وجه حضرت مشایخ مرهمت و غنایت فرمودیم که در هیچ وجه موجب
 قبض بر نفسی سواد فرمان مبارک از علی پناه حکم الکاء مذکور به باز نشود
 و صرف معیشت خوب شد از روی حکم امید داری لوازم خدمت
 موجود بخود اشتغال نماید ۲ نه محرم ۱۱۸۰

**تاریخ وفات کریم خان و کبیر که از موقوف رقم بندکان امیرزادگان
 ابوالفتح و محمد علی خان ولدان او که به جعفر علی خان پشتری نوشته**

بودند ۱۱۹۳ معلوم کرد
 فرمان علی پناه رضی الله عنه در وقت و اقباس همراه ایالت و حکومت
 و شوکت و جنت و هدایت و تقاه بملت و خدمت و عظمت و قبول پناه
 ارادت و اخلاص اکاه امیرالامراء العظام بنفق خان قدر عظیم
 دارالسلطه پشیر بتوجهات بیغایت خاص و درجه شخصی یافته بداند
 که عریفه

که عریفه که قبر ازین بنو اب مرهمت و غفران و مغفوره داشته و شایان
 رضوانمکان عظیمین شیان ابوی ام طاب ثراه نوشته و از راه داشته بود
 رسید چو مقدمه قضیه نماید نوب غفران نور الله تعالی منجمله اشیای افتاد
 در بنفش فرستادگان انعالیپناه را مرخص و روانه نزد انعالیپناه فرمودیم
 می باید انعالیپناه در هر یک و هر مملکت بندهکان علی را در باره خود
 بحد کمال داشته از روی ارادت و اخلاص متوجه امور آن حضرت
 بطه مطالبات و مدعیانیکه داشته باشد عرض و قرین انجام داشته در هر
 مواد خود مستقر و مقتدر داشته در ابالی و معنوی و محافظت و حیات
 انولایت کوشد و در عهده شناسند پشیرانی نه صرفا لطف ۱۱۹۳

**این رقم از جانب صادق خان که بعد از وفات کبیر پیمان زند در
 این پند حق حکمران بر فرخت بعد از مرگ علی پناه کند لو نوشته بود
 زیاده ازین رقم از جانب او بنظر رستم صرف نرسیده**

حکم شد اند علی پناه رضی الله عنه شوکت و جدیت
 داشته و مخلص دوشتر خواه جبر علی پناه کند که لو حکم محال بخون و از راه
 و سبجان و قیام و مقری بتوجهات خاطر خطری مستطرد امیدوار بطه به
 که عریفه عقیدت ترجمه که در بنوقت شتم بر انوار اخلاص و عقیدت

خود قلمی و انفا و حضور نماید بود با ایصال بایان سنی المرتبه والارکان
میرزا علی بیگ منشی الکاء بخون بنظر الفت اثر رسیده مضامین معلوم
و مفهوم و افلاص و محبت انفا لپناه دولخواه ظاهر و معلوم کردید بیداید
بمصول اکاهی بر نفون رقمی توجیه و کلاء را در باره خود بمرتبه
کمال دانسته با هر کسی عزم در بر کیتی مدار اقدسی بجهت حقیق
حالات خود با مبالغه و مدعیانته دانسته باشد بعضی غرض در آورده
بعز حصول موصول داند و قدغن لازم دانسته و در عهده شناسد
۲۳۲ شهر صفر المظفر ۱۱۱۵

اقا محمد شاه قاجار از قرار تقریر اهل ایوان خنثی مادر زاد
بود بعد از صادق خان در ملک ایوان سر با فسروری از است
همین فرمان در خصوص تعمیر قلعه بخون که از صحت جماعت لکزی
دندان خراب شده بود بعهده کلبعلی ان کنکر لوم و شده بود
حکم و الا شد انکه لپناه رفیع بکویه دولتر و اقبای همراه قیامت و منبت
انتباه محبت و محمدت پناه افلاص و ارادت اکاه نتیجه اخوانینی
الکرام طبعان حکم تومان بخون بوفور شفاق خاطر محبت بیدان
شرف استظوار و اطمینان یافته بداند که عرفیه عبودیت فرقیه
که در نیولا

Shirvan
Ha crew
Yeghannu's
Koniocyn
Platurabau
Ha nuns Kew
Saven Sansi
Kewgung

12061.

135 u. mury Haya

که در نیولا شعر بر تپ خدمت گذاری و افلاص بخاری و استعدای بنا و تعمیر
قعه بخون بر انظار قلمی و محو بایان عمده الایک مرزا اسمعیل بیگ کنکر لوم و شده
خود انفا در کاه همان چار خسته بوط مقرب حضور با هر انور سلطان محفوظ
قطر خورشید اثر قافیه و نفون ارادت نمون ان فرا ده ام آفره معروض
و معلوم ری سعادت پیری قافیه کردید مرتب خدمت گذاری و دولخواهی
انفا لپناه و حقیقت حال ولایت و وقوع فرا بله انجا حکامی در شپکاه خاطر
مراثر و الا ظاهر و واضح و منظور نظر مبارک انت که لازمه مراعات
در باره ایشان بعد آورده همگی رعایا آورده و مرفعات و امور ولایت
تنظیم و حصول از حشال بجهت ازین اقبای پرول معور و کلیه الاری
مخلی و در حکم آرایش و استرحت متو به رعیتی و دعای دوام دوست
ابد ایصال باشند در نیوقت حب الاستعدای انفا لپناه مولازی شده
نفر عمده بجهت تعمیر قلعه بخون از ولایت اذربایجان حواله دار قام قضا نظام
بعوده ای لپایان حکام اذربایجان مرقوم و محضر از کاب فیروزی شایب
تعیین و روزم فرمودیم که آمده قلعه مقرر در از ولایت اذربایجان از قرار
امر مطاع جمع اداری و آورده تسلیم انفا لپناه و بنای قلعه گذاشته مشغول
کار باشند و مقرر فرموده ایم که عمده مقرر مدت چهار ماه کار کرده مراجعت
نمایند و چنانچه اسباب صورت اتمام نیافته عمده مقرر کفایت نند

انشاء تعالی را نشانه تیر بقدر کفایت عمل موله و تمامی او را تمام خواهیم فرمود
انفالیه در هر باب الطاف خاطر هر ماثر خیر وانه شوش مرصه که فل حول خود
دانه در نهایت امیدواری بقدم خدمت و نظام امور ولایت و سرپرستی عیلت
مغفور و مطالب نحو عرض نموده بدربار قبول موصول دهند و در عهده شناسد

از رفته غزه ششم شعبان ۱۲۰۰

اینها و صورت فرمان اقا محمد شاه که در اوقات آمدن سرخس و بهاری
لکنی بر سر قلعه نجوان بعمده کلبعلی خان کنکول و صا و شمره است
حکم و الا که اندالیه رفیع بجهت شوکت و جلالت همراه محبت و مناکت
پناه حمت و عزت آتشاه نهامت و بل تر شهاب اضداد و ارادت آگاه عمده
اخوایین العظام کلبعلی خان کنکول و حاکم تو مان نجوان
نزدید هر اسم ناطق ناطق و الا سر فر از به بدله که عرفیه عبودیت
فریفته که در نیل و خصوص اجماع معاندی و شهر لکنی و قریب و لوازم
جانش در دفع و رفع و مقتدا آنها و انزاع و شکست و تدبیر ایشان از پا
داری و خدمت کناری هوایان دوست بهیله ابد اقران بطریق که نگاشته
خدمت عقیدت خدام و محبوب عالیان عمده الاعلیٰ مزه امیر ملک کنکول و فرستاده
خود انفا در راه خلیق امیدگار و الا شعله و ملحوظ نظر مقربان حضور باهر النور
مطالع و مفهمن ارادت امین ان فی البدایه الی النهایه معروضی رای عالم
اربی

اربی خاقانی و حقیقت خدمت کند اری و جان نثاری انفالیه کا هو حقه
در شکاره ضمیمه اوقاف تاثیر قالی بمرتب و وضوح و ظهور رسید روی انفالیه سفینه
حسن خدمت انفالیه بر روی علم ارا و اضع و هوید او مشمول الطاف خاطر مهر
ماثر و الا بود و الا که زاده بر سابق نیکو خدمتی نحو سوط هر و نمایا و صدر این
خدمت شایک گردیده بیشتر از بیشتر در نظر مخرج اثر جلوه کرد و موهبت شاق خاطر
عنایت کسر لجه عنایت خیر و اند و نوازشت ضریب نه را ش مرصه انفالیه خواهم
فرمود و نظر باینکه در نیل و انفالیه و امانی نجوان صدمه و شکست پنداری
کشیده اند از نهایت شفاق خاطر مخرجت ماثر و الا ارقام مطاعه بعالیان
شوکت و بلیست و سکامان امیر الامراء العظام کلبعلی خان کنکول و شمره و ایران
موقوف فرمودیم که چنانچه بقرب انقلاب غده و ذخیره در نجوان کیاب
بشد بقدر وسیع و امکان با مان این غده و ذخیره داده که به ایشان افتاد حاصل
شده باشد و همچنین قمر حدیثا که بعهد انفالیه معالییه شیخه اخوانی
العظام مصطفی قلی خان شرف نفاذ یافته که انچه به و بهای نمایان
کنکول و در دعوی قریب و داغ تفک شده باشد عوض از کار سازی نماید و نظر
باینکه زستان در میان و وقت مقتضی آن نبود که بغیر قلعه نجوان
شده باشد ان شاء الله بعد از نوروز فری و وسطا که عمده کار متین و مخوف
ارقام مطاعه بهیکی حکام اذربایجان مرقوم خواهیم فرمود که عمده داده

انفالیه قلع و محاربه و غیره و کما هو حق مضبوط نموده باشد و از هر باب اتفاق
نظر محرمات تا اثر و الاصول در باره خود بپرسد کمال دهند و هر روزه مطالب خود را
عرض و قریب انجام دهند و در عهده شناسه تحریر از غرضه شهر بهر الله ع

صورت زمان اقامه شاه در خصوص پیش نه ولایت بخون به ضیق قلیان

بکهر کی پسر مرقوم و صادر فرموده

حکم و الاشد آمدن لایحه معایه عظمی و اجلد دستکاه شوکت و قبال
پناه حمت و اهدت همراه شهادت و بابت آکشته قیامت و مناعت
اشباه امیر الامراء العظام سیقلی خان قیدی بکهر کی دار لطفه شیر
و خوی و چورس و سما و مرند بنزید غایت خاطر اتفاق نظر بهر و الاکسر غلبه
بهر بداند که چون درین اوقات بتقریب اثوب و انقلاص است لکن
و قریب باغ تو مان بخون قرب و از صدمه که بعالیها رفیع بقیه افلاص
اکاه عده اخوانین طبعان حکم و امانه انجا روداده بیون و تب
و از اینک در شایه و لوتج و دیدت متقی صدق کرده اند بهر بابت جانب
انها و منظور نظر محمت اثب بپایند فلهذا بافعالیه افلاص
تاب مرقوم و مقرر میگردد که چنانچه غلبه و ذخیره بجهت وقوع انقلاب
در انجا کیاب بهر باشد انفالیه در پرب غلبه و ذخیره امانت انهار محفوظ
و بقدری که متبر شود در دادن غلبه با این کوتاهی جی نیز ندارد که افاقه

بجهت

بجهت پیش نه و رفع احتیاج و فاقه شده باشد و پیوسته الطاف
ش مدخر و اندر اش مصلحت خود اشته مطالب و مدعیات خود عرض
و مقرون با نجام داند و در عهده شناسه تحریر از غرضه شهر بهر الله ع

فرامین محلی شاه که در اوقات آمدن اشجند و
سر کرده روسید بر سر قلعه ایرون بعهده کلبلعلی خان کنکلو
و محمد خان بکهر کی ایرون و غیره مرقوم و صادر گشته و کیفیت
آمدن اشجند و و غیره احوالا از مضمون فرمانها و رقمهای ناپ
اللسطنه عباسی معلوم و مشخص می شود از قرار تفصیل

الغرضه لله

کرمش خاتم شای ز قدرت
ازلی
قرار در کف شای زمانه
شعاع

صورت و پیکر
شعاع

از دیوانه شمشاد در اقرار پادشاه بر بعهده عیسی قاضی کند لوص و رسیده

حکم والا شمشاد عیسی قاضی رفع بعهده شمشاد و بلیت شمشاد عزت
و عادت و تنگه قیامت و منعت اکثراه ثمره اخوانین العظام عیسی قاضی
حاکم بخون و کند و بویست بلا نهایت خطر خطیر و محنت بخیر مشقه و تمایل
و امید در بعهده بدست که قبلین اقرار بر دست علمه قدری از موجب
تفنگچیان سر بندی و بخل و احواله الیایه فهمد امر و مقرر کردید که در نفر
از تفنگچیان منزله آورده موجب خوش باریت نمایند در بوقت دلو
حضور و بعضی و شفا حضور محنت دستور رسیند که تفنگچیان
مقرر بجهت اقد موجب دلو و ارد و تر دانی لایه و دیناری از وجه موجب
انهارا کار سازی نه نعم مذکور ساخته بود که شخواه متوجی خوش اتفاقا در کاب
سعدت بشتاب رسیده است چون مبلغ کلی شخواه از بابت مالیت رل
قبور و بده استند الی لایه باید کار سازی نماید لهذا امر و مقرر کردید که برت
دارن مقرر مجدداً محبت بانصوب و بوجه موجب خوش باریت و محبت
نمایند لهذا مقرر میشود که بوصول حکم رفع منیع و حصول اکامی بر مغول و
ورود بر اتداری مقرر شخواه موجب آنها سو اقرار بر دست که در دست
دارند تمام و کمال در عرض مدت هر سه بوم کار سازی نماید و تخلف
بایزند

بایزند ارد الی لایه رفع بیهوده شمشاد و بلیت شمشاد عیسی قاضی
و بملیت بورد و بر اتداری اقرار بر دست که در دست دارند موجب آنها سو تمام
و کمال باریت و در عرض هر سه بوم کار سازی نموده رون حضور محنت
دستور رسد و بایستد بدست که چنانچه کوتاهی در تخیصص نماید مورد
موافقه خواهد شد و بمرور و بملیت شخواه عرض و مقرون با کجام دانسته
و در عهده شمشاد تحیرا فی شهر رجب ۱۲۱۲

ایضا فرمان شمشاد در اقرار پادشاه بر

لا اله الا الله الله
الملك الحق
المبین
عبد الله بابا خان

حکم والا شمشاد عیسی قاضی رفع بیهوده شمشاد و بلیت شمشاد عزت
فرمان مطاع اکام هر صد نمایند روانه و خوشو محصل مالیت شمشاد پادشاه بخون
دانسته مبلغ شمشاد و بخت تومان بخیر از دین روجه مالیت انی باطلع
و تصوب الی لایه رفع بیهوده ثمره اخوانین عیسی قاضی حاکم بخون
در مدت هر سه ماه از مردمان بکسب حصص و بخوبی داری بکسب بکسب

آورده در رکاب مستطاب خاقان تاجیک صاحب جهان خوانده مرده نموده
قبض رسید که حاصل وضعت موجوده ابقه تقدیم رسانند مقرر آنکه علی لپا
رفع ایفاء عباس خاقان کنکر لوزاکم بخون در غمت وصول فرمان مطاع
و در محضر منور مبلغ ششصد و هشتاد و پنج تومان و پنجاه و دینار را چ
دیوان مالیت ششماه تا در موعده مقرر سرانجام و بدو تحویل داری خود
بدر بار کیتی مدار سلطه فرستاده حسب المقرر معمول و در منور اتمام
مات در موعده منور انفا درگاه سلطه نموده از قرار فرم همگن
نه نماید و مبلغ چهار تومان صادر بصیغه خدمت نه همانی محصل منور
نموده و در عهد ششماه فی شهر حجب ۱۲۱۲

ایفاء صورت فرمان شاهی به طبع خاقان کنکر لوزاکم نوشته شده

بسم الله الشانه العزیز المالك لله تعالى حکم هیون
شد آنکه علی لپا به رفع بجهت دولس و غرت پناه قیامت و نبالت دستفاه
ثبات و لبش شهاب افلاص و ارادت اکامده اخوانین العظام
طبع خاقان حکم بخون بوجه شانه سرازار بوده بداند که قبل ازین
انفا لپا به مستعدی شده بود که در سبب بجهت نه تمایدهای امور موکب
ظفر و تور سلطه شرف توقف در مملکت آذربایجان ارزند دارد
بعد از

بعد از وصول التوئیح علمستان بچین او با که در اختصاص تدبیر و تفکر فرمودیم
روزی مقدار کثیر از خوار دیوانه غلبه بلیت بحرف علمیات سلطانی و عا
نصرت مباد بهر و این باعث فرا به مملکت آذربایجان و فی الحقیقه برای
اما لپا باری بود فوق طاقت ایشان بنا بر مرتب منور و در غمت جانب رعایا
و اما لپا مملکت منور متوقف بخون موکب و در موعده مقرر را موقوف
و فرمان فرامی مملکت منور و رتی و شق مهت بفرست و کلیه انجا را بقبضه
اقتدار و حشیر قره باصره شهر باری و خره ناصیه تا جدار ای نایب السلطه
العلیه بیسی میرزا امین و او را با معادل بخت هزار لشکر کرده هزار نفر
رکاب دوده هزار نفر آذربایجان به شد متوقف متوقف دار السلطه شیر ما نور
و با لپا به مقرر بشود که چنانچه کفره روسیه جارت بآبدن اخذ و حواله
نمایند و امری باعث و حادث کرد و حقیقت را بفرزند ارجمند انجا
که بدفع آنها و انضباط امر انفا لپا به پرد و اتمام امر کور او غلی عبده
اتمام انفا لپا به مقرر شد بدو طریق باشد بر پشت علی لپا به معایجه غرت
و اقبال پناه قیامت و صلا و تنقه مناعت و نبالت اکتشاه امیر
الامراء العظام مدتی خاقان قاجار که بعد از ایردن بتدبیر و افراج
متمم دینی انجا بجهت امر انجا را بظرف و تمام نمایند و کار کور او غلی
سهر تمام امر کنجه و در جستان هم عبده انهم انفا لپا به مقرر شد

که باید درین راه تمام مقرون با انجام سازد انعامها از اجله خدمت
که اذن دولت خوانان و کسب کار در امتداد بنی الاقران و خدمت
انسان بعد از او مقرب است باید در انشغال و انجام خدمت
دیوانه نهایت اهتمام و جد و جهد بعد از کرده حتی خدمت خود و بر
پیشگاه خاطر خطرات و غور ببلوه کرد و توجیه شد اندک از احوال
و اما خود داشته در عهد شناسه تحریرا فی شهر جمادی الاخر ۱۲۲۰

ایضا سواد فرمان مخفی شاه

الملك لله ما حکم به یون شد اندک یلیه مع پناه دوش و نهیب
پناه نهادت و بخت اشبه اخلاص و ازلوا که عده اخوانی اعظم
مکلفان کنکر لو بعت یست سانه سر از رجب بدانند که درین وقت یلیه
ایرفان تر قیاب رکاب مستطاب شده معروض داشت که در اینجا مذکور
میشد که کفای موکبش می مرصبت فرمست با نفع یلیه امر و مقرر
میشود که چون بنه و غزوق از همی هایون در روحانه وادی بود
و منظور نظر اثر آن بود که بنه و غزوق سویدا و عا کر غازی را
نیز علهه متخص فرمست و فوج کثیری نیز امور بولایت کر جستان
و تقلیس فرمست بشیم بنابر آن از کز غازی مرصبت برود خانه
وادی

وادی فرموده بنه و غزوق را بعد از او شکر جا بدر اجدالانه معینی و دود هزار
نفر نیز بهرامی یلیه مع پناه پیر قلخان قاجار رونه نقیسی و در
یوم پنجشنبه نیز موکب سلطان با معادل بست و پنج هزار نفر از غازیان
نصرت نشان و نور و دخانه کردند و در اینجا نزول اجلال ارزانی و بدیع
کفره روسیه امانت خروانه معروف خواهد شد و الله و بالله تا امر طایفه
فعله را یکطرف و همه ایشانرا عرضت تلفت نفرایم از امینولایت مرصبت
خواهیم فرمود و از فضل الهی فی قلع ایروان که مثل نوبت هایون ما
معین و صامی در پیلو داشته باشد و تدارکات قلع از هر یک در موجود
و اما بهیم باشد از کفره روسیه چه بکاید داشته باشند انعامها روز و شب
متوجه جفت قلع بوده هیچ قدری نمانند که تا هر سال هم طول بکشد
موکب پیش می در مقام باشد که هر موعده آرا خواهد بود و همگی هر
قلع ایروان را بر اعم خدیونه امید و ارسا حنه در عهد شناسه در راز

شهر ربیع الثانی ۱۲۱۴

ایضا سواد فرمان مخفی شاه

بسم الله نه العیز الملك لله ما حکم به یون شد اندک یلیه
ربیع صیحه نهادت و بخت اشبه امانت و منعت الله اخلاص
و ارادت اکاه عده اخوانی العظم مکلفان کنکر لو حکم یون بخون

بعثت کامله شانه سر بند بجهت بداند که چون از نایبیت کامله التبه و نیروی
اقبال عظیم الرؤل سلطانیه اشجند و سرور در روئیه ضاله قرین هلاکت و
بوار و جنود نامعود او نیز اکثری فرار و التبا بجا گویش بر او رده
و بقیه انجا هم شب هنگام خود را بدریا رسانیده یازم دیار او یار شده
از میان الطاف ربانه قید روئیه که در پنبک و شوره کل و کرجت
مانده اند از غایت اضطراب و ابستگی و تعدادی بری ایشان باقی مانده است
و وقت آنست که نشانه کالوت وجود ایشان از آن صحنه تپک و صفا
گردیده باشد بنابرین باقیه امر و مقرر میشود که بعد از وصول فرمان مبارک
انچه جمعیست که از طریق کنگر لو میسر و مقرب است جمعی را آماده ساخته
بر وقت یلپاه معین بکاه امیرالامراء العظم حدیق فیضان قاجار بکریه
ایرون و جمعیست ایروانی یازم شده بقطع کفار مذکور و پرده و عیال
نصیب اقا و طایفه شمس الدین و انیر با طوفان و بزرچلو با طاف
و اتفاقا پیش از آمدن و دستمال و ملحق خواسته با تمامی جمعیست ایرون
و کنگر لو و طوفان مذکور به تمام امر کفره اند و پوخته و اوقات شبانه روز
خود را مصروف خدمت مذکور و اضطراب است اند و شعور سزنده
بزنوی امر کفره که در پنبک و شوره کل و انخواه میشند کوتاه و بیطرف شده
تا تمامی در امر آنها باقی مانده و بحد التک که درین باب راه غدیری در

انجا

انجا باقی مانده است باید از قرار یک حکم فرموده ایم امر انصاف را قرین انجام
و اختتام سازند و کوتاهی بهیچ وجه جایز ندارند و مرمت شاهنشاهی
احول خود داشته و عیال و عده الاعیان میرزا اسمعیل فرشته انجا بکاه
از کباب افسر روانه نزد انجا بکاه فرمودیم که فریاد و نواب
هایون را باقی بکاه القانیده و در عید شمس خیر از نه نذر اچرام ۱۲۲۴

ایضا سواد فرمان محملی

الملك لله تعالى حکم هایون شده انکه یلپاه رفیع بکاه غوث
و عادت پناه شامت و بلبست پناه اخلاص و ارادت اکاه شیشه انونین العظم
طبعاً کنگر لو بوجهت شانه سرافراز بجهت بداند که درین وقت یلپاه رفیع
بکاه غوث و عادت پناه عقیدت و ارادت اکاه مقرب انجا قان میرزا بکاه
کنگر نوی دیوان اعلا را با اتفاق عیال و سنی الدک میرزا اسمعیل شاهی ولایت
بخش و کنگر فرشته انجا بکاه به خواه موجب یکر، مورده ایرون روانه
فرمودیم که بخواد مزبور را برده از قرار حکم انرف صحنه زی نماید باقی بکاه
مقرر میشود که بعد از وصول اکاه به مضمون فرمان قدرش پایش می و ورود
یلپاه من را به موازی یکصد نفر سواره انجا بکاه خود برداشته بهر امر یلپاه من را به
روانه ایرون و فرمان را با بجا رسانیده معافیت نمایند و از قرار یک حکم فرمودیم

برای اطلاع

[illegible]

چون بنا بعضی مرگات در زبان درازی پناه کلبعلی خان اقا محمد شاه
چشمهای طبعی فاضل ازده قهر آورده از بینای و از روشنائی عطر سخت
بعد از وفات اقا محمد شاه فضاقت نمودند او بنا بوصیت و بنا بولیعهدی
در این پادشاه شد بعد از جلوس عباس قاجار و در حرم خان کنده لورا بموجب
فرمان در ملک بخون حاکم کرد و بنا بالتاسی عباس قاجار طبعی فاضل را که در
فروتنی جموس طو از قجوس می فرستاد عباس قاجار طبعی فاضل را از فروتنی
بر داشته به بخون اوله حبس نظر کرد و به سپهر شهباز اقا سپهر دشمن باز اقا
مردی بگو شرب خوار و دایما از مرگ شرب ازده او بیکه از خودی فعل بود
از طبعی فاضل غفلت که بعثت شرب خوار و مطرب بازی مشغول گشته
در نصف شب بیکه چهارم شد مهابد الله ۱۲۱۴ اقا امیر خندان پس
و کربدی حسن ساکنه قره تنبر و چهار نفودیکر از افرقین با چادره الکس
طبعی فاضل

از رکن مردی و مردانی و محبت و تعصب دین نبات قدم در زنده از اقریب
 تاج پادشاه در هر چه بد تفکیر و خلوص و تحفظان دلاری داده و بهجت
 پادشاه ایران امیدوار ساخته قلعه را از تخریب قتل روسیه نگاه داشت بعد از
 سه ماه اشجدر سرگه رسید بنامی آذوقه و نبات قدم مصلحان از تخریب قلعه باز
 دست برداشت قتل خود بر داشته از طرف اوج ملک اوج بزرگ مسیحیان
 بطرف یمن و کربلا رفت رستم معروف سکن شهر بخون کنگر و نمرانی
 ولید را پادشاه از آمدن اشجدر و تاج پادشاه او از سر قلعه ایران در ایران بجوم و تمامی
 احوالات انوقت سوار شد پادشاه ای اف محمد و داند او بکربلا و قزوین رفت
 و هر کون اهر بکربلا و کربلائی که سندر مرزا و الی بطرف بطور بوق
 و کشته شدن اف محمد و دقت شیشه فراخ در دست و نفر فرای محمده
 و پادشاه هر شیشه و دنا بسلطنت پسر او عباس مرزا و بعد از شیشه
 و بعد از عباس مرزا پادشاه شدن محمد و پسر بزرگ عباس مرزا و بعد از محمد
 پادشاه شدن پسر او فیصل الدین شاه تا این تاریخ که ۱۲۱۰ که پادشاه روسیه
 و خونه کار و مبنای پادشاهی گذاشته تا بخر نوشته ام و احوالات مرقوم فوق
 تفصیلا و مشروحا در تاریخ درج کرده ام هر کسی از این تاریخ خواهی شناس
 که از این احوالات اطلاع بهر سانه بآن تاریخ رجوع نماید **غرض از این مقدمه**
 آن بود که فضیلت شاه بعد از آنکه قلعه ایران بدست آورد و مصلحان

قادر را

قادر را در ایران بکفر گوی و صاحب خیار کرد و امور بجزئی و کلیه و رتق
 و ثقی امور ایران و از بقیضه اقتدار و خیار را سپرد و خاطر جمعی از طرف
 ایران صادر کرد این همه اقتدار و تسلط از مردی و مردانی و حتی سعی و تلاشی
 مصلحان بعد از آن چون حسن خدمت مصلحان منظور نظر کیمیا اثر پادشاه ایران
 شد مصلحان در عوض این حسن خدمت که از نگاهداشتی قلعه ایران از قتل
 روسیه از مصلحان بطور رسید ولایت بخون و از راه بار و از لوجین و دره الکلی
 طیلا بموجب یک طغیان مبارک جهان طغیان شد بعد از مصلحان
 مرمت فرمود و بهیچین نام در جری رستم معروف میرزا علی
 ضبط بود در ایام اغتشاش دولتی ایران و روسی از جری موقوفه شد
 و مواد او را احتیاطا در کتبچه مرقوم فکرم بر دیده بود مصلحان لا توان نهادند
 بجوم درین ادین که صورت فراموشی شد و درین کتبچه مرقوم می ختم
 لازم داشته ثبت افتاد

بسم الله نه العیون الملک لله حکم هانوش
 اند چون منظور نظر مرمت اثر و مکتون ضمیمه عطف کسرت پادشاه که هر یک
 از این کربلا دولت ابدی و خدمت گذاران شوکت سرمدی را بادت فواضل
 و عنایات و استقامت سوابغ کمالات فرستد و جمده دولت خوانان با فضل
 حقه ی لیک مناصی را به اختصاص موهبت از پادشاهان ممتاز و بکرم

توان مصلحان و کتبچه

خاص مشهور و سر بلند نایم و پناه عمده اخوانین چاکر خدمت فزیم کلبه عیان کنکرلو
بنیان خدمت گذاری و ارادت این دولت ابدیت را بارکان خلود محکم
ورشته بندگی و عقیدت این خدمت سپهر و تبت را با وقایع و ارام مستحکم
ساخته پیوسته از چاکران و دیگر خویش به ختام خدمت ممتاز و بهواره در تقدیم
خدمت لزوم بقوت و اقدام و رسوم عهد و اتمام بین الاقربان بطلب
تخصیص و امتیاز پرده شده است **لذا** از ابتداء معیاد مده السه
او و میریادت دلیله ولایت بخون و از لوجه نهرا بقبول محله ابدی و سیور
غالب مؤید سرمدی او و نیت فزیم که لشکر جنبی مالیات و سایر متوجهات
الوایه انجا ملامت الحیوة شخصی مشرک و بعد از در وجه اولاد و اخلاص
که سالک ملک خدمت گذاری را با تحقیق سالک و رقت بندگی و عبودیت
بنواریت مالکند مقرر و مقرر شد که همیشه منافع محموله و مدخل
فی الصیحات محال نرود و از این جهت و صرف گذران و معاشی خوب ساخته
بانهیت فرغت و اشعاشی با تنظیم مهلت دیوانه و اتمام در خدمت
سلطان پر از نود و بدین این موهبت و ولایت مقرر و از تمام نرود
بیدی پناه مشرک و الهی و ادوات لازم و مستمر را بجهت تقدیم خدمت پرست
میداد و ماده داشته مطالبه موجب و مقرر نه نمایند یلیان رفیع یلیان
غزت و محبت پندان مقرب اخوان متوفیان عظام و کتب سعادت کتب

دفرخنده

دفرخنده بیون شرح فرمان مبارک را در دفاتر خود ثبت و ضبط و ولایت بخون
و از لوجه از ایتیمول معمول و از جمیع حوایج و اطلاق معاف داشته از حکم
پرست می عدول نه نمایند و در عهد شمسند را از نه محرم ۱۲۲۰

الین فرمان شعیلیه

الملك لله اعظم میباشند انده یلیه رفیع بلیه خوش و نیا تپناه ایت
و مناعت همراه شهادت و لیت شهادت اخلاص و ارادت اکاه عمده انون عظام
صیحات کنکرلو حکم نوان بخون بتوجهت شانه سر افراز بجهت بندگی که ان پناه از
دولتخواهان صیبه و خدمت گذاران قبیله این شوکت قدر بقیه و حکم مرمت
و عنایت در باره او منظور نظر حقانیت اکاه و نوبت بهایون و راندایت
و شوق و اعتماد کجی کار دینی ان پناه بیست امور ولایت بخون به شهادی
مفوض بان پناه ایت بهت مکه همه مهلت و خدمت ولایت ایرول و ان و ان
بعده اتمام و اجتناب و او مقرر و تمامی انجا بجای می چیده ان پناه صورت
انجام و تنظیم باید بنا برین امر میفرمایم که باید دایما در ترویج یلیه رفیع
چاقاه دوت و اقبالی پناه غزت و اجل همراه قیامت و نیا لیت و کتکاه اخلاص
و ارادت اکاه امیر الامراء العظام حد تقاضای قاجار در دو کپکلی ایرول
بوده و امور قی که اکاه شانی ازها ضرورت دارد دهانی و فخر طرزان یلیه
مش را نه نموده و لوازم عهد و اتمام بعد آورده که همگی خدمت و مهلت ولایت

فرمود و آنکه موبر وجه اكمال تمشیت پذیر و منظم گردیده باشد و مقدار هزار هزار
 غلّه که حکم فرموده بودیم که مبلغ دو هزار تومان بشوایه قیمت از آن که از قرار برات
 دیوانه خواهد ولایت خوی شده بطور پاداش و غلّه فرموده و بعد از تمام از بخت
 عهد و عهد بقیه ایراد نموده باشد البته از صاحب پشتر از اینها اندوخته باقی باشد
 که بزرده باشند مجدداً کسی تعیین که عهد و عهد با ایراد نموده در اینجا بگویند
 و باید همه اوقات ارادت آیات بتقدیم خدمات انصافات معروف داشته
 مرتب و دو شواهی و خدمت گذاری و خوشبختی از پشتر پشتر بپایه خاطر خیر
 انوار جلوه کرده و خوشمول عواید و لطاف خسروی سازد و توجیهات نماید
 شادمانی و امانت بخود داشته در عهد و عهد شادمانی و توجیهات نماید
 ۱۲۲

ایضا سولو فرمان مصلحتی که مطابق اصل

الملك لله تعالى حكمه باليوشد انه ليجي به مصلحتا
 عزت و نبالت و تكملة شهادت و بلسان ثناء بهت و منعت الكنداه
 اخلاص و ارادت اكاه محمد و اخوانه الطي م طبع على خزان كنند لو حكم الكاء
 بخون بغایت شانه سرافراز بجه براند که در بنوقر بعض افسس رسید
 که بعضی از لطیف اگر لو و سیرین از صاحب با ایراد نماید و تبع و شست
 و پراس میباشند و دیگرانکه ابلا و رعیت النولایت نیز به کان اینله
 کفره روسیه

کفره روسیه رعیت ایراد خواهند نمود مضطرب و پرهیزان شده اند با نفع
 امر و مقرر بشود که اول اینله موکب پشهای تاملت و در چرخه ای متوقف
 خواهد بود و قرقه بصره شهر یاری عباس میرزا ای نایب السلطنه را نیز بعد از
 مرحمت از کرج با معادل است هزار نفر از کرج علیه امور متوقف و در السلطنه
 نیز و دفع و دفع کفره روسیه خواهیم فرمود و دیگرانکه صداتی که درین سال
 در قراخ و کیلان بپشته کفار مذکوره واقع و خرابه که فرزندی متوالد در سنج
 و قلیس کرده است چگونه حال بری آنها باقی مانده است که توانند رعیت جای
 بکنند نظر باینکه خدمات النولایت را درین سال با نفع متعهد و متقبل شده
 و از جمله دولت خوانان خالص الاعتقاد دولت قوی بنید و پشید و بدولت
 اگر لو و غیره را که از صاحب با نفعانیده اند حسب الواقع خاطر جمع و مشطرح شده
 پیورند و اما ایراد نیز با لطاف کونان شهر یاری امید و در ساحت که این
 قصود باطلد اندر ده بحال آرام و پایش درجا و بنگا خوش متوقف بجه پشهای از غیظ طلبند
 بپشته از فضل الهی که فرقی محی کفار روسیه با نولایت هم پشیدی که پش برین شایرا
 از روی زمین خواهد اندخت و انوفد از و بجه آنها پاک خواهد حجت و بجه آنها حجت
 خواهد بود که در و در النولایت بحال توقف پیاپی به صورت خدمت انجی درین سال
 کلیه بعد از انفا لپی به پشته دایم اوقات را صرف انضباط و مشطرح انجی سازد
 و خورامو لولایط کونان کونان سلطان نماید و در عهد و عهد از نفع و بجه الله ۱۲۲

ایضا فرمان شاهی که سولو مطابق شهر بنظر خان ولد بزرگ کلبه خان نوشته

المملک للہ تعالیٰ حکم ہمایون شد انکہ علیہ رفیع بکایہ شہت و دلست اشباہ
تقمت و نہایت اکنشہ اضطرار ادا تہ اگہ شیعہ اخوانین العظام نظر علیہ خان
نایب الکای بخون بتوہمتش نامہ سرافراز بجد باند کہ عرفیۃ اللہ صلی کہ
اراس در کاه خوفتمی مناصی سلطانہ نمودہ بود بمل خطہ کار کرد این شکوت علیہ
رسیدہ معنون خلوصیت نمونش مومضی رہی عالم آرا کردید انکہ عرض کردہ است
کہ در انجا باندکور و مومضی شد کہ کفار رویہ ارادہ دارند کہ با جمعیت قراغز غرمت
بخون و ایردن نمایند و انجا از منغنی توختی و ہر کسی بہم رسانیدہ و از منی طلب
کہ موکب پادشاهی و معسکو قمرہ باصرہ مشہر یاری نایب التسلط العلینہ
العلیہ عیس مرزا از اذربایجان مرحمت بمقتضی نشان میفرماید توختی و خط اب
زیادی نمودہ اند مرتب بموضع لا ضعیفہ الحام پذیر شدہ امر و مقرر میشود کہ کفرہ
رویہ بہ عرضہ و قابتیت دارند کہ توہمتہ در ولایت حروسہ سلطانہ منش امری شونہ
و جوابیت انرا انولایت توہم اینیغہ نمایند کہ مادامیکہ نوپ ہمایون ما امر
مملکت اذربایجانرا مشطکہ و منقن خست منصور کیای خواہد کردید
در موقت فرمان قدر شہر سرافرازی قرزند مغوی الہ شرف اصدار باشد حکم
فرہیم کہ با عاکل ابوالجمعی خود در صدد بخون در صدد ارس توقف

و مشغول

و مشغول نظم و نسق دہت ولایت بخون و ایردن طہ و موکب سعادت آیت
پوش ہی بنیوی دیوم پنجشنبہ سبت و ششم ہر جیب از عین اوجان صر کبت
و تزلزل اجل بدار الفطنہ پشتر از انہ و انہام زمستانہ اور انجا توقف خواہیم
و انہامی کہ سینقر از کفار غدار در صددت انولایت تہ چہینند موکب بہمان سان
منصرف کیای خواہد کرد و بدو نہت و نہت الہ شرف درین لہر دیتی از انطایفہ ما بہر را
درین صفات و دیار باقیہ توایم کند انست با پد انہامیہ تمامی انولایت ابطاف
پوش ہی مطئنہ و خاطر جمع نمودہ باک ہائش و ارام بقول رعیتی و کجای
خود مشغول بعبہ بیجوہ توشی و توختی از تصور است انیقولہ خیالت باطلہ
بخاطر راہ نہ ہند و مرمتش نامہ سوش نرا حول خود ہمتہ مطالب و مدعیات
خود از روی اطمینان عرض و در مہرہ شناسنہ ارا از غرہ شہر اللہ

۲۲۱ ہزار و ولایت سبت

فہم شہادت

المملک للہ تعالیٰ حکم ہمایون شد انکہ
یلتان رفیع مکانان افضل و ارادت نشان
اغزہ و میان ویش سفید و کدھان قاجار و کولو
وانا ایردن و بخون بعتایش نامہ سرافراز بجد
کہ عرفیۃ اللہ صلی کہ اراک در کجای سلطانہ

العقودہ للہ
کرفت خاتم ہی زعفر
ازلی
قرار در کفشہ زمانہ
فتملی

مزیل لطاف و مکارم پادشاهی در باره انعالیه شد و میگردید بعد از وصول عریفه
انعالیه عریفه و پاری از علیا به ریفه ایگاه دولت آفتاب پناه غت و نبات همراه
خمت و بلیت اشباه عمده اخوانین اعظم همیخاندان قاجار حکم دار الصفا خوی
و همچنین عریفه و پاری انعالیه نیز و اوستان عدلت پیوند و معوض رای
اشراف داشتند که کفره روستیه یا رها اقامت در ادوم کلیه نبوده از انجا خایب
و خسر معصیت بجان بنبک و شوره کل نمودند و پاپاه ریفه ایگاه دولت
و اقبال پناه غت و ابدال همراه قمت و نبات و تنگه امیر الامراء اعظم
محمد خان کبک یکی بخور بعد از واک تبعایب انهابا سوره و پیاده خود روانه
که بقتل و استلاک ایشان پرداختند و انعالیه بتقریب عدم فوریت از شرور
برنجون معصیت نمود و مقرر شد که چون علیا به معایب ایگاه دولت و قباب
پناه جلالت و نبات و تنگه است و بلیت اشباه اخلاص و ارادت
اکاه امیر الامراء اعظم محمد تقی خان قاجار را با قومی کثیر از سواران
گذارد و باید کان انش بامر امور بدفع و رفع موافق و کرده کفر نیاید
که در پنبک و شوره کل بپسند فرستادیم باید انعالیه از فراری که در زمان حضور
بامر انور قرار داد فرستادیم جمعیت سواره و پیاده و شورش متعده و آماده رستم
بعد از وصول علیا به مزارنه بسپاه منصور بخند و شورش بر افشت
او بتدبیر و قلع و قمع موافق و طایفه قزاقان نشان که در پنبک و شوره کل

توقف

توقف دارند بپوشه و در تمام امربین رخ منو نوره بمنصه بطور رسیده
حسن خدمتگذاری و دولتی و خیریه بیشتر از پیشتر بشکاه خاطر خطیر انور صلوات
و خود را مشول عوارف و لطاف خسروی سازد و همواره توجهات
پادشاهی را در احوال و امهات خود داشته گذارش امور و مطالب و
مستدعیات خود عرض و در عود و سنانند انفرقه در ربع الاصل ۱۲۲۵

الف سولو و صورت فرمان شعلی شاه قاجار

المملک للک حکم بایون شاه انده علیا به ریفه ایگاه شهاست
و بلیت اشباه قمت و نبات و کشته غت و وفات پناه اخلاص و ارادت
اکاه عمده اخوانین اعظم کلب علی خان کنک لوصا کم توان بخون بویست
شانه سراز ریفه ایگاه که از قرار یک بعضی پیشکادان بشکاه حضور طلع انور
اشراف رسید معوضی از کفره روستیه قدم جرات پشی که کرده دارد محل نوره کل
نده اند البتة انعالیه الا وصول فرمان طبع جمعیت خود متعده رسته روانه
ایرون شده است و چنانچه الی زیارت حکم لازم الاتباع با جمعیت خود بیرون
نرفته باشد بحضرت وصول یر لبع بلبع بایون بیا خط به جمعیت خود
روانده بیرون شده بجا قنط و حیات انجا اقدام داشته مشط نزول کوکبه
نظر وصول باشند و الیوم که یوم پادشاهی است و ششم در صحت و کمال
اثوب والویه تلفر اسلوب با جنود عوارف خداوند لایزال و میصد

برادر نواز را که گرفت احتمال از در سلطنت فروین با آلات و ادویه مجادله
و دغنهفت پیراویجانب انحضرت شکرش خواهند چنانچه انالپناه بخوبی
امروزه ایمن نرف صدرایه است از نرفر معمول و اما انولایت را
براهم خرد می مشهور و از وصول موب نرفت موصول بمشرب حبه
الطاف شانه در باره خودش در مطالب مستعدیت خود بدیده اجابت
و هر بعضی مقلان بایه سر بر سر مقلانند و در عده شناسه را
فخره مشهور طفر المظفر ۱۲۲

ایضا فرمان مقلان سوادش مطابق صورت

المملک الله تعالی حکم بایکونند انکه الیه رفیع بکجه غوت و سعادت
و دولت پناه فی مت و نبالت و تقاه شهادت و لبست شهادت ایت
و مناعت اکشاه افلاص و ارادت اگاه عده انخوانی العظام طبعاً
کنکر لو بتوجیه شانه معزز و مباحی بجه بد که عقیقه مخالفت ترجان
که اراد درگاه چنانچه نموده بود بلاخطه و ائشان موفف انجمن
حضور پارت هی رسید مضمون ارادت نمونش معروفی ری ملک ارهی
خروانه کردید مطالبی که محول بعضی ل فی عین عمده الاعدان میرزا
امیر سید کنکر لو نموده بود در راه مطالب الیه رانما، بعضی

مقران

مقران حضور طع النور سلطان نر نیده او امر و احکام علیه پارت هر را
حالا و القای عین م را نه نموده که بعد از و ره بایجالی انالپناه خواهد
سخت چاید در هر مواد مراحمی لم شمول خرد و از ران مرخص و کافل
امر خود دانسته همواره مطالب و مدعیست خود از روی اشتطار
و امیدواری عوض و بشرت انجام مقول و موصول داند در عده
شماره تحریر ۱۲۱۹

ایضا فرمان مطابق اصل از در قریه فخره

المملک الله تعالی حکم بایکونند انکه الیه رفیع بکجه
دولت و اقیاب پناه فی مت و نبالت و تقاه شهادت و لبست
پناه ایت و مناعت اکشاه افلاص و ارادت اگاه عده انخوانی
العظام طبعاً کنکر لو حکم الکاء انجمن و از ره بار و از ره چران
بتوجیه شانه معزز و سر بلند که عقیقه مخالفت ترجان که اراد
درگاه چنانچه نموده بود بلاخطه و ائشان موفف انجمن حضور پارت هی
رسید مضمون ارادت نمونش معروفی ری حاکم ار کردید انکه عرضه
دشت سده سینه سلطان نموده بود که در روستیه بعد از و ره بایجالی
قلیلی از سالت را که پمار و مرصیف بجه در انجا با جعفر خان دینی
کذشته و خو با بقیه روستیه که زخمه رو و پمار بجه در روستیه ثقلیس و ایلد

فرق و بزرگواری التام کو صده عزم صوب ایرون و انچه پناه شروع موکده بینی
 بر پناست و استظهار و قرار داد یورت و مکان بجهت پناست قبی و بجهت انچه فرستاده
 که آمده در ظاهر صایت قبده عالم در ولایت چخور بعد ایرون سکنه و شمشک
 کردند مرتب حسن خدمتگذاری و حقیقت و دلخواهی انچه که با موافقت
 بر پناه خطر خطری معنی ظاهر و هوید او نیز بدست که انچه در لوزم
 خدمتگذاری معنی و لایحه و موافقت نخواهد داشت و نوبت به ایرون را
 نیز کمال معرفت و عنایت به پناه همیشه باید از فراریه پناه رفیع لایحه
 جلالت و عنایت و تنگاه دولت و اقبال پناه شهادت و بخت انتباه امیر
 الامراء العظام محمد خان کجای ایرون حکم فرموده ایم همه طوایف مزبوره را
 از لطیف پادشاهی امیدوار و متعال سخته یورت و مکان و درجه ایرون
 بجهت انچه معین و بایشان و اکنه شته که در انجا سکن و متوطن شوند در خصوص
 قدغن لازم دانسته حسب المقرر معمول و مرتب ده و معرفت خردانه را
 در هر موادش بر هر و کافراست خود دانسته همواره مطالب و مستدعیات
 خود عرض و برف انچه مقول دانند و در عهده شناسه از رافه خود
 شهر جواهر الله فی ۱۲۱۹

ایضا فرمان شفعلی شاه به محمد خان کجای ایرون نوشته

الملک

الملک الله تعالی حکم بایرون شد انچه پناه رفیع لایحه دولت و قهر پناه
 جلالت و نبالت و تنگاه شهادت و بخت انتباه امیر الامراء
 العظام مقرب الحق محمد خان کجای ایرون بخت و بخت
 کلاه شاهانه بر او زده بدیده درینوقت پناه رفیع لایحه غت و نبالت پناه محبت
 و منعت اکنه امراء و ارادت که عده الدین طبعی حکم و بخت کجای
 با حصول رافه زنی و کجای از دربار معتمدین بخت و بخت از رافه و احکام
 علیه و او امر سینه پادشاهی بخت که در زمان ترفیع به حضور طع انضیا
 بپناه شاه رافه مقرر و اتفاق فرموده ایم که در وطن انچه پناه خواهد خست به پناه
 جمعیت خود مستعد و آماده که درین زمان و بخت معنی مصدر خدمات
 نمایان در تدبیر معاندین و تقدیم خدمات و بخت فلک بختی محسن خدمت
 کاری و بخت ناری خود بر پناه خطر سلطان ظاهر و هوید او خواهد ایشتر
 از پیشتر مورد تقویت و عنایت و بخت از فیاض پادشاهی بر سر زد و باید قهر
 و بخت مکارم و لطیف خردی ابراست از رافه و بخت بخت و بخت پادشاهی
 مطالب و مستدعیات خود عرض و بخت حصول موصول دهند و در عهده شناسه
 بخت را فی غده شهر محرم الام ۱۲۲۰ هزار و بخت است

ایضا فرمان شفعلی شاه به محمد خان کجای ایرون نوشته

الملک الله تعالی حکم بایرون شد انچه پناه رفیع لایحه غت و نبالت پناه محبت

ترغیب و تخریبی بقلع و قلع نشین کرده که کفر و فساد از ایشان بظرف و جمعیت
 انجلیه از سمت قلعه دفع و رفع و قتل و اسیر و لایق محذول العاقبه پرده شده بنوعی
 امر گرفته اند که بظرف و ولایت از لوث وجود آن پناگان پاک و مصفا گردیده
 بشود و هرگاه طایفه انجلیه در دعوی کشته بشوند بمبئی نذر و ضایت نکند
 باین طریق اخلاص و وفادارگی این است که در شایسته است اقامی خود
 جان فدای نماید بخصیص در چنین موه که گشته شدن در این خیریت دنیا
 و عقبای هر مرتب است درین خصوص سعی و جاهد بطریق که با انجلیه
 حکم و مقرر فرموده ایم معمول و مرتب ده و مروت خدواند را در هر یک
 شایسته و کافی است خود داشته به مولای مطالب خوشه به نیت امید
 داری عرض و در عید ششصد هزاره شد ربع اثنای ۱۱۹۱

ایضا نواد فرمان شاهی مطابق اصل

المملک للده حکم بایون شد آنکه علیچان رضی الله عنیهان دولت
 و اقباب پناهی غنت و نبالت و تقاضای قیامت و بدلالت اکشان
 اخلاص و ارادت اکابان امیرالامراء العظامان محمدخان قاجار بمکه کبی
 ولایت ایرون و کلعلی خان کنگر لوفکم بخون بتوبت شایسته سرفراز
 بجهت بداند که عریفه عبودیت ترجمه که افتاد درگاه جهان پناه نموده بودند
 بلاخط مقربان حضور بهرالنور رسید و خون فی الصلح مقرونش
 معروض

معروض در ممالک اردو وید مطالبی که بوسطت علیچان مقدس
 القاب فضایل و کمالات مآب حقایق و عوارف اکتب بئمة العلماء
 العظام مدحه محمد شیخ الاسلام و علیان مع مکانان مرزا همید کنگر لوف
 و محمد کریم بیک و جاب بیک ایرونی در خصوص اتمام و انجام کفره روئیه
 و سایر مولود عرض کرده بودند که کیفیت را در پنج حضور ساطع الضیاء
 عرض دشت و دشمن سده سینه علی نمودند انعطاب بر انجلیان و افع و مویلا
 بهر بند که دادیم با الهه قلع مولوف و کرده ضلالت استی و ساحت انصاف را
 از لوث وجود آنها پاک و مصفا فرماییم موبک ظفر مبنی معصوم بمقر ضلالت
 و صیقل خواهد فرمود و نهاده الرحمن درین اقرب زمان از تایدت حضرت سبحی را
 کفره خذلان بداند از اقرین انجام و بمکی الین معروضی هم جنود بدام اتمام
 خواهند گردید با پد انجلیان و بمکی الین ایرون با غایت و شفاف قیامت مستطوره بوده
 که قریب امر کفره ضلالت فرجام را اقرین اتمام خواهیم فرمود و بوسطت مطالبی که
 بوسطت مشایخ عرض کرده بودند تمامی اینها از راه مروت بتوضیف
 و انجام موصول و حقیقت آنها بتجلیست که در پنج حضور بهرالنور عرض دانه
 بلایان مشایخ حکم و القای فرماییم که صلی و خاطر نشان انجلیان خواهند
 سخت پاد در برابر بگرام و غایت پادشاهی امیدوار و مستطوره و ان
 انبار ابالطف پادشاه امیدوار شد پیوسته مطالب و مستعدیت

خودش ترا عرض و بفرانجام و حصول موصول دهند و در عده ششند که در آن عده

شهر ماه افزوده ۱۲۱۹

اینجا فرمان فتحعلی شاه مطابق اصل

الملك لله تعالى حكم بهيوش انده لپناه معالجه كفاه خرت و عادت
و قننت و تنقاه شهادت و بلسا انپناه اخلاص و ارادت اكا عده انخوا
العظم طيعان كنكر لو بغيايات شاهانه سرافراز به بدنه كه چون نوا
هيايون ما ملك رقاب ام و صي مسلمان عالم بشييم و قطع و قطع كفه
روشنه و افراج نشان از ولايت حروسه نصب العيني ضمير الهام پذير و منظور
خاطر صفت نويز كرده بنابر بنده و اعز فوق از روي بهيوشا كه در منزل دولو
بود حضور فرموده ايم كه در روضه كره پاي منزل نموده بنا و بنياد قطع
و شهر و مكان تازه در آنجا خوايم كنداشت و اگر چنان شش ماه و يك
سال و در هم هم بيشد در انجا توقف و روز و شب با همي كره بيشد هر و
لكه قيمت اثر جهان پناهي بدفع مولا و كفه نر نوره خوايم پرداخت
و نه تاكي آفرين نرا هم بشييم سياست قرين انعدام و ملكت خوايم
سخت با نفع لپناه امر ميعه كه از هر چه بجايت و عنيت سلطان اميدوار
و شغول حيا قننت قطع بهر هميشه من بده احوال و شكر ناي كفه روستيه را
نموده بهر شكر ايشان كه در احوال باشند و موقوف باشند كه كند كنصور بدفع

انها

انها پرواز حقيقت را بنوب بهايون ماعرض نموده كه از نظرف نزيان
ركا بد از نظرف جمعيت اير و انرفه انكر ابط و متوقفي
انبار اموال و قننت شده باشند و موقت شاهانه شواصل صاب و كفا اكل خود
و نه بهر همواره ملك و مديريت خود از روي اسطر عرض و برف انجا
مقرون و موصول دهند و در عده ششند كه در آن عده ربيع الثاني ۱۲۱۹

**فرمان خاندان دلاو اكاخانه فتحعلی شاه در دعوی عثمانی و نزل مخوش بحان شاه
مرحمت شده**

الملك لله تعالى حكم بهيوش انده چون بر ذمت بهت نقاصيت
ش بهت نبي متهم داشته ايم كه بريك از سر بهنگان عرصه مبارز كه در رفتار عبوديت
از بهنگان كوي مديريت رطبه باشند او بهر امثال و قرين حشر و از ظهور
غنايت خسروانه قرين مفاخرت و غلزار فرمايم مصدق اينقال شاه بهر حال
علائق رفيع كه ان خرت و عادت نشان اخلاص و ارادت تو امان حسان
يك است كه درين راه بهنقام مبارزت بار و ميلا و جري به پناهي مصدر
هذرات شاهانه است و اورا ملقب خاني و بخطاب لپناهي ملقب و محي طلب
فرمودم كه از روي حصول اميد واري بر اسم جان نثار بى قيام و اقدام نمايه
مقرر انده لپناهيان كار كنار ان مشايخ ابوب فتوح نايب السلطنة العلية اليه
فرزند احمد ارشد عباس ميرزا بعد ايلوم لپناه مشايراه و ابلقب بلند خاندان

وخی طبع بطلب از عین لایحی خطیب و ملقب دارند المقر آنکه یلچیان
ربیع چهارم غنم و جلالت و تقاضای مقرب انی فان متوفیان عظام دیون
اعلی و شکر نویان کرام یلچاه شاد سو بدین القاب ملقب وخی طبع
دارند و در عید شمسند از روزه شهر ربیع الثانی ۱۲۳۸

صورت و سواد قسم سرهنگی که در تاریخ ذیل از سرکار نایب اللطیف
عباس میرزا ولد فعلی شاه باحسان ولد صلیح خان مرگشت شده
حکم و الاکشد آنکه بنا بر بخت کداری و عقیدت
شعاری و جلالت و شجاعت و ارادت و صداقت یلچاه ربیع چهارم شمسند
و ب لست آگاه جلالت و رشادت اقباه نتیجه اخوانی العظام صلیح خان
نگر لو غلام شجاعت سرکار سیب احسان ما بر فراخ امال او باران و شهاب
منشیت ابر بر صحت حول او بیان گشته در عید شمسند یونست فیضیت
تجرب سرهنگی فوج بر باران کج و غم و از لود چای زده بعد از اتمام او تحول
و موقوف فرمودیم که در انجام خدمت مقرر کمال وقت و جهد بلیغ معمول
داشت نظام فوج و بمقام اوج برود و در خدمت غزاه چهار نیت اهتمام
و اجتهاد نموده خاطر شرف و از حسن خدمت خود رضی و خوشنود سازد
و مورد الطاف خیر فی انصاف آید مقرر آنکه یلچان جلالت نشان
سلطین و سرکرده کان فوج بخوان و خرد سر یلچاه شاد سو را
سرهنگ

سرهنگ با الاستقلال و الا تقولو دهنه او امر و نواهی او مطیع و متقار بشند
کته کرام عظمی در نظام شریع هم شرف ایشیت و فائز کرده مصون دارند
در عید شمسند صرر فی شهر حبی المحرم ۱۲۳۲

سواد فرمان صلیح شاه بکر بخان ولد کرم بخان کنگر لو نوشته
الملاک لله تعا حکم هیون شد آنکه یلچاه ربیع چهارم شمسند
و ب لست همراه اخلاص و ارادت آگاه عمده اخوانی العظام کرم بخان
بنید غنایت خاطر اقدسی پارت هم شرف و بیهی بیهی بداند که کرم پراسم
خدمت و بندگی و طاعت و صداقت و جان نثاری انفا لپاه بر شکار رای
خوشید اشتباه نهایت و ضوع و شهود است در بنوقش که امیر الامراء اعظام
ابراهم خان قاجار سردار کس رویه رکاب مستطاب سخته بویزرا بهتات
و نبات اقوالیات انفا لپاه را عرض نموده و بر وثوق خاطر بهایون کجین
بندی و جان نثاری انفا لپاه افزوده و بخت قضا عطف مدارج همست
و عنایت در باره انفا لپاه گردید با نظار طاعت مرگشت این فرمان مبارک
با فقار انفا لپاه شرف اصدار نیت مقرر می شود که حال وقت است
که انفا لپاه مرتب کار دینی و اهتمام خصوصاً بر زرد و در جمع آوری ایل
و رعیت با نهایت وقت بردار و عموم مردم ولایت سوبگهت و عنایت
پارت می امید واری و انتظار کار مدد و همکوه نهایت مغول رعیتی

وزیرت خود دارد و مراسم کدخای و خدمتکاری و خوشی از پیش دشواری
جهان آری خسرو نه سزد و استدی که داشته بشد عوض نموده بجز انجام
و شرف احاف مقرون داند و در عیده ششم ۱۱۱۲ و ده صفر الحظ ۱۲۴۳

نواد رقم نایب السلطنه عباس میرزا ولد شاهی

نکم والا شد انکه علیپاه بیگ عظمی و شمت و تنقه و در واقعیت همراه
ملکون حکم ولایت بخواند با لایف بکیر حضرت شاهی امیدوار و توجیه
ن طر محبت بنیت نوب مستطاب و الا افتخار حاضر نموده بداند که عریفه شدت
تر جان که درین اول بنی بر و نور افلاک شایسته خواند و در بر شوکت می نمود
بعد خط مقربان خدمت و مقیمان درگاه این رفعت نوب شرف رسیده مقنون
مقیدت مقرونش خیر البدایه الالهیه معرفت ربا افتاب ضیا و شمس و غیره
مهر انجلکت و حقیقت عقیدت اندیشی انالیپاه افلاک که کامو حقه
بر ربا مرتبت اقتضای طایر و هوید اگر دید مرتب خدمت و ارادت انالیپاه
و دولت همراه کلایم بنی بر پیکاه حضور صبره نمائند و ایند تیره جنتی کفر ضاله
و سایر حالات الطایفه خلالت بنیات را عرض نموده بود و مراسم کار اکامی
و مرتب دولخواهی انالیپاه شهادت اکشاه عکس نهی مرتب ضمیر هر شویر
والا شده موجب مزید شفت نوب مستطاب و الا نسبت بانالیپاه کردید

بنی

عیبید توجیه بدانایت ای حضرت کیون رفت ظل الهی و در باره خود کجاست دانسته
مشترک شفت نوب شرف و الا لایق از روی کمال وقت و اتمام در انجام
امور دیون و اتمام فرمایشات سلطان زنده و جدید و بعد از درده حقایق حالات و امور
الافتات را عرض و دشت عتبه بداند نموده حسن خدمت و قدس خوشی از پیش
بر پیکاه حضور صبره حاضر شد خوش مولو لایف بدست و توجیه غیر متناهی
نوب مستطاب و الا داند و مطالب و مدعیانی که دشته بشد عوض رسد که
بجز انجام مقرون فرمود و در عیده ششم ۱۱۱۲ و ده صفر الحظ ۱۲۴۳

ایضا و رقم عباس میرزا مطابق اصل

حکم و الا شد انکه علیپاه رفیع بکاه عزت و عدوت پناه ارادت و صفت اکاه
شهادت و بکات اکشاه خدمت و منعت اشیاء عمده انخوانی العظام طبعی
حکم الکائنون توجیه بنی طر خطیر و الا تنظر و مهید و ارجو بداند که در نیوقت
علائق معانک صفت و ارادت نشان مرزا محمد غفران عرض مقیمان
حضور بهر انور شرف و الا رسد که ایست قیام حال قریب که درین اوقات
بالغوب آمده اند که انالیپاه نقد جنسی از انبار شده اند چون مرآت جانب
انها منظور نظر افتاب اثر و الا پیشد لهند امر و مقرر شد که انالیپاه بعد از
حصول اکامی و اطلاع بر مقنون حکم رفیع لازم الانباج قد غنی نماید که انان
انالیپاه از ایلات مزبور گرفته اند تمام و طاک لایم نموده به چوبه رخ الوجوه و شای

از انجا توقع نه نماید و بعد از این که احدی از طایفه منور از محمد شهباز انجا پناه یابد
دیگر دشت بشند پیدا درین باب قدغن لازم داشته همه روزه از روی طاعت نظر
و امیدواری مطالب و بدایت خود اخذ و بعد از انجام مقرون داند و در عید شنبه
تجیرا فی شهر شعبان المعظم ۱۲۲۰

الف نواد رقم عباس میرزا

حکم والاشه انکه علیپاه رفیع جایگاه شهادت و بکشت انتباه غش و سعادت
اکساره دولت و مناعت و سنگاه افلاک و ارادت اکاه عمده اخوانی العظام
کلیه خیل کنگر لو توجیهت بلا نهایت خاطر خطیر محنت شجره والاد در بهر فرزندی
و اشعار یافته بدانکه عیفته افلاک فریفته عقیدت عنود که درینو لا مشعر بر لقا
وارادت خود قلمی و محبوب یثبان عمده الایمان مرزا امیرکبیر و غرقان بک
ملازم کار نواب والاد انجا حضور با بهر نور نموده بجهت سطر بار یا شکان
حضور رفیق کنجور محفوظ نظر محنت دستور و مضامین عبودیت قضایان ان کا
به حقیقه معروض خیر هر تنویر والا کرده مرتب افلاک مندی و ارادت
کیت انجا پاه دولت همراه پیشتر از پیشتر بر ای عقده کشی نواب مالک رقب
والا طایفه هر کشته در پرب امور ان و طایفه منحوسه رویت روسیه قتلان نشان
که با نروشی عوض نموده بود بعنایت الله تعالی موکب ظفر کوکب والاد در روز
بست و ششم شرف از مقر شوکت و اجلال حرکت و کوچ بر کوچ عازم

پشته

شبه انطاقت ضلالت شواخواه شد و بعد از و بر باری حضرت باری نوشی
تعلق و وقع ماده ف و انکرده ضلالت کفره را خواهم فرمود که دیاری از انجا در دیاری
باقی نماند از انجا که انجا پناه افلاک اکاه مخ حله دولت خوانان و فدیون خاص اینست
جود و معافی است پیدا امروزی از روز قدرت و بخت شاری خود داشته مترصد ورود
موکب سعید والد با نصیحت و آماده تقدیم خدمات بطرح خصوص مولود انواع
تقدیمات سازد و مرتب الطاف پادشاهی و سایر مواد بنجولیت که یثبان میرزا
امیرکبیر کنگر لو فتاده انجا پاه برشته بیان خواهد کشید و یثبان معتمد الدوله
العلیه الایله میرزا محمد شفیع وزیر اقد در فائدت هر نیز با نوا پناه انجا شهادت
بیان انجا پاه همواره موکب و مستعدیت خود از روی نهایت انتظار و امیدواری
عوض نموده قرین انجا داند و در عید شنبه ۱۲۲۰ عید نوروز ام ۱۲۲۰
دعا شیه رقم نوشته شده مقرر آنکه چون بعضی و فشان حضور سعادت دستور
والا رسید که ایلات و احشای کنگر لو متوحش ازین گردیده اند که مبارا امر قدر
تضاد فایه ایون بگوچیدن انجا قد شهادت انجا پاه امر و مقرر شد که تمامت
ریش سفیدان طایفه منور را به نزد خود حاضر و انجا بعنایت پغایات
قبلی علم امید و نموده انجا طلب بموچک و بزرگ انجا حالی و خاطرات ان
سازد که از مصدر سلطنت و اجلال کلمی بر کوچ نیدن و اجلال انجا نماند نخواهد شد
و در باره هر یک از انجا عنایت شانه و لطیف خاطر والاد در روز بروز خواهد شد

و چون ایشان رفیع مکان نظر یک فرزند انجلیه از جمله ملزمان لایق نقره اشب
 گردید بعد از قبول موکب والدیدار السلطه پیر انجلیه چای نهیت امیداری و شطرنج
 سعادت اندوز رکاب نظر شتاب شده مطالب و مستعدیت خود را عرض
 و مورد اتفاق بنهیت نوب والد کرد و تحریرا بتاریخ فوق ۱۲۱۸

اینارقم عباس میرزا

حکم و الاشد انجلیه رفیع بیکاه غت و عسارت پناه دولت و اقباس همراه
 شوکت و جلال و تنها خلاص و عقیدت اکاه عمده انجلیه العظام کلینی حاکم
 ولایت بخیرین توجرت خاطر خطیر ممت تخیر نوب تنطاب والد فرزند و مبای
 بوده بدانکه علفیه عبودیت فریقته که از فرط افلاص کین و محض ارادت
 اندیشی مبنی بر مرتب صدقت و عقیدت خود انقا و حضور سعادت دستور والد
 خفته بجهت متوسط مقربان درگاه همانجا معنوط نظر کین اثر کردید بر هم افلاص و خلوص
 عقیدت و طوئیت انجلیه در شکار خاطر اقباس مظهر بنصبه و صنوع و ظهور
 رسید و بخت مزید عنایت و وفور شفقت توب تنطاب والد در باره انجلیه
 ارادت اکاه نه چاید انجلیه نیز الطاف خاطر مرقف رادر هر باب و هر مواد
 شمول و کافر ای خود دهنه طعم و لحوه خود را از دستگذاری و بن تباری
 معاف و سلم ندهد و همه روزه از غمی امید و کمال اطمینان مطالب
 و مستعدیت خود را عرض و بیجا کشته و بفرایم و حق مقرون
 و برن

۱۲۲۱
 و بشرف اجابت و قبول موصول داند و در مورد شتاب و در حیل المصحب

صورت رقم عباس میرزا

حکم و الاشد انجلیه رفیع بیکاه غت و عسارت پناه دولت و اقباس همراه
 و جلال پناه ارادت و صدقت اکاه محبت و نبالت اکتنه عمده نحو من
 العظام کلینی حاکم ولایت بخیرین توجرت خاطر خطیر ممت تخیر نوب تنطاب والد فرزند و مبای
 توجرت شایسته بی بغوغ عنایت خاطر والد امیدوار و مبای بداند
 که علفیه خالصت رجبا دشو بر مرتب ارادت غوغی و انفا نموده بجهت متوسط
 حیران می حضرت پسر بلط معنوط نظر ممت اقتفا و حقیقت بندگی
 انجلیه کارهای علم ارا کردید بخصوص انجلیه امیر الامراء العظام جعفر قلی خان
 و نبلی که عرض کرده بود درین وقت مکتوبت ضمیر اطعام پیر ابعا لایق ارادت
 اکاه نبالت انجلیه امیر الامراء العظام حلقی خان قاجار اظهار و مقرر
 فرمودیم در انجلیه و انجلیه رفیع بیکاه امیر الامراء العظام حمل و بیکاه
 قلمر یاید و غلیث نان بابا بیک و عبدله بیک و نیز امیر امیر قنده
 انجلیه سونیر حضور شوکت دستور حضور فرهم انجلیه نبالت و شایسته

که عریفه عبودیت ترجمه انچه که از روی عبودیت و اخلاص کیشی و ارادت
و عقیدت مندی القاب و درگاه انچه که نموده بود بواسطه پیشکاران پیشگاه حضور
سعدت و توفیق و نظر عطف و توفیق و الا کردید و مرتب بنده که انچه که بخواهد
معلوم می شود پیرایه و الا کردید و بیاید در هر باب الطاف و عطف فاطر
مرمت القاف را در باره خوب و بد که انچه که مطالب و مستدعیات
خود عرض و مقرون بخواج و قبول داند و در غرضه شمس تحریرا
فیه غرضه شمس ربع الثانی ۱۲۲۲

این رقم عباسی میرزا مطابق مهر

حکم و الا شد اند انچه که رفیع بکاه شهادت و بخت شهادت و سعادت
پناه غایت و سعادت انچه که قدرت و ارادت الهی عده اخوانی العظام
طوبی خان کنسکر لوفکم ولایت بخون بوفور الطاف
خاطر خط و الا امید و ارادت مال بوده بداند که عریفه حضرت آفری که
درین آوان نفعه پیمان و بصحوب غایب افایک سلطان القادری در بر همت
توانان نموده بود بواسطه قرب یافتن حضور بهر انور طوطی نظر و توفیق و ضمیر
خط و کسر و الا کردید صورت هر خلاص انچه که ارادت پناه بر مرتب
خاطر و الا بر توانی شد انچه عرض نموده بود که اگر انچه که کسی رو به تعلیمی
و انظر

و نظر شما بدست اقتضای راه تنگ ارباب غرض در باره انچه که خواهد شد
از ان انچه که کمال استبعاد داشت که انگونه خیالات را نباید می باید حصول
اطلاع بر مقول حکم رفیع لازم الاتباع این خیالات را باید اندر ده همه روز
جاسوس با طراف و جنوب و شمال چهار بر سمت را پان واقع شخص کرده
بعضی و انچه که حضور ساطع النور و الا در حدی اخلاص کیش
و انچه که خود را در نفوس بر پیشگاه خاطر خطیر و الا طهر و مبر و شمس
و به جهت الطاف و انفاق و الا در باره خود بر حدی و انچه که مطالبی که
و به عرض و مقرون بخواج داند و در غرضه شمس ربع الثانی ۱۲۲۱

رقم فرستان خلعت در عید نوروز سلطان از کرب ربیع میرزا ابرار نظر علی

حکم و الا شد انچه که رفیع بکاه شهادت و بخت شهادت و سعادت
پناه غایت و سعادت انچه که قدرت و ارادت الهی عده اخوانی العظام
طوبی خان کنسکر لوفکم ولایت بخون بوفور الطاف
خاطر خط و الا امید و ارادت مال بوده بداند که عریفه حضرت آفری که
درین آوان نفعه پیمان و بصحوب غایب افایک سلطان القادری در بر همت
توانان نموده بود بواسطه قرب یافتن حضور بهر انور طوطی نظر و توفیق و ضمیر
خط و کسر و الا کردید صورت هر خلاص انچه که ارادت پناه بر مرتب
خاطر و الا بر توانی شد انچه عرض نموده بود که اگر انچه که کسی رو به تعلیمی
و انظر

مای می شود پادشاهی از آفتابان مصدر خدمات شایان شو مایک و بد امور
 علیچه مشالده سو که بنور بلدیتی از اوضاع کار با هم نرسیده است از انجا لپناه
 میداریم باید انجا لپناه آنچه لازمه وقت است درین باب بعد از ده خور ازین
 ربگذریش از سر خدمات مولو التفت داداند می باید الطاف خاطر
 والد را در باره خود بر حد محال داشته مطلب و مدعیت خود را از روی
 حکام امیدواری عرض و قرین انجام داند و در عطفه شناسد تحیر را
 نه خرقه شد محرم الام ۱۲۹۹

ایضا سولہ و قسم نائب السلطنہ عباس میرزا

حکم والاشد انه علیها رفع کچه حجت و نجات همراه قدس و ادرات
پناه عمده اخوانین العظام کمر بخان کنند لوصکم بخون و در نور بار و ازاد چرخ
و دره الکس بر حجت فاطمه و الاسراف از بطه بدانند که چون مقرر فرمودیم
که در ایای قرئۀ فاطمه متوجه محاسنات پیونان و معوره قلعه الفج و
ریختن برف و سایر امور قلعه نر بور باشند و مراعات جانب ریایای قرئۀ
نر بوره لازم و واجب است لهذا مقرر شدیم که بعد از زیارت رقم
قصایم قدر شعاع سر نفس را بر قیدی قرئۀ فاطمه را باز کماکان بر قرار
داشتیم یک نفس را بر قیدی که بر ایای قرئۀ مذکوره رسد رسانیده است یک نفس
را بر قیدی نر بوره را به تخفیف معمول داشته عوض از از ای دیگر بگرد

قرار دلوند که بعضی شصت و یک نفر بر باز منور رعیای قریه مذکوره میصد هزار غنمه
آورده و رقبه البقی تحویل دادن و شصت و هشتاد و شش نفر از این پک عطفه قطع
نمایند و قبض رسید که باز یافت نمایند بپای رعیای قریه مذکوره نیز موقوف قرار دله
منوب و معمول دارند درین باب بحسب المقرر علی کله و در عید شمسه تخیرا
فخره شده مله الاصل ۱۲۲۸

سواد رقم عباسی میرزا

[illegible]

نواد و قسم نایب السلطنه عباس میرزا در خصوص کلود توب بکرمخان نوشته

حکم و الاشد انکه علیپاده رفیعاً کاغذت و عدوت همراه

قنات و مناعت اکتناه اضلاع و ارادت اکاه عمده اخوان العظام
محمد کرمخان کنکرو حاکم ولایت کجین و ابرار و این بونور
تو بهت بلا نهایت توب مستطاب والا مشغور و مبادی هم بداند که چون
در کار شو کلود والا طول توب ضرورت پداری بهر سینه و از قرار سینه
بعضی توب والا رسید در ولایت اذربایجان طول توب پداری ریخته است
در وقت بهر یک از ولایت مذکوره یک نفر توپچی تعیین فرمودیم که هر قدر طول
توب در آنجا باشد موجود و مهیا داشته عرض نماید که از رکاب عراده
از رکاب فرموده با عراده ای رکابی عراده و تفرید در سلطه پیر نمایند از جمله
چند قاسم و بهر اراده انولاد و نعلیه امر و مقرر میشود که بعد از حصول
اکاه و اطلاع بر رضون رقم قضایم و در هوای الله چند توبید همراه کرده
لازمه وقت و اتمام نموده که ایچ طول توب در آنجا صوبه تمامی را جمع آوری
و با عراده ای رکابی عراده و تفرید در سلطه پیر نمایند مقرر اند که در تمام دیشانی از
رکاب نفرت توب رونه و بنوعی مقرر ایچ کلود توب در کجین وجود داشته باشد جمع آوری
نمایند و در نایب قسطنطنیه تمام لازم داشته مختلف و تیار امور و موقوفه داشته
در عراده و تفرید در سلطه پیر

حکم

جمع موقوفه عباس میرزا

در دریای

خسروی عباسی

حکم و الاشد انکه علیپاده رفیعاً کاغذت و عدوت پناه قنات و مناعت
اکتاه صدقت و ارادت اکاه عمده اخوان العظام کرمخان کنکرو حاکم الکا
کجین و ابرار و این بونور تو بهت کاغذت و عدوت پناه قنات و مناعت
که چند موبک فریزی کو کس پارتی تبول و جلال را اینچین اوچان ازین میفرماید
و توب والا نیز از دار السلطنه پیر فکرت و جعفر اوچان را مضرب خنجام نفرت و فاج
فرموده و بهی علمای و فضل و بهی بکیان و حکام و عراده و بهی و تفرید و ولایت
اذر با چار ایچته تفرید پارتی ایچضا رکبشور با بهر النور والا فرموده ایم
که در رکاب نظرفر حاکم ضرطی باشند لهذا مقرر میشود که بوصول حکم رفیع والا
و حصول اطلاع بر رضون رقم مطاع و در هوای انضام و ارادت نشان فرمایند
یول علیپاده نظر علی خان کنکرو با با ثفاق علمای و فضل و عراده و تفرید
و در اراده تفرید و تفرید و تفرید که در مقرر بهم شهر صلی الا در عراده ای تفرید
حضور طبع التور والا تفرید ایچ از مقرر مقرر مقرر مقرر مقرر مقرر مقرر مقرر
و به رضون تفرید ایچ از مقرر مقرر مقرر مقرر مقرر مقرر مقرر مقرر مقرر

یول بر کار حسب المقرر معمول داشته در روز هفتم ششم ماه الاولی لپاه نظر بخان
باتفاق علما و فضلا و بزرگان و در غرض این فرستاد از فرار اخرف نورزیده
در عهد شناسد ۱۲۲۳ ۲۷ بهمنی الاول ۱۲۲۳

این سواد رقم عباس میرزا در خصوص وقت دل سب مرقوم گشته

حکم والا شد آنکه لپاه رفیع بکاه عزت و عادت پناه مقامت و مناعت
اکتشاف محبت و نجات انبیا و صدق و ارادت اکاه غده اخوان العظام
که بخان کنکد لوصکم بخون و از دربار بوفور لطاف خاطر خطیر محبت و شکر و الله در رب
اعتبار و شکر حاصل نموده بداند که از فطرت و شفقت بر نهایت خاطر
خطیر غلظت تخمیر در باره انفا لپاه ارادت اکاه در وقتش موازی بکری
اسب یرق طلعه از مطبخ فرامی بجا بکاه رفیع بکاه عزت و عادت همراه
مقرب حضرت شعلی خان قوری اول باشی بکاه انفا لپاه از راه فرمودم
می باید که بعد از زیارت رقم قدر توام محض محبت و عنایت نوب والا را
برای اعتبار و افتخار خود داشته در شمار مبادات بعزت و مفاخرت
خود اقراید البواب التفات خاطر توبه پرار بر چهره حال ارادت
کمال مشغوم داشته همه روزه مطالب و در عیان که داشته بشد عرض نماید
در عهد شناسد ۱۲۲۳ ۲۷ بهمنی الاول ۱۲۲۳

حکم

این سواد رقم عباس میرزا

حکم والا شد آنکه لپاه عادت و عادت و مناعت و نبالت پناه مقام
و شهادت اکاه غده اخوان العظام که بخان کنکد لوصکم بخون و از دربار
کامله غیر منیر و الاغزش خاص می باشد بداند که چون درین اوقات که موبک والا
نزول اجلال بخود می نماید فرغت و سود که بعد از انجام تمام میسای قلع
نیز دایره می شود و منظور نظر اصابت شد والا است که درین ایام فرغت
امر غازیان سواره کنکد لوصکم خواہش قرین الضبط و انشطار کرد
لذا بعد از حصول اکاهی بر بختون رقم قدر مشحون والا جمع سواره طایفه کنکد لوصکم
و ابر کچ از تمام و مقام در نزد ابر جمع آوری نموده تا یکی آنرا از آن
نظر مبرک گذشتند و بعد از آنکه لازم باشد در آنها فرموده که فی که
تا بد خدمت باشند در ملک ملزمان رکاب فروری شب والا منسلک
فرایم البته انفا لپاه درین باب لازم وقت و اتمام بعد آورده بر کس از
طایفه فرجوره و اما بخون که شوند تفنگ بدست گرفته سوار شوند تمامی را
بدون مسحه و سینه پوشی و کتانی در نزد ابر جمع آوری نماید که هم
جمع و تعدیل در اینجا شود و هم انی طلب بر یک اوشب حنیای والا طبر و بود
کرد که انی تعدیل که انفا لپاه در انجام و اتمام وقت عید می نمود و مقام

اطمینان و فطری سواره لنگر کو دشت بیان واقع بوده تا اینکه خلاف آنچه هست
 در نظر مبارک والا جلوه میداده است به حال اگر اقبال و حفاظت درین باب نمایند
 و اندک مورد مواظده عظیمه خواهد بود و از آنکه نوبت شرف والا در خصوص امتحانی
 میفرماییم اولاً لکنون خاطر خطره والا نظام و انضباط امر لازم تر بود است
 و ثانیاً اطمینان و فطری نوبت مرجعه باغیا که هرگاه بعد از این تعهد خدمت
 کلی نمایند یقیناً نوبت والا صدیق است که آن تعهد نظر به نظام و اشراف
 امر لازم مقرون بصداقت و از عهده اخذ می تواند برآمد غیر از چند
 چند نفر سواره که برسم و اول در سر راه می گذارند و بایرین را بدون که و شقی
 جمع آوری که در این چند روزه توقف یزدان را امر اندو از هر چه مضبوط
 فرماییم موقوفه خدمت موقوفه بعلی پناه دولت پناه حسین خان سردار مرقوم
 فرموده ایم بعد از حصول بدون دقیقه تامل و اتمام انقاد تردد
 علی پناه را دارد و لطف خاطر خطره والا در باره فخریه پاک دشته
 در غده شنبه ۲۵ خرداد ۱۲۲۵ شریع انکاس

سواد خلیفه که کلیه خان لنگر کو بدست نایب سلطه عباس میرزا نوشته *
 عرضه داشت که بنده کاندوی تهنیتان ملایک پس از رهبر دیده

امیدواری خود خسته بموقف عرض و نشان حضور رسد و متورن و تبست طلب سپهر
 رکاب شتری سعاده خوشی طلعت زبیره بخت مرغ دولت نایب السلطه العلیه
 العالیه و خواه فداه میرسد که زبان فکری جواهرهای فکری مبارکت
 شوم بر لب در کوشی عید و جوی از بیت نخل در بار عبید و امال از قرار عید
 منوچهر میرسد عید سعاده و هانیون درین روز با بکرش خواهد آمد لکن این سپهر غلام
 حلقه بوشی جرات کرده مبلغ چهارصد تومان و بکر که همیشه در شربت عید تهنیت
 در وقت توطی این محصل سلطان لنگر کو در دشت و از جای که تهنیت والا
 چشم آن دلو که تقدیم این جرات عمر بر فتنه و در خدمت خود چه آنکه نقدی بموقع
 یا اقدام بی شکام شده باشد اولاً از طرف دستکاران و خدمتکاران و ازین که وقت
 خدمت را باندک بهانه پیش انداخته کوی بخت از بختن ربانید و نایب که
 موکب والا بغیرم دارا اختلاف بر سر سفره و خارج ای حکم بموقع در نظر است پیشانی
 این قید نشد اگر چه پناقا بر پیشانی بد پر بموقع نباشد و اگر چه الواقع بموقع است
 جرم و ایراد آن بهر روزگار است نه باین غلام جان تا چرا که هرگز عید
 از با بجان اقدام آمد و مال هر صورت میرود و بلا خطه اخیال اگر این غلام
 نخواهد یک بار که فراموشی سازد و وقت و موعده کم کند و حوت را از خدمت نشاند
 چنانچه بموقع نخواهد شد تصدق کردم هیچ زمان سخت تر و بدتر از این سال
 درین مملکت دیده و شنیده نشده بود و بسبب آن معلوم شد تا حدی که در شرف

اشتب ازین نقطه زمین برای العینی مشهور شد و پیش ازین اگر چه نام و حیوان
بود بعد ازین بهمین نام است چرا که از ابرایه ولایت هرگز ابوی ان نیست باشد
باید از همان رکاب شرف زنده نباشد و با این سخی و بختی باقی نماند جناب
قدس الی علی را خصوصاً ابرایه ولایت رکاب و پرتو افتاب حضور و الل
بسته و پیوسته داشته و چگونه ممکن است که لازم با انفکاک ملزوم متحقق
تواند شد مگر با فضل و رفعت سبحانی شود و توجیه باطن مبارک تعیین
کرد که مردم انجده و امید محبت موکب سعادت خود را زنده دارند و دیگر از
وصول رحمت عید حیات این سرزمین غیرت بهر رقم و زینت تمام علم
شود: یادرب این آرزو مرا به خوشی است: تو بدین آرزو مرا برسان:

امره الاشرف اقدس الی علی مطاع

۱۲۳۳

رقم عکس برادر طبق عرضه مرقوم فوق

حکم و الا شد آنکه ای پناه رفیع بیکه محبت و ولایت نسبت به مشیت و بلست
اکاه حدیث و ارادت پناه عمده اخوانی العظم بکسب کفایت کند کوه کم تو مان
بخوان و از او چون با لطف خاطر خطیر و الا از او زنده بماند که عریضه ای پناه که سر
تا سرین بکثات ارادت و دقایق انصاف و عبودیت ارائه بود و هنگام حرکت
موکب سعادت نظر رسید و چه رسد تو مان بکشتن نوزد زری را بصحوب عیالشان

محمد

محمد سلطان که با انتم غرض غلبت افتاد حضور داشته بود و هرگز دید و شنیدستی ان پناه در
رنگون کوی سبقت و تقدم بر بندگان در مجاری خدمت حسب الواقع طریقه معلوم
شد و اینکه عرضی که بود که پناه عید از پناه در امر علم اند و هم سبب اول حوت
میرود اگر چه این عرض ان پناه از روی کمال دقیقه و دقت است اما ازین نکته نیز
غرض این بود که تا پیش ازین هیچ پناه روح العالمین فراهم و پرتو عنایت و حمایت
ما بر مرقا اما این ولایت خواهد حوت باشد و خواهد عمل و خواهد نزدیک بشم
و خواهد هر روز بر این مملکت روز عید است و روز کار سعید و پرتو عنایت
ما مانند شعاع اشتاب که هر چه در وقت ضحی و اوچ وسط است از سطح زمین
دور تر شود اما تا اثر تابش آن زیاده میکند و خاطر ان پناه جمع باشد که هر که این
چندگاه بشوق شرفیای دربار در برسطح ازین مملکت نهضت فرمایند اما در همین
اوقات غیبت نظر لطف در روی توجیه با جانب انطرف بر تپاشی زیاده
از اوقات حضور خواهد بود و خدمت و خدمت و با تشاری و فزونی که از خدمت
که از این از پناه پدید آمده چگونه ممکن است که اگر در قبیله بلاد شمال و ابعده صده
شرق عشرت اندوز بزم یا اتش افروز رزم بشیم دقیقه و شتی ذمول و غفلت
از حال و کار انداخته بشیم ابر از پناه پناه در عیال و با خود در راه خدمت
داده و بعد از حتمی مشفقانه در بر گرفته اند و از مقتضیات عادت و شیم که عنوان
مکارم اخلاق و قانون حاکم ان عرق است بعید خواهد بود که متشی بدن مرغوب

این عریفه لو طبع علی مال کنکو لو بخت فصاحت نه نوشته بحوری میرزا اظم

عرضه دشت کثیر بندگان فدوی طبع کنکو لو بموقف عرض نهادگان
پایه سر غرضی نظیر خلافت مصیر بندگان اسکندر شان دارا دربان قیصر پاسبان
شانت بی روح خداه میرزا که قربان فاکیه ملکوسای جوهرهای مبارکت
شوم چنانچه فرمان قضا جرایان را فت ترطابنده در خصوص چون این غلام جان
پادشاه در خدمت پناه رفیع ای که شوکت و جلالت هرگاه امیر الامراء العظام حمد و ثناء
سرور بکشد که بخوارم حد ابروین و شغول بقیصر داون امورت نیسان و ارباب
دشمنی دوزخ و افراتند مغربی برو شیکه از مصدر غرضی لبر افزازی این چاکر
فدویت اثباته بالیهال پناه غوث وسعدت اکامه مقرب احضرت العلیه
علی عکوفان شرف صدور یافته بود در اوان بخت پیران زارت او شرف
و حکام مهابت و اختری رحمت حد الاموال شرف و ارفع الالهی طاکان
در خدمت برادر معظم الیه طبع روز و شب با جان و دل متغول تقدیم فرمات
دیون شانت بی روح خداه جستم و در خصوص غده مأموری پیش
ازین بدربار معولت بد اسطافه عرض نه است البتة انما عولت برمدی مدت
فاتنه بخاکهای فلک فرسای شانت بی روح عرض خواهند نمود هر طوری که در
علم آری خسروی قرار فرمهم باشد بد بگونه معمول و عرضه دشت چاکری بخاکهای

کردون

کردون فرمای قیده علی الت که چنانچه بیده سینه عتبه سلطانیه عرض و اهدای
شده است در پرب و ولایت بخوان و محاکم محروسه قیده علیان بنای و تدبیری و بتور
العمر فرمهم که از اقرار شغول بصیانت و حی قنط و ولایت شانت بی روح
چون علیله مشرالم در مقام عزم زیارت عتبه سینه سلطانیه بخوارم عرض نه است
نیز زندان تجارت و عرض مراتب کردید و بعضی غرضی را اولیای دوست
سلطانی بخاکهای حضرت خاقان خوانند رسیده سرحد او امر تفری بوده
و پیشد با قه امره الاشرف الرفع الالهی مطاع ۱۲۲۳

عریفه احمد سر باز ابرو باری بخت عبسی میرزا اولم

عرضه دشت کثیر بندگان جان نثار احمد سر باز ابرو باری بموقف عرض
بار یافتگان عتبه بارگاه کردون آتیه دارا دربان ملذمان جمشید غلام اسکندر
شان و صا قدرت قدر شوکت بندگان اقدس ارفع و الانایب السلطه عباس
میرزا روح خدای میرزا که قربان فاکیه توتیا های فلک فرسای جوهر
مثال مقدس و مبارکت شوم دو ملک قیدی کترین جان نثار از مومن
نام ابرو باری الاصل مبلغ هفت تومان پشیری بعنوان قرض گرفته بطرف ارم
بعد از انقضای وعده تنگ او و بعد از گرفتن اجاره پیر از سبب عدم
وجه اصل او خانه خانه باغچه کترین را تصرف نموده است احوال اهل و عیال
کترین در برابر شتاب مانده است استدعی این پیاده از صف جاده و جلد

چنان است اعاشی و غنای بی دربار این فقره موده بتصدق و حق فرزند سی
 قلوب و مقرر فرموده رقم مرحمت شیم قضا صریان همدار باید که موقوف منور وجه
 ملک محمود از کترین گرفته خانه و باغچه این فقره و نماید که کترین با اهل
 و عیال خود بری کوی زیاده و غیره مستحق و بدست حضرت فاضل و جناب
 نایب اللغه مشغول بشم ۲۵ امره الاشراف الاعلی مطا ح

همین رقم در طبق عریفه فوق از دیوانه عباس میرزا صادر گشته
 حکم والا شد آنکه چون عارض برنج مانی در مقام آید بر آمده است
 لهذا ایامه رفیع بکاه قنات و مناعت کشته صدق و ارادت اکاه
 عمده اخوانی العظام کرخیان حکم تومان بخوان و از هر بار نظر علی حفظ
 موقوفه مرقوم فوق مقرر میگردد که چون صاحب عریفه و ملک سران
 رکا و ملک و بامرغه ملکه اری و چنانچه اری شغال دارد و ورایت
 جانب او منظور نظر کیمیا اثر نوب و اللات قد غن کرده که موقوف نام موقوفه
 مبلغ هفت تومان و در ملک خود از نصب عریفه گرفته و نقل و تحریف
 بخانه احمد راز نموده درین باب قفسه لازم دانسته و در عید شش
 خیر از غنای خود بصدقه الاصل ۱۲۲۸

موقوف عریفه طرابلس پانی بخدمت عباس میرزا اولم

عرضه شد

عرضه شد کترین بیکان چنانچه طرابلس پانی بموقوف عرض
 و نشان حضور طبع اندر و مقربان در بار ملک و متور حضرت قدرت کیوان
 رفت فریون نظرت قضا محبت خسرو بلند شرف و عدالت کترین و کترین محمد
 و جلال نظر کرده لطف قادر شعلاب و لعل و دوس علیه نایب حضرت
 بهیه ارفع ارفق امی روی فداه میرساند که قربان خاک پای حبت روی جوهر
 ای مبارکت شوم چندی پیشتر آید و کترین و ملک و ملک و ملک و ملک و ملک
 موزی را اسیب مارین کترین سوخت کرده برده بودند و در عوض
 را اسیب منور کترین خیر اسیب و هر اسیب آنها آورده برسم کرم
 نکند شسته بود در افر قرار داد این شده که کترین و ملک و ملک و ملک و ملک
 را اسیب کترین سوخت نماید قربان شوم کترین هر چه از آنها گرفته
 و آورده و در کوشیده به تمام ملک زد کرده اما آنها کترین را نمیدهند
 صاحب اختیار به اسیب است که محض مرحمت بعبده اعدای امر و مقرر
 کرد که کترین سوخت از من بیکان منور گرفته و باز و دعی ضیر
 بری ذلت شرف و صد زو الامر الاشراف الاعلی مطا ح

سواد رقم در طبق عریفه فوق

حکم والا شد آنکه چون عارض مطور بشرح

مطوبتی عرض دهند کرده و حقائق حق نظر معترس اثر و الاست لهذا
مقرر شود که لایحه رفیع کلاه حجت و نجات پناه غوث و عبادت انبیا و ائمه
و ارادت اکثنه نتیجه اخوانی العظمی جانان سرینک و عهد دار بلوکات
قربانیه بعد از زاریت رستم قدر تو ام و حیدر استخفا را از بدولت قضا آثار
بحقیقت مرتب موضوع رسیده در صورت صدق انبیا و عارض سوارکن
مالان صفی و سبک قربانی بایافت و عارض سوار و حقائق حق
بعد از آن دایره دین بپایان نموده مقرر شده است مرتب دایره و در عهد
شماره ۱۲۴۱ در غرضه رمضان المبارک

صورت و قسمی میز ابعده عباسقلی خان کنک در کشته
حکم و الاشته اند لایحه رفیع کلاه ثبات و لایحه انبیا و ائمه و نجات
اکثنه غوث و عبادت و تنه ارادت و عهدش همراه عمده اخوانین
العظمی و عبادت خان کلمه نجات و طریقت بنیان امیدوار و مستظهر
بجهت که عطف الاصله و در بنیاد عرضه داشت حضور بر لایحه و محبوب مالان
نجابت ارکان عمده اهلان مرزا سعید کس خواستاد در بر مرتب و توفیر
نموده به منظور نظر انبیا اثر و غوث آن کارای عالم ارجی مرتب کشته
کردید

کردید اینکه در مقام استی بر آمده بود که بجهت الطینان خاطر ریاض خدای در آنجا
توقف نموده عجله در بنیاد مالان شهباز سبک محمد تقی سبک
و لایحه خود در نهایت مسرت با سواره و کباب که ممکن به شد و در حضور
طالع انور شوناز از طریقت انبیا به استیاری او مقبول بقبول شده امر مقرر
می شود که حصول اکامای بر غوثان کفر فیج یک کدام از غوثان مالان سوار و روی
امید واری کار و روزه در بر مرتب مدارد و در غرضه رمضان المبارک
و مورد و نوازش اوقون از حساب شود و در غرضه شماره ۱۲۴۰ در محرم ۱۲۴۰

ایضا قسم موافق و مطابق اصل

حکم و الاشته اند لایحه رفیع کلاه ثبات و نجات همراه ائمه
و ارادت اکام مقرب اخیره العلیه جانان سرینک لطیف خاطر خیر و غایت ضمیر
میز و الا سرافراز طبع بداند که در بر بقایای و لایحه نجات که کار کرد از بر سرکار انبیا
انها کرده بودید که وصول آن را بعهده خود محمول داند و در نهایت موجب سر باز
قبول کنید از تواریک بعضی ثوف و الا سیه انبیا در اقدار بطلب قبول
نموده و اتمامی در انجام آن هم میکرده است و الا بجهتی از انبیا دار و
و در فکر انجام خدمت فرموده و در حصول بقایا نیست چه نیست و در غرضه انبیا
حجت و نجات پناه غوث و عبادت همراه امیر الامرا محمد باقر و انبیا

سنة ماضیه ولایت پرورشید شو که از وجیه سینه ماضیه و نیازی در ولایت باقی
ماند لکن ابنا لپاه امر و مقرر میکرد که بعد از نایت رقم قضا شاعر حصول
استحضار از مصلحت ان انجام خدمت منوره سو بعد از اتمام خود محول و مفوض
دهند و جمیع تعالی و موفقی حساب از محمد و مقربان و وصول و از بابت جواب
سر باری قبض شدیم لپاه مقرب الحضره العلیه میرزا حسین لشکر نویسی
بر کار باز که بعد از دروغی لپاه محمد باقر خان و بعد بقیای پیوسته شده باشد
و بدون معطلی لپاه میرزا حسین روئے در بار شرف شود و بیاید بنحو مقرر
مرتب و شش در غده نشاند از ان غده نذر رمضان المبارک ۱۲۴۲

ایضا رقم میبای میرزا

حکم و الا شد انکه لپاه رفیع بقیه ثنات و ب لست شهابه اخلاص
و ارادت گاه مقرب الحضره جان خان سرینک سر باری فوج کند کو لپاه
بی پایان نوب و الا امیدواریم بینه که با نقاب الامور قدر مقرر شده بود
که مواری میصد و نیجه نفر از سر باری ابو الجحی خود رو نه مقری نماید بملاحظه
اینکه بباد آدم منوره کما یکجیب از غده حی فطنت انجام بر نیاید مقرر
میفرمایم که بنیجه نفر علاوه بصد و نیجه مقرر رو نه مقری نماید که نزد لپاه
حنی خان برای رفته مطیع او باشد و از سخن او تجاوز نه نمایند و در غده

محو

محوه و حی فطنت مقری و سایر جاه و معاشره بر حسب و صلاح دانند گذارند
بجایات مقرر اقدام نمایند و تتمه سر باری ابو الجحی خود را نیز کلا و در سر بخوان
حاضر و آگاه داشته باشد که هرگاه ضرورت مقتضی باشد و بندگی مأمور شوند
حاضر باشند چون ان لپاه خود از کار مقری و حی فطنت قرائت و اخبار و اخبار تمام ده هرگاه
خود ان لپاه روانه مقری شود و ولایت نقره باز ادر مقری و بایک لایم لازم
دانند بکذا ابو کار انجام مضبوط نماید و بعد لپاه حسن خان لپا رو بعد از ان
مرحبت نماید بمرتب یباید درین باب و جمع آوری سر باری خود در سر بخوان
اتمام تمام نماید و دانند که هرگاه از سر باری مأموره خدمت به اتمام می
در خدمتی ظاهر شود از ان لپاه و مأمورین موخره لازم خود هر چند

و شهر ربيع الثاني ۱۲۴۲

سواد رقم و خصوصي چوب و شرف تفنگ سر باری

حکم و الا شد انکه لپاه رفیع بقیه حجت و بخت کشته قیامت و نذاعت شهابه
اخلاص و ارادت گاه مقرب الحضره العلیه میرزا حسین خان سرینک
بجسمت خاطر مبارک و الا امیدواریم بدانند که چون این اوقات چوب قد آن
بر کار شرف و الا ضرورت لکن ابنا لپاه مقرر میفرمایم که بعد از نایت
رقم قدر توام مبارک و حصول اتمام بر مضمون ان آدم مخصوص و رو نه سازد

کدرفته درکنار روم چو لدر و جانی دیگر چو ل و نوشی بقدر نزار عدد وجوب قدق
از و جنت کرد و مقطوع و در جانی اندر نموده نگار دارد و انچه پناه گذارش
از امور و منی نماید که چنین ضرورت دو باب بگارش باجاء آمده انچه از اعدا و ثواب بر گشت
درین باب بنویسد ام و مقرر داشته ام معمول و مرتب داشته بخلف و تجاوز بنیزند
و در کتب سنی و شمس در فقه و فقیده احرام ۱۲۴۱

در مقدار حقان رقم صادر شده
حکم و الله ان الله یلیه رفع یکاه حجت و نجات انبیه منبخت و لی یکاه
افلاک و معتقدت همراه مقرب الحفظه العلیه احسان خان
کنکر بوسه منت سربازان فوج یتر دهم بخون بمقتضی ضمیر والا
مبارک بوده بداند که چون وجه انچه الیه در حضور در ظهورش بری اعلام
برخی فریاد است لازم و ضرورت لوند امقر میشو که بعد از زیارت
رقم مبارک قدر توام و حصول اکامی و احضار بر مضمون ان غرضت
حضور بپیر النور شرف والا نموده روانه و از او امر علیه و فریادت جلیه
والا مطلق و متعذر شده محبت نماید و شوق تقییم و انجام آن کرد البتة درین
باب از قرار حکم محکم معمول و مرتب داشته بتر و خلف بنیزند و در
عقد و شناسه خیر از غره ندر رمضان المبارک ۱۲۴۲

صورت

دور یای حسری عباسی	صورت رقم بعد از یحیی یک صادر شده حکم و الله ان الله یلیه ارادت اکاه غت و عادت همراه مقرب احضرت العلیه یحیی یک یوز بایشی غلامان بر کار
--------------------------	--

بر وقت خاطر نظیر مغرب بداند که هر وقت از اوقات
که الیه حسن خان ضابط در بار و قیام و بر خط امدادی بخواند و خبر
از سرباز و تقبل از او چنان و آدم خود امداد کنند و تعطیل و تعطیل بنیزند و
و تحجیم با هر حکم مجددند که نهایت احتیاج در خصوص درایم و پد انچه پناه
لازمه وقت بند و سدر دست شمار د که خلاف ری صواب نای
خواهد بود از اراده غره ندر ربيع الاول ۱۲۴۲

در شناسه رقم مرقوم فوقی مطبوع و مثبت شد
مقرر اند الیه مقرب الحفظه حسن خان سربازان بخون بنحو مقرر مرتب داشته
بسطه های سربازان از او چنان حکم بداند که هر وقت امر ضروری و فوقی
رو میدهد الیه حسن خان کرامتی الیه یحیی یک اخبار میکند و الیه
یحیی یک با آنها اعلام می نمایند بمتقونی و تعطیل بروند
و لوازم امر او و بعد آورند

رقم در خصوص حکومت میرزا حسین بعد از آن خان صادر شده

حکم والا که اندک ایام رفیقا یکجا محبت و محبت همراه اخلاص
و ارادت از مقرب الحقه همان خان سرینک بتوجهات ضمیر میر والا
سرافراز بیدار که ایام محبت و محبت پناه اخلاص و ارادت از مقرب الحقه
میرزا محمد حسین رشی سفید و شکر را با نظام مهمام
ولایت پنجوان مأمور فرمودیم و همیشه رفقایان سواره و پیاده و سربازان را
نیز به ایامه شادمانه و اکدار نمودیم باید ایامه از صلح و صواب و اوج و ز
نه نماید و به سربازان قدغن شدید و تاکید کنید که مطلقا ضابطه نظام
رشاری نکنند که به ایامه شادمانه اختیار داده ایم که سربازی که مطلقا
نظام رشاری نماید اورا موافق نظام شکر و سبک کند باید ایامه درین
باب بنحو مقرر مرتب و معمول داشته روزی است نفر سرباز نیز بجهت کشیک
نزد ایامه شادمانه بفرستد و در باب خانه شمار سربازان نیز قرار دله
فرموده ایم که بطریق سرباز ولایت آذربایجان همان وجه خانه شمار و سربازان
اینها مطابقت شود و از معبرهای کمی بر طریق معمول ایامه که به بند بنحو
مقرر مرتب دله و در عید شکر و شکر در قعه ۱۲۳۹

صورت

صورت عارفه که ملک علی خان بجای میز نوشته

عرضه داشت که توبه بکافری بموفق عرض باریا مکان مخلصین
مث کل بکافران ثریا مکان عظیم الامشان توبه مستطاب مالک الرقاب ملک
جناب و لا النعمی ام والا میرزا بهرگاه این ضمیر بهر شوی و لا النعمی والا
عکس پذیر صوحتایق حال این صفات فرماید بهر اقلیت که چنانچه آنچه در
ملعون بهر استراده راه پیاده رو شده که در زنی سوره نشسته و بهر بیان
حاکم باشی اچاق طرح کفش و شتی اندخته بود بنای ساری و کفشکوی
این نیکای بنایا میداد از آنجا برشته بقریه کوری آده و از زنی فرج پاره پانصد نفر
سالت با پنج خاداه توبه بر داشته بقریه آنا نور که بهر اقلیت بهر اقلیت
تغییر است رفته و از آنجا اراده کرده که بسوی مرکز فرستاده اوس است
رفته و بطریق آنجا را تصرف و ضبط کرده است بدین معبر روید و بهر اقلیت
مخوبه توبه باشد و لد طومان که از طوایف رحمتان و در قف آنچه و رسید
نفری در قف به نزد و ارقه که بزرگ طایفه اوس است از این عده و از تقید
وارقه اجزدار که و ارقه علی العجا که بزرگ و پانصد نفر از طایفه اوس جمع
و سرباز آنچه در از این صیقل گرفته چه در قف از دست آنچه در بر طرف
و قیصر و چهارم توبه ضبط و تصرف کرده آنچه و ملعون با یکصد نفر سالت

و میوراده توب فرار کرده بفریاد کوری آمده و دل در آنجا توقف دارد چنانچه عرض
مراتب موقوفه از وجهیت بود و جرات بتجسس غرض داشت نیز مندان نموده و
مالی ثانی عمده الاعیان مرزا امیرکبیر کنگر لوسه ارباب فکری فکری
سلطان حضرت و لیا انعم و الامان و سیر الیفی را امنای دولت سلطان
بخاکبندی و الا عرض خواهد نمود این غلام خلقه کبوش با جان و دل مترصد او هر
علیه سلطان حضرت و لیا انعم و الامان و سیر الیفی با تامل و کثرت الرفع
الوالا مطاع

بین عاریفه را طبع علی خان کنگر لوسه جلیقه قاجار نوشته

غرض داشت کترین مبنای قیدی فدوی خاک نهان شویاری را
ملجلی کند لو

زین جهت عبودیت و خدمتگذاری سخته بموقف عرض است و کان پایه
سیر عیش نظیر خدمت میر بندگان دار و در باقیصر پستان کنگر لوسه شش بی
روغن فاده میراند چون فرزان قضا بر پایله در خصوص شتغال بقصد و غایت
طایفه ضاده روسیه روسیه منجوسیه بعد از این که فرویت ن از علیا به
امیران سپک عنایت جهان فرمیده بودند که گستره مفارقت متعبدان
و بار عبودیت و چاکری گشته زین سرتیبار و موجب حصول افتخاری

پیشمار

پیشمار کردید حسب المضمون فرمان و حسب الاذی من خروانه باقیات علیا به
معلوکیه عبدک خان قاجار این غلام تجسس را شوقمند این غرض کردید که قید از وره
موجب جهانیشی لایوب مالک رقاب ش هزاره جونیخت کامکار از چادول
و تطاول طرف روسیه روسیه فذلان ن منجوسه خدمتی شایسته بمنصه ظهور
رسیده و در لیتکه انعام تمام معروف با قدم امر موقوف بود و اعمد خان مقدم
جیل اعتشاشی و بر بنظر از از تنیده روسیه منجوسه ابرم و مقدم داشته علیا به معلی
بقیه امیر الامراء العظام بر قلی خان که در پرتو توقف و به فرقیه لجن و شاد
بروگر نیخان و کنگر لوسه کنگر لوسه و به تامل و فریه بچرخه الکس
که منتقل بنا حیدر نور آبرو و اطمینان امیر و رعیت آنجا منوط بر مطا به
انکانت متفرقه و چند نفر بدست و پای ابرو و کنگر لوسه که در القریه سکنی داشتند
زیده و رفته جمعی سخته این غرض با غث و حث و رسید که ابرو و رعیت گشته
یکی از جمعی تقدیم خدمت و ملازمت دل سر داشته یکی علیا به بکسل و پانی
چاکر صهی نفیض می نمایند که در ادراجی بمقابله و مقابله روسیه منجوسیه می برید
که در راه دین و دین سربازی و غث و حث نموده حسن خدمت و خدمتگذاری
معلوم اولیای دولت قاجار شهر یاری شود انانکه در منزل از بدشمنی دورند
قبر از دشمنی در طمع افتد جا و مکان و سر کوبید و مستند پس معلوم است که زیاده
از روسیه منجوسه مادشمنی و غایت دوست علیه جهانیشی پیشیم اولاد الامیر

بهاره خواهند پرداخت بعد از آن بر رویه نخوسه درین صورت دیگر خدمت
و بندگی چه منظور خواهد شد نظر بر آنکه هنگام در تقاضای دفع دشمن دین
و دولتی و وقت تحصی و ترغیب بر باران معرکه غیرت و محبت است
اینگونه حرکت ایشان خلاف ضابطه سپه پرستی بلکه موجب توحش و نفرت
و نومیدی میباشد لهذا عرض شدست نیازمندی متعبر حقیقت حال فرموده است
بصاحب عالیله معالیهاه بعد از آن از آنست که سپه بنیان اعظم حضرت
ش بهشت هر رومی فدایا کرد ایند چنانچه علیهاه معنی الله از حقیقت عالی است
عرض فرموده نمود این کارکنان نمیکند از آنکه ایام انوار و غنمت یافته مشغول
فدائیکنداری باشند بلکه در پی اینصفت میکنند که با یکگونه حرکات ایامی
و حشمتان اینخواه را را مانده از قبلیه لیان روخوان سنده بعد از این
امر و فرمان مرشد ایشان زمین وزمان است با قیامه الاثر الاقدس

الارض الاعلی مطاع

صورت عریف در ده رستم خان بهار و منقرض قراحت حکم و چو لدر قراچ
عرض داشت که مرتب بندگان و بندگان مکرخی و رده رستم خان بهار و
منقرض قراحت قیام و برکت و در موقوفه نموشدن و چون در بموقف
عرض بارین فکان حضور با هر النور و مقربان درگاه عدالتی در صورت بندگان
ذاتیوکت

ذاتیوکت و اثنان شریکاً قضا توین شیع عدل جهان مامد انحر و امان جهانین
خدیو انجم ششم و او در محنت ششم ماه آسمان بهاد و جلال پندیده درگاه از دلایل نزل
و بعد از دولت روز افزون ذیاب خلقت بهایون ارفع شرف اعلی نایب
السلطه العلیه علیه عیسی میرزا در صفا داده میراند که قربان فاکبای حاجت
روی مبارکت تویم که مکتبانی قرینه در ظرف کندی رارس مؤموم بقیه بطاس
ملک موروثی مکتبانی است و قبلا شریک صحیح و حکم شری بهر جنب جتهد العصر
و انرا میرزا محمد یوسف سلمه الله تعالی در دست این مکتبانی حاضر و موجود
و احیدر اراده کشتگو و ادعا با کشتیانند از دو چند نفیریم از اهر قراچ بری ابتیاع
قرینه زبوره مشرئی شده مکتبانی بسبب ملک موروثی نفوذ شده است از محنت
و غنایت به پایان آسمان مقدس است که رسم مبارکه محنت ششم قدر توام
بعده علیهاه مقرب حضرت العلیه کمال بر صددار و ولد طبعان کند گو
بر صددار ولایت قراچ شرف صددار باید که قرینه زبوره و کما فی البقی به
عده و توقف مکتبانی و اذکر که هرگاه چنانچه من بعد احیدر ادرین باب
را کشتگو و سخن شریک حادی و دهته باشد بر فخر شرفیه قیام و موقوف شریک مستطاب
طی نماید و دعای خیر بری ذات شرف والا صاحب زد

الامر الاشراف الاعلی مطاع

رقم در طبق عریفه معلوم فوق

مکمل الله انکه چون عرض بشرط مطور
متمن عرض و مستند نموده اند مقرر مشهور که پناه رفیع بکجه حجت و بخت
براه عزت و سعادت انتباه اخلاص و ارادت اکشاه شجر اخوانی العظم
اسخان برینک افواج تیره بخون و کسکلو و برصد دار بلوکات قراخ
بزیارت رقم قدر توام قرینه برطاسی سو که از قرار قبله و حکم تیری جنب مجتهد
الزمان میرزا محمد یوسف سید الله ملک موروث اولاد در ستم خان
بهار لوایت بخود انقاد اکلار و قدغن نماید که هر کسی در ملک مزبور انضا
زهدت کند بقاعده اطلاق ارباب بهیمه لکانه اثر اید سزد و بخلاف
حساب امدی مزاعم خاص انها شود و هر کس ادی و صرف شرعی
درین باب داشته موافق شرع النورطی گفتگو نماید حسب المقرر مرتب
و بود در عیده شناسد تحریر الله ثعالب المعظم ۱۲۲۱

قسم صادر شده *

حکم و الاشد انکه چنانچه شنبه و ضابطه اثبات اثر همواره چنان است
و منظور نظر معدست پرور مپوسته اینی که هر یک از پیکران عقیدت کیش

که در

که در سلوک یقین ارادت به هدایت صدق و جذب خلوص بر همکنان سابق
آید و در حقیقت بطریق بند که در رسم عبودیت رستی نماید اورا بشخص خاص بقر
اخصاصی سرافراز فرماییم لهذا نظر بقابلت و استعداد علیها رفیع بهایه
شکست و جلالت دستهاه منجته الامراء العظم رضا قلی خان کروی که در
جواب بر ترتیب ما نهی و وجودش برستی رسته بمنصب جلیل حکومت
ولایت دار لاهیانی خوی سرافراز فرماییم ۲۲ رجب ۱۲۳۰

ایضا قسم بعد میرزا محمود صادر گشته

حکم و الاشد انکه علیها اخلاص و ارادت اگا حجت و بخت
آشپاه قامت و سعادت اکشاه زبده الایم و الاشبه مقرب الحضره
العلیه میرزا محمود عمر لیت که از روی صدق و بندگی ابدت
خدمت نموده و طریق بندگی را بقدم ارادت پیوده بدخلف و منصب
که سرافراز صادر کرده طرز نیکوکاری و نیک کردار برادر پیشگاه حضور مظهر
جلوه کرد چنانچه و بهر خدمت که مأمور شده حسن خدمت و کار دهن خود را
کالتی فی وسطها طایر و هوید اس شده اخلاص و ارادتش محرک
الشف و عطف بر کار آمد حسن خدمت و خدمت گذارشی موجب

بروز محنت خاطر عنایت القاصف گردیده شمه از تلافیات خاص سرکار را
شماریم و او فرموده لهذا از ابتدا و بنده ایستادگی نیکو خیریت دلیل
و ما بعد با مشاوری که منسوب به حکومت جهات سیاسی و حاکمانی سراسر افراز
و از ظهور این عطفت بین الاقربان مورد عنایت و اعزازش فرمودیم که
چنانچه باید و شاید در حسن دولت و رست قلمی او نیز دو آید در لوازم
منصب مذکور سعی موفور و جدنا محصور بعمر آورده رویه خدمت
کنداری و طرح دینت کرداری خواهد بود بهتر از بیشتر صلوه کمر خسته

صورت رضم

صورت رسم
حکم و الا الله لپناه امیر علیه عظمت و رحمت و تنه کلبعلی خان کند لوصاحکم
نخون بنید تو بخت خیمه میر و الاسر فرار و سر بلند بجهد اند که در یوقش بدینویس
اجارت نخوان ابعالی شان اقا الهو می یک و اکذ از فریوم که از ابتدا بدیده
لوی اید فرقه و لید تنوید بطلان بجه مال الاجاره از اموال معقول و ولایت
باز یافت و مبلغ دو هزار تومان ماه الاجاره از سر کار معطی طعه کرده از قرار
قطش و سر کار سازی کند اگر انی لپناه خود تنوید وصول و ایصال ان میخواید اجارت
مفسد سو با و اکذ از نموده و به مزبور اموال قطش از او مطالبه نماید و اگر خود
مستقبل نیست اجار را ترا و اکذ اگر کرده مال المقاطعه از ارضی لپناه حجت همراه
مقر انچه احسان نامند بخت سر کار که تنوید وصول و ایصال شده

مطابق

مطالعه و بازیافت کند حسب الامر معمول و هو و در عهد شناسد در محرم ۱۲۳۵

اینها رقم در خصوص حکومت طبعی

حکم والایه
آنکه ایله بان رفیع کعبان خزان و یثان رفیع مکان
مدلین و علم و کد فیان بخون و از او چنان تبویت بکمران خاطر خیر مرمت
بنیان امیدوار بجا بماند که عیینه صفت ترقیه ایشان بنظر مرمت پرور سید
و مطورت ان موقوف ری موضعی گردید و یثان ارادت نشان میرزا کاظم نیز
مرتب دعا کوی و شکر گذاری و رضامندی ایشان را بحضور نصیب و یثانی ایله بان رفیع
جایزه محبت و نبوت پناه عمده اخوانی اعظم بجا بماند که کوی کاظم موقوف ری
امشب ضیاء آتیه خاطر خیر احتضاری کامران از اوضاع انحصار حاصل گشت
و فی الحقیقه ایله بان رفیع در وقتی مأمور و منصوب فرمودیم که در جواد در
انولایت بری ابرار انولایت حکم انداخت که در بهم و مومنیای مبغوضه و عظم
شکسته رسد و درد پدید ای ایرو رعیت و پریش کار و ولایت را بداد و می
فضل و کمیت و او کردیم و کار انحدوس و جز با شغال این و تدبیر چاره و کنیزی
ندیدیم ان شاء الله بعد از آنکه ایله بان رفیع را به با مورثین و فیضیات با وصف
قریه که در حضرت دارد و وثوقه که در نسبت با و هست و موسوی که در
کار ایرو رعیت میکند و غم خواری که در نظم ولایت و سرود آتیه و دالود در اندک
و قتی جمیع امور انولایت و تمامی جهام ایرو رعیت بر وفق منظور نظر

حکم والایه
آنکه ایله بان رفیع کعبان خزان و یثان رفیع مکان
مدلین و علم و کد فیان بخون و از او چنان تبویت بکمران خاطر خیر مرمت
بنیان امیدوار بجا بماند که عیینه صفت ترقیه ایشان بنظر مرمت پرور سید
و مطورت ان موقوف ری موضعی گردید و یثان ارادت نشان میرزا کاظم نیز
مرتب دعا کوی و شکر گذاری و رضامندی ایشان را بحضور نصیب و یثانی ایله بان رفیع
جایزه محبت و نبوت پناه عمده اخوانی اعظم بجا بماند که کوی کاظم موقوف ری
امشب ضیاء آتیه خاطر خیر احتضاری کامران از اوضاع انحصار حاصل گشت
و فی الحقیقه ایله بان رفیع در وقتی مأمور و منصوب فرمودیم که در جواد در
انولایت بری ابرار انولایت حکم انداخت که در بهم و مومنیای مبغوضه و عظم
شکسته رسد و درد پدید ای ایرو رعیت و پریش کار و ولایت را بداد و می
فضل و کمیت و او کردیم و کار انحدوس و جز با شغال این و تدبیر چاره و کنیزی
ندیدیم ان شاء الله بعد از آنکه ایله بان رفیع را به با مورثین و فیضیات با وصف
قریه که در حضرت دارد و وثوقه که در نسبت با و هست و موسوی که در
کار ایرو رعیت میکند و غم خواری که در نظم ولایت و سرود آتیه و دالود در اندک
و قتی جمیع امور انولایت و تمامی جهام ایرو رعیت بر وفق منظور نظر

مبارک خواهد شد و یکی در هر امر و رفاه برود و آنچه خواهد بود و خواهد اسود
مرحمت خاطر خیر را در هر حال و کافرا هم دهند و در عده شناسند از

در حبس المص
۱۲۳۲

رقم حبس میرزا

حکم والا شد آنکه علیا به رضی الله عنها افاض و ارادت اگاه غت و سعادت
همراه قناعت و مناعت استباه نهفت و لبش آتش حمله که نمایان کنللو
حاکم الکا بخون بوفود توجیه بلندیات فطره معیت بنیت دریه افش رو مبایات
یا فته بداند که درین وقت علیا بی رضی الله عنها و سعادت قناعت مرزا حبیب الله را
روان مولد و پاره مراتب شفا بعلایق من الله القاهره میگویم که کاف و فطر
نشان انما به خواهد کرد و بپاید در هر باب بخوینکه امر و فرموده نوب مستطاب
والا عیبش معول که شسته بقدر سر موی خلف و ایهال نه نماید و صورت
صادقیت بخون را از روز و روزه موکب و فوری کوب و الالباب و بچکان الله
بدون زیاده و نقصان نوشته از هم محفوظ طع النور و الدنایه
که احضار کار بجهت کار که از این سرکار شوم که در هر شیوه و شفق خاطر
بپشت از حق نوب و الله و در باره خود بر چه کمال دهنده مطالب و مقتضیات
خود همواره بعضی عرض در آورده در عده شناسه تحیرا

در عهد الا در ۱۲۲۱

رقم حبس میرزا بعهده طبعی خان نوشته

حکم والا شد آنکه علیا به رضی الله عنها غت و سعادت همراه قناعت استباه
محدث و جلالت پناه ارادت و افاض اگاه عمده اخوان العظام طبعی خان
حاکم ولایت بخون بعبادت فطره و الا شطر و امیدوار به بداند که رضی
المعصودیت انما به قدرت اگاه بلا خطه میمان حضور ملک و توب و الاله
مضون عقیدت مقروض من اول الا اخره معروض در حق عقده کث و مراتب
ارادت و فدا کنذاری انما به بر شکار حضور جلوه نما کردیده و طایبی که موقوف علیان
عمده الاعیان مرزا بهمن منشی الکاء بخون قناعت من عرض نموده بخون رانه تا میرا
در این خصوص عرض داشت عتبه مرعتر اخلاص والا نموده حسن عقیدت
انما به به بنیمین و الا انش پذیر کرده بهشت فرید شفق فطره مضیقه در باره
انما به شسته در بنوقش که شاده انما به در اخلاص انما به فرموده بودیم
شفقت فطره معیت ایت رالبت بانما به ظاهر فرموده ایم که شاده انما به
حضور نموده در باب انضباط امور اربون و بخون چون نوب و الاله احکام تمام
و اتفاقا دجین ارادت و فدا کنذاری انما به پیشد لهذا امر و مقر
می شود که انما به افاض اگاه در انضباط امور به چیک از ولایت مزبوره
خود معاف نموده از امر اربون غرض شو و خلجات و از هر بار را تعمیر

نموده ضابطه تعلیمات فرموده را مضبوط و منظم بر خلاف سابق سازد و مدارکات
تعلیمات را از تعلیمی و تربی و با ربط و تعلق و فیض و ادو قه میسر نماید
و هرگاه بخواهد مدارک ضروری را بهر مناسبت عرض نماید که از قضا و محنت و غایت فرمایم
و بی تعلیل و دند که چنانچه بعد از اینم قضی در امور آنجا باشد عذر از آن نخواهد مسووع
خواهم داشت می باید توجهت بلد نیاید تا نوبت والا در باره خود برسد کمال
درست هرگاه اثبات شئی در امور آنجا باشد عرض نماید که منظم فرمایم
و در عهد شناسد از آن در تدریس العظم

۲۲۱

این اسناد و قسم بیس میزا

حکم والا شد آنکه علیایه رفیع بایگاه عزت و سعادت پناه صدقش و ارادت اگاه
دولت و اقبال انبیا و خاتم و مناسبت اکساره عمده انخوانی اکرام
طبیعیان کنکر بوعالم ولایت بخون و از او بار بیزید غایت خاطر خطیر والا
اطمینان یافته بدانند که در قوتش بایگاه رفیع بایگاه جرحی یک متوفی سرکار
دار در کاب نفرت لغزشده حقایق امور اخبر و غفور بعضی رسانید
رحمی مفصل منوط به تقاضای بایگاه رفیع بایگاه دول و اقبال همراه امیر
الامراء العظام محمد تقی خان قاجار بیکری اربون در قوم و مصوب علیایه
ارادت اگاه بجز احاج جرحی یک که مجدداً امور بخند و شد ارسال
فرمودیم

فرمودیم که البته انفا لایجا به نیز مضامین انوازیات خواهد نمود اگر انفا لایجا به
اوقات روز و شب خود را وقف خدمت در راه دولت باوید مدت
سکرده از حق و ترافی و خدمت احترام و اجتناب می نماید لیکن منظور خاطر
مرحمت مقرون آن بود که درین اوقات که وقت خدمت و بهر سبب و شمنی
کشی آمده و مهین بوی انفا لایجا به و غازیان کت کبر لومهر خدمت نمایان
کردند و بیشتر از پیشتر می بود سخی خود را بطور رسانند و همچنین با وجهی اخلاص
و ارادت و جرات و بلافاصله با ملت و صوبه بزرگشت که سواره انفا لایجا به محض بقصور
انکه میباید از راه سحجان توفیق از رویه به بخون برسد در نفی که موکب
علیه با افواج قاهره در صدق و قرائح متوقف بود و کان انکونه جرات بهیچ وجه
از ایشان نفیقت و هم کفره از خدمت لایجا به منصور بدر و کفره و کفره و کفره و کفره
قدلان و ر بوند احتیاطی چنین کرده مرجعیت به بخون و از رعایت خدمت
و نفیقت در راه دولت خود محروم دارند و بجهت لشکر منصور در اذربایجان
و بیای اینک در بخیر و کفره عنود در اچ جرات و بهر سبب که اقدام باین امور
کنند مجدداً به کار روز بروز بنیان دولت باوید مدت استقامت بنیاد و کار
و دشمنان تهاون و شور بگردید بخون بایگاه ارادت لایجا به بیکری میث رالم
مقوم گردیده و بایگاه ارادت لایجا به ضرایع جرحی یک میث خدمت فرموده ایم و بایگاه
ابلاغ خواهد نمود خدمت انخود را حول بایگاه میث رالم و علیایه بان امیر الامراء

العلم حیثی فان نش رکبکری ازمیه و عمده اخوانی الکرام همعین فان حکم
خوی و خود دانسته یقین داند که یکی همت والا دفع و رفع لغو فله مقصور
و مادام که بیت منصور شکت در اخذ و نفوذ است این نیز باید و بقیه ارام
و آیشی گرفته مشغول فضا کرد و وضعی کلی بطور رساند و سواره و پیاده
مهمو بی تا و رفت حج از بخون آورده کرم خدمت رسد و در صورت مصلحت
علیان بنیاد سلطان و سایر سکنه بخون چنانچه از راه افریغوشی و اکثر کار را
برایت کنج شک می توانند نمود و اندک تیر بصوابید علیا به پیکر بر روانه
کند که مصدر خدمتی کلی کردند با اجماع یکی همت والا مقصور بر این است
که آن و نه لایق بتأیید اله در بهی در صورت خطیره بانجام رسد و یکی
هر خدمتی مرعی و پیری هر غفلتی سیستی معاین فرموده ایم چه افلاجه و چه سایر
خدمت گذاران و خواهان بخونیم نواب والا رحمت و ارام را بر نفس نفیسی
مرام فرموده ایم بید خدمت و زحمت شده تا وقت به است خدمت که به
تقدیم رسانند و عطف صبر نواب والا خوش مل حال خود دارند و بر فقرات
نیزت فرستد بلیا ه ارادت اکامه ضیو اباج و محمد پیکر متوفی را که فرموده ایم
که بنفایا ه و سایر خدمت گذاران و اموریب اعلام و ابلاغ نماید و
فطر والا ه درباره خود کامر داند و در غلده شناسه تحریر است

شهر جلد الاول ۱۲۲۱

رقم غیبی میرزا

رقم غیبی میرزا

حکم والا شد اند علیا ه رفیع لیکاه غرت و سعادت همراه محبت و نبالت کشته
شهادت و لبش بنیه فحمت و مناعت استباه ارادت و اخلاص اکامه عمده
اخوانی العظام طبعی فان حکم بخون بغایت خطر خطیر والا امید و ارجو بداند
که چون دین اولی بجهت اشطام هم مملکت کرجستان علیا ه رفیع لیکاه غرت و سعادت
براه شهادت و لبالت کشته فحمت و مناعت استباه تقدیم و ارادت اکامه
ایم والا ه العظام حقیق فان پیکر کی ارمیده سو که بزبور غرت و سعادت
و حسن رفتار و اخلاص از سینه طوباه و هزار سواره و پیاده از غزایان جبار و تونجیانه
وزبور کجانه یقینی و علیا ه رفیع لیکاه غرت و سعادت همراه فحمت و مناعت استباه
حاجی محمد پیکر که محمد اعتماد و وثوق ضمیمه خدمت بنیاد بود و بری اشطام امور و
بر کیفیت خدمت هر یک از خدمت گذاران و غزایان مأموره و مقرب شد همراه و مقرر
فرموده ایم که علیا ه معوی اله از راه ایرون بخون کرجستان رفته تا زمان فراخ
نوبت والا از اتمام کار کنجه و فراغ مصدر خدمتی نمایان کردند و سواره بخون
و کنگر و کوه نیز ابواج علیا ه معوی اله فرموده ایم لهذا امر و میشود میشود
که بعد از حضور اکامه و اطلاق بر بخون حکم رفیع لازم الاتباع باشد و سواره
مستعد و آهسته تکمیل مسلح گردیده جنگ از موده باتیمه و تدارک و از دقیقه سه ماه
از جنبی قیمت جنبی حتما و مستعد نماید و چون نظر بر فحمت و تقدیم لیکاه علیا ه

درین زمانه کینه هرگاه رفتنی خود را مصلحت ندانند یکی از علیایان اخص
و ارادت الکابانی نتیجه اخوانی العظام رحیم بن و کریم بن را بر یک درگاه مصلحت
دانند و آنه نماید که ملحق به اهل خانه معزی الله به تقدیم خدمات مقرر بر دارند و نوبتی
وقت نماید که بعد از آنکه علیایه معزی الله بن از آن سواد خطه نماید بکنفر کم و کسر
نداشته باشد بپایید در خصوص لازمه وقت و اتمام بعد وقت و اتمام حسن
ارادت و صداقت و خوش جلوه پیری و عرصه ظهور رسد و پیوسته لطیف خاطر
والله و در باره خود کامرانی متمنیات و مطالب خوش و عرض و بجز انجام مقرون
داند و در عیده شناسد و شماره ایچ ۱۸ م ۱۲۲

در ظل رافت و سایه عطوفت نوب مستطاب فلک جنب جودا رکاب
معدلت آفتاب مرمت اشباب سعادت مآب عطوفت آداب
حاکم کرم معن بهم دریا نغم عدالت شیم عطار در قلم خوشید
علم کو اکب خدمت خجسته ششم افلاک خیم مبارک نظر بایون مقدم
امیر کرم و معظم و لیرت رف مفتحم ملجا و ملاذ ابراهیم

محمد حسین

محمد حسین خان بیکرکی اصفهان بعباس میرزا نوشته
عرضه داشت که تری غلامان بشرف عرض باریا مکان مجلسی ارم و
نوبت مستطاب فلک جنب خوشید قیوب بدل رکاب معدلت نصاب
کنذر ادب مالک رقاب و ملا النعمی نایب لسلطه و اخلافه العلیه
العالیه میرسد که رسم قدر توام مرمت شیم که از مصدر شوکت
و دولت با افتخار این غلام عبودیت فرجام شرف اصدار یافته بود در احد
ساعت در در و جواهر الفاظ و معانی معدلت ستماش دره التاج تارک اشعار
و اعتبار کردید در خصوص نظم و نسق قراءت کاری و جیلغ امر و مقرر شده بود
که این غلام متوجه شده اشظام دهد و لپاه مرز حسن در اینجا است و بستان بوسی
خواهد آمد و کیفیت که کما هو حق موقوفی ملک از حق نوب و الله خواهد رفت
که این غلام در تقدیم خدمات خود دانی نمی نماید بلکه لازم نیست که بعد می آورد
ان شاء الله الرحمن از قرار مقرر فرموده نهایت اشظام بهر بنده و میرساند
استدعالت که این غلام و منظور نظرفین اثر داشته همیشه با صدر حکام
مطاع و خدمت رکاب سرافرازی بخشند، بقه امرکم الاعلی مطاع

المبار خان قاجار بعباس میرزا نوشته

عرضه داشت که تری غلامان بشرف عرض باریا مکان مجلسی ارم و

ولایت کان محضریند کمال ارم دستور بندگان نوب مستطاب معالی قباب
 در دریای سلطنت و شهبازی و کوی پیکر انبیا بحر عظمت و فرمان روی
 و طاعتی میرساند که بزیارت رقم لازم الاتباع و حسب الاذعان والذرف
 مغفرت حاصل شد از وفور مرحمت و الطاف بپایان والدمشدهای
 اما نوامک رسیده اند و خداوندی ملک بیدار است و اللهم بفرق
 بندگان اخلاص قرین پائیده مستدام دارد درین اولی که لپاه رفیع
 بیکه عزت و سعادت و اقباس همراه عکرفان از دربار خلافت
 بنیان شهبازی و از درگاه آسمان کمال اعلی حضرت قدر قدرت
 دار ادراست ظل الی مخصی حاصل و روانه ترفیع به حضور مرحمت
 دستور و الالبود بتجیر عریضه الاخلاص پر چشم مرسم اخلاص کیشی
 حضور در پیکاه بندگان والاحلوه نماز شده خض می نماید که بصدر
 فریاد این بنده دولخواه صدقت قرین را خورند و خوشنود فرمایند
 باقی امره الاعلی مطلق

میرزا محمد خان قاجار بعباس میرزا نوشته

عرضه داشت کمترین بندگان قیدی دولخواه بموقف عرض بندگان
 نوب مستطاب معالی القاب سپهر رکاب مالک رقاب کرمون
 قباب والدمیرند که بزیارت عیون ارقم قدر شیم واجبالا ذی

والله

والله شرف و قرین مغفرت و بیانات گردیده اند از وفور مرحمت الطاف
 بیضا القاف این بنده ارادت فرجام مورد وثقت فرموده بودند انش و له
 الرحمن خداوندی ملک بیدار است و اللهم بفرق
 کیشین پائیده مستدام دارد درین وقت که لپاه رفیع بیکه
 عزت و سعادت همراه عکرفان از دربار کیش پاسبان بندگان قدر
 قدرت بمحمت دارا در است ظل الی مخصی حضرت انصرف صدر و عازم
 ترفیع به حضور مرحمت دستور و الالبود بتجیر عریضه الاخلاص مبادرت
 ورزیده در توان بوضع بندگی پردازد که این بنده صدقت تو
 امان را از عیبه اخلاص کیشین ارادت آیین و عبودیت اندیشین
 صدقت قرین سرکار محسوب و بصدر خدمات و فرمایشات پس
 الاماثر والاقرب مشفق و مروتانیده که باعث از دایر ارادت بندگان
 قیدی خواهد بود باقی امره الاعلی مطاع

میرزا رضا قلی مشیرالدوله نوشته

عرضه داشت کمترین غلام فدوی بعد از تمک و توکل قبایل
 الطاف و شفاق خاطر مرحمت اقتضای بذروه عرض حواری حضور
 طمع التضا نوب مستطاب مالک رقاب علمین انش
 جوار رکاب سپهر خباب اقدس والدمیرند که رقم قدر شیم

اشرف در زمان مبارک این کیش بنده سوزیپ نازک گردید
 از مضامین شفقت ایشی مشغول و مستغرق و در حصول آن موجب حصول
 امید و الهی و استغفار این چاکر عبودیت پرور شده بر درجت سر بلند
 و غرت این بنده خدای افروز عریفه که از راه حضور با برالتور
 بنده کان اعلی حضرت قدر قدرت ظل الشرف هفت هجرت روز خدایه
 دخته و این بنده ارادت مندر را امر بعضی مطلب آن فرمعه بودند
 بر حسب امر قدر شرف و محل مرغوب و عیفه و بنظر محنت اهل
 اقدس شرف اعلا بنده و مطلب از امفله و مشهور معروض
 روی عالم را اگر بنده جواب آنها از قرار است که در کتب حضور با بر
 النور بایلیه معایبه مقرب حضرت العلیه العالیه میرزا محمد حسن معتقد
 سرکار و رعیت مدار الق فرمعه من راله نیز در ضمنی عریفه معروض داشته
 و فرمان قدر نشان نیز در جواب پاره فقرات آنها صادر و ارسال گردید
 و صورت این مطلب بر آینه روی شرف عکس پذیریم باشد که این چاکر
 خود را وقف خدمتگذاری و جان سپاری نموده خدمت که از سرکار
 نوبت شرف والا بعد از این غلام مرصع گردد در کجایم و تقدیم آن شایسته بند
 و لوازم آن شایسته بنظر خود را بنده همواره از کار گذاردن سرکار غنچه مدار
 معتقد است که بعد از ارقام سرافرازی بخشی این غلام بنده با تیره امره الا علی مطاع

محمد خان

محمد خان قاجار وافی بخد مت عباس میرزا نوشته

عرض داشت کمر شریک بکان قدیمی بنزوه عرض بریا شکان
 محضر بنیوش کل بنده کان شریک مکان نوبت قطب فلکچن ب مالک رقاب
 و لا الهی ام والدیر سینه که چون بر ذمت عبودیت و ملازمت
 چاکر آن ارادت نشان از روض عینی عینی فرس میباش که یوما فیوما حقا
 یق حاله و کدارش احوالات این صفات را بعضی تقیما بزم حضور معالمت و تدویر
 خدام انجام حشام و لا الهی ام والدیر سینه از لطف و غنایت جناب
 باری و از میانه اقبال عیدم از دل بکفایت کینستان اعلا شده قدر قدرت جهان داری
 و نوبت مالک رقاب و لا الهی ام والدیر سینه و وقعه که قبل عرض و تظلم عریفه
 بوده باشد صورت و وقوع نبشت نهایت بیته عرض و اظهار بعضی مطالب و مدعی
 و جب عینی بود که عیالیه رفیع و رفیع و رفیع طبعه فان کند لوعازم زیارتشان
 سپهر بنیان بنده کان چنان نشان نبشت هر نوبت مالک رقاب و لا الهی ام والدیر سینه
 تمام عریفه و بعضی و ابواب رسانند بنا بر آن درین اولیاد معروض مرحله
 پهای طریق زیارت و نشان بوی بود این چاکر صمیمی نیز بتجریع عرض داشته
 نیازمندی خود از ره دار بندگی طریط اقباب نظر هر نوبت مالک رقاب
 و لا الهی ام والدیر سینه انش و دم معافان معروض بعد از رب طبعوسی

ایضا سرسلطنتی

افان جهر با درینوقت از نوع قضیه باید جان گذار و ز وقوع مقدمه انقضیه گذشت
 انداز مرحوم مغضوب تاب الله تراه و جبر آنچه مشوا نه بر تبه متاثر و متاثر نگردیده
 که عشی از غش رس درین محضرت کبانی تشریح بدهند و لیکین چه فایده می شد
 درین و کار قدیم فلک و در چنین است که هر ذی حیاتی که از جو پار زندگانی
 آب حیات چشیده و قیت الامر بشریت که کوار مرکب از پاره ها و دانه ها
 تعالی نمی گمانی قدر و همه امور دنیا و دانت که دنیا را او و پاره ها و دانه ها
 چون عیان فلان از همه سرسلطنت و ادما تعزیت روانه صوب حضور میرسد و تصور
 نموده بتجریه مرسله الموده مبادرت ورزیده ایضا سرسلطنتی کرده است و در کمال سر
 آن اخوی ام بللمت بده و جنب سبحانی باز ماندگان را در حفظ طایب خود
 نگاه داشته از مضایب بوده مرقب و مترصد که سلطنتی خود سو با فدایت
 و موجودیت قلمی و اعلام فرمایند که در تقدیم آن شرایطی بپوشه بروز
 طنور رسیده شود و ایام کبک م بار بر رب العباد

ایضا سرسلطنتی

علیان افلاص و ارادت نشان فلان سلطان بداند درینوقت مکرور
 کردید که ولده انعالیشان برکت از دی رفته است این بن خلی تا تف
 خورده و پیرایوس کرده و در الحقیقه حیف بود چون فلان از او نه نصوب
 می نمودم

می نمودیم بتجریه نوشته اینجانب ایضا سرسلطنتی نموده و اعلام نمود که سرانعالیشان
 و بر باز ماندگان بللمت بده از مضایب باشد مطایب را عرض
 و ایضا که که معون الله کما فیصر پذیرد کرد

در جواب سرسلطنتی نوشته شده

مخلصان نواز ایضا الودودی که از اسب داشته بودند رسید و از مغضوب
 محبت متعین آن که مشورتی خاطر دوستدار بود احضار صحرکت
 و از فقرت دلپذیران دوستدار اسکن و استقرار قلب بهم رسید معلوم است
 که در دستار چنانچه در نیک و بدوش دی و علم نشان منوقت و متاثر می باشد
 ایشان نیز در خوب و زشت و غصه و شادی و دوستدار متاثر و خوشحال می باشد
 و در هر باب شریک غم و شادی دوستدار و در ایام غصه و کدورت مختار
 و کوه دارند باری کلمات صدق ایشان اثر بسیار و عبرت پیشکشید
 درینوقت که هر ذی حیاتی از م خدمت بده بتجریه این سرسلطنتی به خدمت
 همه اوقات اولی او را در کف فیض ملاقات بتجریه رسیده و مرفوعه
 و خدمات مرجوعه پر دارند که صورت انجام باید باقی ایام الله متدائم بار

سرسلطنتی

معلوم ری فلان بده باشد که بعد از اتح این قضیه مصیبت و تقدیر نیست

چندین خاطر افزوده و دلها پزوده گشت که نامه از غمده برآید و نامه شرح حول آن
 و دید الحق نایبیت بوزنم و است و تا دهنم خشر بکبریم سزا لیکس کسی با
 تقدیر چه کند و با قضا چگونه سیزه نماید در دلیت که در آن ندو و غنی است
 که باین ندالو **بیت** کمر این در در چاره دانستی **بگو** شدی تا توانستی
 باری صبر بهتر است و تسلیم رضای الهی خوشتر کسی چه چشما روان پنجره
 برای عاریه سوچه اعتبار بهمه رونده این دیم و کاروان این کذر که خداوند
 عالمین در نیم مصیبت ابرو بر و صبر عیسای بدید و این مصیبت مصیبت
 او نمائند این اوقات عالمیان سلطان غلبه یک رایحه است اعلام حال
 و رسید متر و دستان به پاک روزه الضوب نمود لهذا ابتر حریفه الاستیاق
 بدورت رفت و سایر حواله این ولاد بخولیت که همه مشظان دیر
 محنت از خورد و بزرگ صحیح و سالم بدی که می نشاء مشغولند مکر و هی
 بجز از بروت مفارقت شما و مقدمه مصایب شما ندارند خداوند باری
 عواقب امور احسن کند و متی را با هر گونه فریاد انظار دارند
 که در تقدیر این شرایط محبت و اتحاد بعد آید ایام غمر مقام با

في التقاضی

مکتوب تقریر و تئیه در بهم بدین عنوان نویسد تا کواکب

مثال

مثال در دو ایرتغال کاه شارق و کاه غارب باشد و هر کس کسوت حیات
 و بقای عمر فلان از عرفی غبار غموم مضمون و محروسی با رب العباد بعد از
 انظار جهان جهان تاسف و تلطف غموم غمی مضیضه میگرداند که هر که
 در سفر تقدیر از برای عدم خست بر صده و جو آوردن چار با قفله قنار صیر کند و از
 منزل بی صل و بی خویش نماید زاده غم آدم انقطع پذیر است بل کبریز اذاجاء
 اجلهم لا یستأخرون ساعة ولا یستقصدون ذب الی منزله است
 از نشور و زول و مقدس از تغییر احوال و چون آیند حال بهره این حقیقت میرسد
 که با همه محام پوشیده است و تربت انوار مرک پوشیده دل در حطام این
 جهان بستی از هیچ عقرو شرح و طریق امد و فرج و برکت و رینقت که خبر
 و حشت اثر در صوم مغفور سخی الله ترا که از کوشی جری وون و تاثیر دهر بوقلمون
 ندای ارجعی الی دیک و اضیة مرضیة لبتیک اجابت گفته مرغ روح
 شریفی از نفسی جسم بوی گلشن قدس طیرن نمود امید که فری فرودای بندگان
 نوپ خرف که بحث اسطلام عالم و علمینت در زمان سلطت جادیدان بودند تا
 و حسن افزون غبار احوال پرامون از یاک علم و جوت ابد مقدس نشاء نکر دیده
 جان ما غلام بقربان خاک پای مبارکش رسید چندی جنود وزن و ملال
 بر دل فرین استیلا شد لیکه که شرح شمه از آن در بعضی بیان توان اولاد نهایشی
 مقدار این حرف و ملال از عالم غلبه شروه رجوع منصب جلیبر القلاد

ایالت سترال باغلیا به بگوشت رسیده و تشی آن بلا که در دنیا مبتلا شده و رنده جو
 بزلال رشحات سحاب کرمیت و عنایت شای و عطف لوناگون پارتی که نسبت
 باغلیا هر بنصه نور آمده منطفه کرمید الحمد لله الذی اذ هب عنا احرار
 ان ربنا الغفور شکور امید که این عطفیت هر و عنایت شایست هر
 انغالیای مبارک و جبار و منزلت انوار منور و خوارش آه فانا در
 تقاضای و نراید بار و حق جل شانه آن مفریالم بقدر از زاد و ورده مغفرت
 و رحمت براضین حقه انغالیای و اجر عیس و صبر فیر و عظمیویر که امت
 کند بحمد و اله الامجاد **ایضا و تعزیت احباب نوبینه** حفا که از اشتغال
 این اتش عالم افروز و از استماع این و تعزیت نوزدید با رب و فکر با کباب است
 ندر باز اوقات اندک شهادت اندازد و نفا مود قدرت اندک طرح این حکایت از نو
مع آه چون گویم که چون گویم زبان می سوزد **امید که صدوقه انا لله**
 و انا الیه و ارجعون نصب العین صبر منیر شمه مودی و تبتیرا الصابریین
 سبب فاطم خلیل نه که صبر در منیر نوع قضایا سبب رفع درخت و موجب
 از دایر حنات است **بیت** یارب که نشا ثمر تراضی بار و در مرغ بکامت زلف
 ساکن بار که در کشت کلی زلف دولت بخت از بافرق درخت کل این بار
ایضا و تعزیت حفا که از استماع این واقعه هر بلکه
 و بصیت

و بصیت مصعب که شد و قیوم و معصوب مصعب است دل غمگین را با لقی طاری
 که ز بهر یاری ادا دین نیت و خاطر فرین را ملا لقی رخص نموده که بدن خامه را
 طاقت امدادی نه **بیت** استین از چشم اگر بر دارم و دست از دوان پر شود
 از پشت آه من زین و همان ز بهی سنگدل کوتهی که از خسر این واقعه
 اشتغال در کتحم ان راه نیافت و ز بهی سیه روی زمین که از استماع
 این با بد شک نذلت بر سر نکرد **بیت** زین ماتم صعب از افاق خون بچکید
 مه روی بکند و زیره کیو سیرید **شب** جابیه که کرد در ماتم صبح بر زد نقش
 سر و کربان بدرید **جمعه** هر صبر و شکیبای برین نوع قضایا از قید چنان
 و از مقوله متذقی است فاما چمن مسکیت مسکوک انبیا و منزلی است
 مصر اولیا و صفیا نه در ورطه اندوه و غمنا ناید از خست و صبر و شکیبای
 که شیوه ائمه معصومین است شعار و دشمنی پد سخت **بیت** با قضایا
 نمی توان اند **با قدر و زنی توان اوخت** **امید که حضرت صبور مقفور دین**
 ماتم با نگاه و حادثه نگاه بکنان ابروی شمر که امت فرماید و نه عاف آنچه
 از عمر غفران و نفا مقهور و مطروح کشته بر اعمال خفرت و سایر بصیت
 ز دکان بپزاید با النبی و اله الامجاد ایام عزت هر امام
نوعی دیگر در تعزیه
 حفا که از وقوع این واقعه کبری اتش حیدر دل سوخته در شغال آورده که شعله

شریفی نزول فرموده درین ایام میدرغوی ارحم و اللہ ینعموا علی دارالسلام
سروانید که حیات انعالیاه با فی باد بر رب العباد

نوع دیگر در تعریف حقا که از وقوع و تم غم اندوز و در وقت حادثه بکروز این
دل مجروح نواپس کشیده و گریه پان صبر بدست فرج برهم دریده و خاطر مخزون
مصایب دیده و حشمت کیبای بباد در روی کشیده بچندان مناسم و مخزون گردیده
که شری از غم رزان که از لب ران تقریر و تحریر تواند نمود و از وایه
انکه اگر سطر ازین در شطری چند مرقوم اتش در فامه گیر و بطول مقام
مبادرت نمی نماید نه بدتش چون شراب به سرت و دنیا از شوپ مضرت
صافیت و نوش و حشمت چون از غیش حشمت خالی آری کلی انرا
خارقین است و مل انرا خاری در کلین هیچ فردی از افراد آدم بای بر سر
حیات نه نماید که بپوشی به خسته تابوت نرسید و هیچیک از جن و انس بقا زنده
دنیا و او غرق که بوحشت اباد مرک گرفتار شد پس لازم است که انعالیاه
درین نوع باید بر مقتضای انکه موت یقی و یقین اتش در روز اباد
تحدس کلین دهند و داغ فرج و قریع بر سینۀ جانور نهند آینه بکده آینه
فاطر انور را اثر که بر سید و مده ان الله یحب الصالحین
منور است بغیر عدل مکرر نباید رخت و دل در دناک بمضرب

رضا

رضا بقضاء الله بدو اخت **بیت** رفع تقدیر که کند ندیر **و** هیچ ره غیر صبر
پیش گیر امید که با قمار خون مصایب دیده و صحتی بسند و قمار بقا در ارم
کرم است کت و حقی محمل و اله الاحباب

نوعی دیگر در تعریف

تشریح در مقام تحذیر و آیه و ار سر کردن و در مجلس تفکر نقطه مثال پائی بند
احضار است که ایام موت و تم غم اندوز و کیفیت حادثه بکروز چگونگی کلام
نماید و بجهت توت در قید کت بت ارد و مجلس کلام روح شریف محوم فلان در قیوت
بجو از رحمت الطاف حضرت الوهیت ارشاد ابراهیم علی قلی ذالقه الموت بمعموره
سککن صواغ فرس برین و مقصود متوطنان مجامع املا علیین است پیوست
امید که حیات انعالیاه با فی و بر ارم بار بر رب العباد

نوعی دیگر

چون خبر و تهمه بایده و صحبت شامه که نزدیک و دور در تیار برابر آید و واصل
و مجبور در آتم ان مبادی یکدیگر باین مقصود تمام رسید چگونگی شرح دهم که سماع
آن چه کشید جمع از صعوبت ایجاد شده گریبان و رید و فلک از حیرت این ماتم و آن
در خون کشید **میت** این چه زخم است که بگریه ندارم مرهم **و** این چه درد است
که بگریه ندارم در مان **و** محقر نماند که دار دنیا محل حوادث و مکان صواب

در سمت امکان عرصه گاه نوب و غار و قایع و مخاوف و در دنیا فانی هر
مخلوقی از قیود و احیاء است و بقای هر موجودی از مقوله مشعات
هر ممکن الوجودی که سر از ورطه حدوث بیرون آورد در انجام پیمال نوبت
خواهد شد و هر حجت بالذات که پایی در بقعه امکان نهدی قب الامر سر بکف
عدم فرو خواهد برد پس درین نوع قضایا دوت رجا در ترک رضا پادزد
که با قدر همه سوختند است و شربت ابراهیم را چشیدند **پت** اخذیه
چه کنند نرشد بارضا کافرینش همه در بند رضا محبوسند

نوعی دیگر در تفریه

اگره خبر خوشی اش و حکایت خوشی جز از حمد افعال و نیت انا الله وانی
صورت و اخبار انیمانی چاره نیت حاصل کلام اینک درینو لا روشی علم غیبی
و منادی و صله لا ربی نداء ارجعی الی ویک و اضیك مرخصیک
بکوشی خوشی فلذ فرسید و خطاب مستطاب و ادخلی جنتک از
فضای رحمت رب الارباب بسمع انجم افض و انما رسیده امید که طول
عمر باز ماندگان بلم باشد

نوع دیگر حقا که دل غم اندوز را چون بدین مصیبت بکسوز و توف
افتاد التی حیرت در کانون سینه ملنوب و آب حیرت از فواره
و دیده مشکب گشت بصا بر آب حقیق بمعاینه انبهورت نظر و ظاهر
اصحاب

اصحاب تدقیق بلا حفظ انیمانی صفت است که هیچ دود و در بار اغار طراوت نه
پذیرفت که در لیب هر انرا پیرموده نکرده اند و هیچ کسوت در کارگاه مدوت
با فتنه که خطا و در انرا بمقراضی مرک نه برده بشد پس درین وقعه عظمی
که نمودار مقدمه کبری است نام هشدار بقیضه یفعل الله ما یشاء باید
سپرد و منان امور بدست تصرف و یحکم ما یؤید باید دل و وجدان التین
صبر و تحمیر بر وعده ان الله یحب الصابین مستک باید بود و جز صدق
انما لامر و لقضایک ولا معقب لکم بسمع رضا پادشد و امید
که حق بهانه و تعالی این معذور آمرزیده رحمت گردانید باقی ایام عمر متدادم

ابو الفتح خان قرابخی با حسن خان کنگرلو نوشته

ایها یا رفیع جلیها یا دوت و مودت اکا نمده اخوانی العظما غیر اکراما
درین وقت اتماع شد که ولده ماجده انغیز کرد بر رحمت خدا و صر شده بر چند
بعلت مصیبت زده بچون انغیز انواع غم و وقت مالم طاری خاطر حجت امیز
کردید لیکند صبر بی موقع دیون ازل مشوریت هر فردی از فرموا الله س را
بطغرای اصبر قوم و شغش صبور کایت نشی به ثبات بر موجودی را بکملک
قدام رسوم خدا این شریعتی است که چشیدش بر کافه انام لازم و این
بارست که کشیدنش بر تمامی موجودات متختم است پس در رضوت **پت**
صبور و ضرورت کین درد و لعل بغیر از صبور و دوا می کشد

وفاات مادرش پسر هم از سعادت بخت مادر است باری جبهه ادبی لوازم
سکواری کسی فرستادن و حبس بوطاف ایلیان مرزا محمد علی را روانه خدمت
و بر اسم سرسلطنتی بخت امید که افرصیت بطر سعادت لزوم بدست
بار زیاده زیاده خواهد بود سلطنتی عالی را با بهت اعلام سینه والدم

ملا جعفر قزاقی و ملا محمد بن ابوالفتح خان بحان نوشته

قبله کما اگر این را عرض کنیم که دل و جان و این سخن مشغول گریه و شیون است یقینی
که دل آگاهان الشبه کما هر برین معنی شاد و کواهی خواهد دل و جفا که در حقیقی
بمدل و کدورت خود صبری تواند نمود اما بقدر پرکاری بدورت فاطمی طران
و همان بنا بر صبر و تحمل نمی تواند کرد درین مصیبت اگر چه صواب بود که خلص
سرتقه غدا را بجهانچه لازم سکواری و غزا دار است قدام نماید لیکن مصیبتی
برین مصیبت نرایده است که از کوشش روزگار نشویند که بجای ما تم
و ضرایب باری صدق ارادت و در برین باب نذر خواه بنده همدس شمار
خواهد بود زیاده چه عرض نماید جناب اقدس الله و جعفر فیض اجداد را
از اوقات و بدایت روزگار محفوظ برادر و این مصیبت را افر مصیبت
کرده ایم عمر و دولت را از اعلی الدوام محبت و کامرانی بذر اند چون مخدومی
مذنبان رو نه حضور علی بگویند خود خلیص دی کو غم حضور را نموده
عرض بنده را بموقف عرض خواهد کرد نیند ایم عمر بهر بار

احمد خان

احمد خان ایروانی بحان خان کنگر لوسر مدتی نوشته

برادر والا لب را اگر اما در نیوقت که قضیه باید عظمی و وقعه ناگربیز
کبری معلوم دستان حقیقی کردید حق عالم و آگاه در صدق محبت قلبی کواه
میباشد که تا چه غایت تا صاف و اندوه و الم بدستان صدق توام روداد
از آنجا که دنیای فانی را همیشه شیوه این و در رب بنیاد است و ایمان چنان است
می باید در مقام لایم و رضا جوشش جام ناکوار صبر و شکیبای همه کلمه استر باغ
بر زبان جاری سازند و زیاده و جوش معود خولیتی را بغضه و الم نیند از دانش
تک موجود معفوره سوز ادعای عیالین سکنت زرد و روح پر فتوح اورا
بجواری جهان هم پرواز کردند لازم و صواب چنان بود که خود بخود شرف
کریده در رسم تعزیت و سکواری سیم و شریک بود جعلت بعضی موانع مقدور
نشد خواهد بخشید آن بود که در وقت لزوم از اصحابه عین الکمال
مضمون بود در امان حلقه حقیقی باشند زبیر سلاطین را از دست گرامی شمار اطلس بایم

جعفر قزاقی و ملا نظر علی خان مندی بحان نوشته

ما لایما فیعجا لایما فی مست و مناعت و تنقا با درستی و یکایکی آگاهان انا صربان
خدا را ظاهر و عیانست که از خبر قضیه محبت اثر داز وقوع و قه مصیبت پر و زوق افتاد
متالم و شاعر و در ذره محنت ملول و مکر و وفای طریقی فطری با برار کونه
که دورت و الم قرین گردیده و تیر و پش زده صد چون نظر لغوی کل نفس

ذات القه الموت چشیدن ذایقه مات کل ذی حیات را لابد و ناچار است لهذا
 جمله موجودات را لازم میباشد که در وقوع مصایب طریق صبور می بینی گیرند
 جناب احدیت است و نه آنکه انزومه معفوره طاب ثراه اغریق بحر مغفرت
 و مرغ روح پر شویش و در شرف طوبی با ارواح حورین قدس و منزه و نغمه پرداز
 و هر که در عالم فرموده ملازمان ابدیت و یقینیت وارد در شوقی عالمین
 بپس سلطان را و نه قدرت با عدوت رسته بتجیر تعزیت ناچیز پر حجت، بقایام حجت تمام

یحیی خان پیری باحان سرسلاستی نوشته

ایلیا رفیع باکیا محبت و نیت استنادهای و کجیمی اکانا اخویقا ارشیدن
 قضیه مصیبت شیم و از استماع و قه محنت رقم جهان کدورت و الم و یلم
 یلم ملالت و غم بر فطر خصوصیت توام متهاجم گردیده لب رسا رستا و متا
 گردید چون دنیا را بقای غیر مرده و جمله موجودات لاجرم در ثبوت ناگوار مرگرا
 باید چشید لهذا جمیع جهان را لازم است که در وقوع مصایب
 طریق صبر و شکیبایی را امر و مسلک دارند جناب احدیت است و نه آنکه انزومه
 معفوره طاب ثراه مستغرق بحر مغفرت خود گردانیده مرغ روحش را
 در شرف طوبی با ارواح مقدسه حورین قدس نغمه پرداز گرداند

و ملازمان ابدیت و یقینیت و ایام عمر متداوم با

سرسلطنت

سرسلطنت طبعی خان و نبیلی باحان خان مرقوم داشته

ایلیا رفیع باکیا محبت و نیت استنادهای و کجیمی اکانا اخویقا ارشیدن
 قضیه بایه محنت اثر و از شنیدن و قه و امثله کدورت پرور لب رسا رستا
 و متاثر و فطر خصوصیت اثر اسوز و کدورت و دل میجستی مطا بر امداد به
 انبار جاکر کردید چون بغوی **بیت** برانکه زاده بناچار بایش نوشتید
 ز جام دهر می کل من علیها فان **بیت** تجر شربت ناگوار مرکب جمیع موجودات را
 لازم چشیدن ذایقه مات و کشیدن حجت حیات ازین جهان به ثبات باریابی
 و آیت جمله ممکنات را منلازم میشود لهذا همه بنی نوع را لازم است
 که در وقوع مصایب طریق صبر و شکیبایی را امر و ملحوظ دارند جناب احدیت
 است و نه آنکه انزومه معفوره طاب ثراه مستغرق بحر مغفرت و در اعلی
 علیین با حورین قدس هم نشین و افر کدورت و الم فرموده ملازمان ابدیت
 و یقینیت و ایام عمر متداوم از طریق خلوصیت لازم دیده بتجیر تعزیت
 ناچیز پر حجت و ایام رحیم سلطان را و نه و ملازمان کدورت با فرموده ام

سرسلطنتی محمد به قرا باغی باحان خان کنکولو نوشته

فرموده مطای درین هنگام ملالت انجام ممنوع گردید که ولده باجده
 معظمه انجود در رحمت اقامت از دار فانی برای جاوید عالم گشته

برجست ایزدی و صد گردیده خداوند عالمیان شد بدو و کوه انبیا است
که از استماع انجیل و حشت اثر نه انقدر فرزن و عدل و اندوه و کمال رونوده
که مافوق این متور منجم و الم بر سر غم افزو که لب با طهاران شون کشود
اما چون بدلول آیه کل من علیه هانان قاطبه مخلوقات خلعت فنا را
می باید پوشید و منطبقه کل انفس ذالقه الموت کافه موجودات شربت ممت
می باید نوشید چنانچه بهیچ بهیچ که درین مصیبت عظمی خود مخلص می زم انولا
شده در انواقعه ناید شریک و بهم باشیم موافق روزگار غم معلوم که وقت
سفت نهایت این برجست جانور را مرهمی بجز صبر و تسکینی و رضایان به
و تضای الهی نیست ان و دقت سرانجام و لیدمت لیم آخر مصایب و انشای
نموده و فاقم الما باشد دل یلانی رجب بیک ناپس و بیخه دل های روانه
نمودیم بدین که کلمه خصوصیت ترقیه مبادرت که همواره خاطره طرا از صدمه
انحصیبت عظمی فارغ داشته و ایمان صحت امنی ذلت فایض البرکات را
بعد و خدمات مرجع است اجازت امتیاز میفرماید بشند باقیام غمت بجام

سر لایحه در وفات امر حسن خان از ما کون نوشته اند

عالم طاع مرغان من اگر چه بعضی عوائض دوستان ازین مرصه که
بایت خود خجسته آمده بدو از م سر لایحه و تغزیت پر داشته باشد خجل
و شرم نموده است لیکن خدا نش بدست که گویا این مصیبت در معنی

بر دستدار

بر دستدار روداده است و انجمنی که بنا طریض مطهر رسیده است و دستدار
نیز همان غم را نموده است چون فشار ابغیر صبور بی چاره و دیگر و علاج دیگر
مقصود نیست امید که در مقام صبر بگردد بختی سیرین باشند و خداوند عالم
انطباع مکرر راحت از شفا خانه غیب خود عطا فرماید که از استماع ناخوشی
شاه هم غم بر غم دوستان افزوده است زیاده زینم خواهر طوفان فزونی ترا
بهدادت مشظرت والدم

سر لایحه را حسن خان ایراد بخندت حسن خان نوشته است

صاحب خدا یکانا

چه عرض شود که از استماع قضیه مدلل آفری مرحوم میرورده که مانند خود
مقصودت فاجحیام روی احجاب بقاب ترب کثیده و در
مصیبتی شک اندوه از دیده نموده جاری گردیده معلوم که تذرو
پر خط و خط بفرغ غایب درین موعود غم قزای طران نموده که عقب
حوادثی بچنگال اجل نرغ باشد و رعنا غزاله در فرایه محنت زای
دنیا نخریده که پندت مرکش ندیده باشد ذالک تقدیر العزیز العلیم
شاه و کدخد اثرت ناگوار مرک را خنواهی خواهد چشید بنا بر این خوش
که در شمال اینگونه مصایب صبر و سکون را شعار و دثار خود سازد
که از شرت پرث رت و بشتر لصابونین با بهره و فیض مند

باشد زیاده چه عرض کنم ایام دولت و شوکت مستدام بار برب الهی

پیشخان ایراد با حسن خان سرسلاطین نوشته

قبیله کانا جلوسیم و چه نویسم از خبر فضیله و حشمت اثر که نه زبان را
موت تقریر هست و نه قلم را طاقت تخریر **مصحح** مراد که بر آرم
هزارانه چو سبزه بخدا قسم که شب و روز بجهت این واقعۀ نوز
گرفتار و روز و شب در فکر این مصیبت عظمی نالان و دل افکار
هستم بلی چاره نیست جز صبر و شکیبایی فدای عالم است و درین وقته
بشمارنده و سیر دستان صبری و فکر هست فرماید که گرنه درین
مصیبت عظمی هلاک خواهیم شد بلی **بیت** گران در دریا چاره
دستی **۸** بگوئید می تا توانستی: باقی باز ماندگان ملکیت بشند

در خصوص خلعت نوشته شده

صاحب امید کانا نظر بر ادب و اخلاص قلبی و ایمان خاطر مخاصت
مظاہر در این متن و آرزو بود که بتحریر عرضی خصوصاً کفر خاطر دریا مفاطر
نماید از اتفاقات چون مدعی عریضه عازم ترفیع حضور و بتحریر عریضه
مبادرت ورزیده خود را با خاطر مظهر مکرر کرده و در غرض عرض

و اظهار

و اظهار شود که خلعت موعودی خلعت انعام و شفقت فرمهم خلعت
سرافراز فرماید که بیست اثنای خلعت بین الاثر کرد و متدعی میشود
که خلعت سوار با یک تعلیقات سر بند و سرافراز فرماید باقی

این عریضه را که بنحان پیک سروری با حسن خان نوشته

عرضه شد که تین بندگان بدو عرض بندگان نوبت استطب فلک
جناب سپهر کباب صبحی فدای کفر از ام میگیرند تعلیق اثنای
طلیعه اجابت بلایان علقا پیک ترفیع و سرافراز از فرمهم بنیادش
شرف کشته بخوشی فلان امر اظهار و مقرر فرموده بودند اسحق
حاضر گردید و بعضی فقرات و فرمایشات که از من را اله زبانه اظهار و القا
شده بود تمامی را من را اله که کتب نمیداد چون من را اله در مقام
مرحمت موعود حضور بندگان صبحی ام می بود بتحریر عریضه و پشت
مبادرت ورزیده خود و مشکر خاطر فیض مظاہر می نموده و سایر
احوال و عرایض را من را اله بآواز ترفیع حضور عرض خواهد کرد
متدعیست که خلعت سوار با یک تعلیقات و اربع انواع خدمات سر بند فرماید

مرسدوستانه یکی از مفاخر نوشته شده

صاحباً بندگان خدا را: نظر بر ارادت

قلبی و اخلاص صمیمی که نسبت، الفصاحی ام در نهایت و زیاده از حد است
و مکرر بتجریع عراضی خود و فرایط طریکی و طریکی و طریکی و طریکی
نشده ام سبب کم لطفی از چه بگذشت چون ارادت و اخلاص مخفی
و صمیمی بامام ائمه و توادد پذیرفت چون عیال علی یک عزم به تجریع موقوفه
خود و فرایط طریکی و طریکی و طریکی و طریکی و طریکی و طریکی و طریکی
بارها مژده عیفت و ذمت متبع احسان و بار جاع انواع خدمات
و فرمایشات سر بلند و مختصر فرمایند که در تقدیم این شرط بند که بوضع ظهور و بروز
رسیده شود، بقیه ایام محبت مندام و بکلام !

حاکم چون در خصوص که خدایی آن در مقابل از روی تعلیق صدر فرمید

مقرر شد **الله** نظر بقابلیت و زیر که و بهوشیاری و خیر اندیشی
علائق آن در مقابل که خدای محمد شریع از روی بار باره او رجوع و اگذار
فرمودیم که بکمال سکوت و رفتار متوجه امور دوله و ستدیناریای محمد شریع
فرموده گردیده متفرقین ریای و سوا لطف بند کائنات امیدوار رسد بوطی
اصلاً آورده که خدایان و ریای محمد فرموده شد را در اکتفا ای بالاستقلال خودشان
دانش از بعضی چیز و صلاح مشایخ و تبار و نور زنده و حرف صریح بیاور اموجب موقوفه
دهند و در عهده شناسند تجریع این غرضه نه جمل الادله ۱۲۳

جواب

جواب عریفه قتل علی یک بخوان

مقرر شد انکه عیال آن اخلاص و ارادت نشان قتل یک بداند عریفه موقوفه
انغالیت آن معهود حسن یک و مهر و از رضون ارادت نمونش بختاری حاصل
گردید و مشایخ را که محاسن خدمت و جفاقت از انغالیت نه از پیشرفت امور
بند کائنات و در همه جهات موقوفه ریای نمود ممنون و رضا مندی علی در
بار انغالیت آن زیاده از این بقید دیدن و در عیال حسن خدمت گذاری
انغالیت آن حب المله بعد خواهد آمد چون عیال آن را به در مقام محبت به تجریع
تعلیق علی مولود جواب و از این مطلب گردید مطابقت در روز بروز عیال و در
عهده شناسند تجریع این غرضه نه جیب المصیر ۱۲۳

بعضی جواب عالی میرساند

چنانچه از راه شفقت و مهربانی جوای ای احوال فخلع فرموده باشند احوال الله تعالی
جهات عاریه باقی و ملائمتی حاصلست چون غرضی بود که خود را مشد کفر طر
عطر ثقیف والدۀ مبدع عیالین حنه بودم و عیالین مرزا علی یک در از این خدمت
لازم اهرت نمودم بتجریع موقوفه خود و فرایط طریکی و طریکی و طریکی و طریکی
مترقب و متمدن و مندعلیت که مخفی سوا بر سر افرز، حیات
و بار جاع انواع خدمات سرفراز و سر بلند فرمایند

موقوفه اخلاصی نظر بر ثبات اخلاصی است
موقوفه کائنات و از راه شفقت و مهربانی
موقوفه کائنات و از راه شفقت و مهربانی

به برادر کوچک مر نویسد

افوی نور چشم افرازم
بمعزز انوار دین شود در محاسنش میدوید که مدتی است از حوالات ان غری
اطلاع کامل حاصل ننمود و مشغول در وسوسه متنی ان غری هستم درینوقت فلان
روانه انضوب می نمودیم بمحیر مکاتبه بدورت و زبیده بمقام هول پیرانه
درآمده اظهار شود که دایما سلامتی خوش بابت و مطالبات علمی و معلوم
دارند که بعون الله تعالی فیصله پذیر گردد ایام عمر مستدام و برقرار باد

مرآة المستوفی

نظر بآدمت قلبی و افلاس صمیمی و ایمان فخری است مظهر و دل عقیدت
متزل درین حد و بلع و پیشه که بتجریع ارضی خود و مشدک ضابطه عطر انجلی
هذایان نماید علی بن اچون عاقلین مزار محب را در آن دوران صوب حضور
مدت و متور نموده بتجسیر موقوفه اخلاص مبادرت در زبده خود و فرائض
مهر مظهر و ماثر گردانیده و در تملک عرض و اظهار شود که و ایمان محض را
باز یک تعلیقت و بارجاء انواع خفیت و فرمایشات سر بلند و فرزان
فرامیند و سیر عارضی و مشاغل بعد از شرفیاب نفس
حضور عرض کرده مستحق شوند باقی امره الی المطاع

کو حیات به بزرگ نوشته

[illegible]

بهر قوشی
 شش شش که چارتر حیاط اولی
 چارم
 بهر دوت
 بهر دوت
 و شد آن قضی ایام کرده از یک سر کار و وقت مدار نموده باعث منو و سر
 افزای مخلص گردیده مرقب و تند عیت که دایما انضبی ام این شیوه فرضیه
 منظور هر اثر خود فهم دایما بار یک سر افزای حاجت و بهر احوال
 فردیت و فزایش مخلص را فرین سرور و نشاط فرموده که در تقدیم این
 شرایط خصوصیت و نیز که بمنصبه ظهور و بروز یافته شود باقی ایام

محرم و مناعت بقیام به

نوشته شده در غره و مد جلد الاصل
۱۲۷۰

خدا دلویک نوشته

مخلص استظهار احمد و امطی نظر کبریت ارادت و زاید در اخلاص
 دایما فاطمی است مطهر و در حدیث طلب که به تجریر ذریعه اخلاص خود را
 فرایه فاطمی طری زدن باشد چون عانی خدا را جمیع یک بخند از دهن حضور
 نموده تجریر ذریعه مخصوص مبادرت و رزیده حضور منتد کفر طر مبرک دیده
 و از بخت فاطمی ذریعه اخلاص بارش نه میوه بر نیویب برسم بر کس
 به قرطبی سبب طلاله ابرار مانده ام و طری امر و تقوی حاکم بود
 در دین نه معجزه باشد از راه کار کردید و تقوی طلاله که شفت خود را
 شمر به کاشتن کار و وسعت مدار فخر فرماید که بر کسین در ویش نه
 خصل و قبول کم خصل و ممنون فرماید مرقبت که خصل ابرار
 سر فرزند حجت و بار صاع انواع فکات و فرائض سر بلند فرماید که در
 تقدیم ان شرایط خصلت بعد آید باقی ایام بقا مبار

دستی بدوست خود نوشته

افاده بان سر فرزند چندی که با شما کمر تیان قلمی و بصیرت عانی محمد یک
 از راه و افتخار فهم بودند در او حق خوب و زمان مرغوب بنیارت
 ان مشرف

ان مشرف کشته ملک سر بندی مصلح گردید و در سینه طوفان نفی ارم
 از سر کمر تیان کمبیا و چون در شرا را در مقام محبت بود تجریر معوضه اخلاص
 مولو جوب گردید و بر سر دولت بقول است که کت و کت در خدمت بنف فاطمی روز
 دوشنبه و یا روز شنبه چهارم ثد حجب ۱۲۳۹ مقفی المرام
 روزه بخون خواهم شد غایت که کمری سوار باشد تعلیقات و بار صاع
 انواع فکات و فرائض سر بلند فرماید که در تقدیم ان شرایط بنیارت و الام

محمد بن فرزند لاری به شاه قباک بنوی نوشته

حکایت تمادی ایام فرق و شکایت تولد الام شتیاق پیش از نیت که بدو
 کارای دوت و دان بسته دوستیاری فاطمه زبان شکسته در طول این نامه عرض
 ان مقدر باشد و در طی این هیفته نشر ان منشور لاجرم شد ان باب
 کرده التماس میجو که ای نامه شعر در حالت که به تشویش اغیار
 در ان فرخنده مجلس شربت بار زمین بوسی به تعظیمی که دانی
 زمین بوسی دعا گویند رسانی دولتی از انبیا معون و سعادت از انقطاع
 مأمون میسر بار بالنبی و الام

خوش آنکه ره وصال می نمودم و ز دوش دیدار تو می اسودم
 نامه بنویسم و میگویم الکاشی یکای نامه من می بودم

یا روزی که در منزل قرب **رباعی** با تو همراه هم سفر بودیم
 در مقام وصال کام زمان دست در دست یکدیگر بودیم
 نه دولت اندیده رویش نکرد **رباعی** نه قوت پاک ره برون سپرد
 ای کاش راند جبری قاصد زو تا که نفی بکشتگوشی گذرد
 هر دم زده دیده دلم خون ریزد **رباعی** تا غنچه شکسته رسید انیزد
 دین نامه وقاصد از میان بر خیزد پیوسته در دماغ مصر آویزد
 در شب بجز تو سر منده چنانم کرد **رباعی** دیده از لبی که شپ بداهتم کرد
 سر گذشت شب بجز تو تو لقمه شمع انقدر خجسته که از لقمه پشیمانم کرد
 شاید اوقت علی بغضه کنی کم گذاری **قوله** که از این نوشته چنانم نشنید
 مانند لب این نظم ترتیب **سعدی** زما هر دره خاک شده بی
 غرض نفس است کز ما باز ماند که ممتی دانی پنج بقای
 مکرر حمد در روزی بر جنت کند در حق درویشان دعی
 طاق ترقه نه ترقی نه طاق **کاشف** مژده بر کسی که دهر زن طلاق
 تا که تو به بد پس فایه زن تا شود فایه پراز زنج و زرق

و بدو متفکر

سریع کند کشتن

عمده الاظفار القیسی زیده الدافع والراهمین
 کلام و صوت ای صیقله الخلف المیحد

و بدو شکامی تمام مستقر منزل و مقام و متکلی منتهی حرام کرده
 ان شاء الله تعالی بجهت لزوم عالی مبارک لیه دایما اقبال عمر و کثرت
 تا بنده مرا از مطلع جبهه و عزت کرامی مایه بنده به واللام

به حسین خان سلماسی نوشته

بنده کن پناه بقدر امید کاه صبا نظر بر ادب قلبی چشم دشت خلصان بود
 که انصافی ام زایه از شهاب واقف با خلص شفت و جان فرایند و الا ان قضیه
 بر علی شده به شهاب و قرن خلص است لوان و یسی لوان انعام و جان
 فرموده اید به خلص جبری شفت تقرمه اید خلص از نیغی در خیانت
 اقبال والا قرن مانده با کمال مایوسی هر دم چون یلانی تقی بکنگر لوی زم
 حضور به بجز معرفت مندر و زبده عرض شود که ضلعی به خلص شفت
 و غایت فرمایند که در میان همندان سر غندی و فخر خلص شده با ۲۰ واللام

میرزا امین بکر بختان کنگر کو نوشته

چهارده از مکاره روزگار بر کنار لیم خوشوقت باشند بعد از این
 هر اسم حجت شوق غمت پر امید که یلانی اقباله خوی در قراءه متعلقه
 به لایه خوی طبعان کنگر کو از شتوی و صیفی زرقی کرده است و چون من را نه
 عزم پست له احرام شده است یلانی غریبی بپایه باز دید و مضبوط امر

وزنعت و الدخود و نه انصوب میشد زبان زد کلام اظهار میشد که
انچه مرتب طبق محموله می یافتنی من را در قراءه منوره و ده به علت
و نقصان می یافتنی اغنی می شود و چنانچه آید زدن است او ضرر داشته
باشد یعنی است که به مضایقه محموله او را به پ خورند خست و نخواهند
کذا است که محمول او خست شود در هر باب مرتب خواهند بود پوسته
حالات را به است افتاقیه اعلام دارد که فیض پذیر شود و السلام

میرزا رضی شرف بکر بخان نوشته

ان کلام همواره از سوانحات روزگار در ظل مرمرت و صالت
حضرت افریدگار به مقف المرام در جهان باشند بعد از طی مراتب
محبت و موالات نمود میسر که چون نظر بفرید مرتب محبت
و ارتباط همه اوقات طلب نمی طلب می بود که بتحریر ذریعه الهیه
از دست احوال انچه پناه دوستی آگاه انحصاری صراط حق تقدیم مرتب
محبت و مودت نموده محرک سلسله مولفت کرد و بنا به این
در موقوف که می یافتنی رمضان یک بجهت قوشی شکاری روانه
نزد انچه می نمودم لذا از زبان زدن من محبت علامه میکرد و که بجهت
دوست در قوشی شکاری متمنا ضرورت هرگاه قوش انچه پناه به بند مواری
یکبوه قوشی متمنا زنبور قوشی و تصدیق تسلیم من را به سلسله روانه زدن
و همه اوقات صلاه من را به انصاف هر گونه محبت و مودت قوشی فایده

همواره

میرزا غلامحسین بکر بخان نوشته

همواره از انات محفوظ بماند حصول مقدمات و در جهان محفوظ باشند بعد از
تحریر مرسم محبت شود در محبت پیر امیدوار که در باب و به طلب جناب سعادت باب
علامه که انچه پناه به بنیادش را به داده اند از قرائت و قوشی و قوشی و قوشی
و به منور بخوبی منوی که بر سیده است چون بنیاد بنیاد من را به ضعف و رعایت
جناب ادلازم است لهذا از بنیاد کلام یکدیس زد که و به منور بود ابدی زبانه
و نقصان لایم جناب منوی که نموده اند به انچه که معوض هر چه من را به ضعف
و به شک و اتعاج و مالک میاید و به جناب من را به زدن انچه بخوبی قلمی
شده است معمول دارند و به منور بود انچه موجب محبت لایم و انچه باقی به ترا اعلام دارند

سواد تعلیق غراف سر کرده قشون روسیه در دفعه دوم بر سر قلعه ایرون و نخون آمد
این غرض در دفعه دوم با ثعاق شمعان و ولد طبعی از سمت قزاق
از کدک بدلق سوار علی قشون روسیه به نخون آورد سی و پنج روز در
شهر نخون ماند بعد از آن محبت که از کدک ارکلو بقزاق رفت

مقرر و حکم آنکه می یافتنی غت و سعادت و وقت نشانی تا روز و کبر و علماء و اهل
ولایت بخوبی بدست انچه همگی شهادت و دخول می کرد طرفه شراک حضرت قدر
قدرت پرورش و عظم بجهاد و نصیر اگر چه جهان پناه بود ولایت بخوبی چشم خود

دیده تیرمیدهند که بکسی میرزا مع قون خود شکست عظیم خورده بکمال ذلت و قدردان
فرار و از خم خوی و نظرف ارس شد مختصر معلوم نمودند که شهر و بمبلی ولایت
بخون بدست عا کر نصرت مآثر حضرت فکرفت قیصر عظم کردون بارگاه ظل الهی ام
مفتوح و مسخر و در زیر سایه بلند پایه دولت علیه عدل کسرا اروسیه و شهر شده
بطبع و فرمان برگزیده اند فال بمبلی بن خت شعار آن که متابع و رعایای جدید
حضرت قدر قدرت شهر عظم فکرفت و ابراطور اگر چه چنانده اری میباشد
تعلیف و اظهار می نمایم که در هر یک بطبیعت القلب و خاطر جمع بعد از روی
کمال امید واری و عدم احتیاطی هر کسی از نمایان اصلی خود معاوضت و
و غیر تحت سایه حمایت و پناه دولت علیه قوی مکننت اروسیه گردیده در اوطان
و آسنة و ضامنای ابا و اجداد و قریب و متوطن و متوقف نمایند ما نیز باسم شریف
اعلی علا حضرت فکرفت پادشاه کردون بارگاه و ابراطور عالم پناهی ام
نظارا مطمن و خاطر جمع می نمایم که بعد از آنکه برضا و رغبت معاوضت با وطن
اصلی خودشان می نمایند البته بمبلی ختیه ر و ترقی قانون و شرایع خود کماکان بشما
مرجع و مفوض شده جمیع امور و حسب و کسرت شما ابد الاله از عا کر منظور
دولت علیه اروسیه محفوظ و مصلحت گردیده در دست ختیه ر شما خواهد بود محض
از شما انرا اراده و خواهش می نمایم که شما دایم اخلاص کشی و کسرت علیه
اروسیه بجز در مقام فراق و استرحت باشند از تهدا و انجاء الی

ابد الاله

ابد الاله شما قطع و ترک گفتگو و نوشتن است با دشمنان و بدخواهان کسرت علیه
دایم اقرار اروسیه نموده بر لم عا کر نظرها شرا اروسیه که دایما در ولایت بخون
سکن خواهند بود غله و تنوخی و سایر ما محتاج می نمایم و در بیابان شمارا
مطمن و خاطر جمع می نمایم که قیمت بمبلی آنها بنا بر شایسته و معینه شما داده
مرشد برگاه و چنانچه امون عبودیت و چاکری حوشتان نسبت بجناب حضرت
قدرت قیصر عظم عدل و ابراطور عظم و منظور می دارند اقرار می نمایم که از شفاق
که نماینده علیه علیه بر می نمایم و لطافت جزوه سرانجام خواهم کرد در وقت
شما در زیر سایه نظام عدل کسرت فکرم دولت علیه دایم اقرار اروسیه کمال نیک بخشی
خود را حاصل و دریافت کرده خوش زندگ و حسن اوقات گذرانی شما
۱۲۳۳ بلا تغییر خواهد بود غرض کدود و چ ۱۲۳۳

مرزا آقا شمس بن بطریق خان کتبه لکونسته

پوسته در حفظ و صایت قادر متعال بوده حسب القندی دوتان شما کام
و مقصود المرام بجمع باشند بعد از شرح مراسم کسرتی و بختی حضور میاید
که هر چه دوستی را که که درین اولن بخت ملاقات از فرط حبت و لطف کسرتی کسرت
خادمه غیری شما نم فرموده بودند در بختی و قمر از اوقات شرف و مصلحت
و بر تو ظهور از راز و چون دل بر تقاضا فراموش شریف بود و صا بخت

الامثال والا کف و سر بلند و ممتاز فرمودیم لکن اکه خدایان و امیر میان و ریش
سفید و عیون طریف و ایلات الکاء لخوان عالی ن مثل رالمه سخط ب
متوفی کری امور دیون و بالقاب میرزای مخاطب سزند و درین باب
از قرار یک حکم و مقرر شده است معمول داشته و در غرضند سده ۱۲۳۳

تعلیق در خصوص دارو علی

مقرر شد آنکه نظریات بیت و بیستی عالی ن عمده الایان میرزا
محمد سلیم کجوان و بنا برین عنایت و شفقت کفایت دارو علی کل جسم از لویج را
در باره مثل رالمه مفوض و مرجوع نمودیم که با ملک سلوک و رفتار متوجه
امور دلو و سترمایای محبت فرجوره گردیده در مصداق مطابقت
دیون و دقیقه و عتی آرام و بی نیش نکرشته حتی خدمت حضور در حصول
مقررات دیون ظاهر و با بر زد و منفرد ریای محبت فرجور را
و شفقت و لطاف پیران بکفایت امیدوار شده بوطن اصله خوشان
پاورد که خدایان و ریش سفید و عیون طریف محبت فرجوره مثل رالمه
دارو علی با الاستقلال و ضبط حقوق داشته از سخن صلح او تجاوز
نورزیده اخف حرفی به او موجب مؤنه و خطیم دهنه و در
عهد شدند تحیرانه نه از اچیه الام ۱۲۳۳

صفت بدوست خود نوشته

اف مهربان مکاتبه محبت موصلم در زمانه خوب و او به مرغوب و اصل و از
مضمون موافقت مقرونی فرخ او که الی اخره کما هو حق معلوم گردیده
از تقاضا مزاج تهناتری تهناتری و فرقی و تهناتری کما هو حق معلوم گردیده
آه مرتب اشتیاق و آرزو مندی رانهای غایتی نیست مدتی که تهناتری
برده ای دیده انتظار دوشان صفت بنیان در راه که که تهناتری
مفارت و مهاجرت بر آید و مشی شد و ملاقات میسر گردد و شب
طلایه فرقی بهج نور وصال مبدل گردد چنانکه تهناتری میسر
اشتیاق که بیدار شود و دل فرخ دل فرخ داند و فرخ داند و دل فرخ

مرحله خلاصه

بعضی عرضی عا کفان حضور در محبت دستور صحتی خدایان
میرند که چنین به سببه در بار ارادت مدار
و اضمحی چون لازم و واجب باشد که دایم الاق
الطور و عرض احوال حضور بخیمت ذی موهبت عرض و
حالی نماید و بعدا بعضی سبب داده باشد

مرشد و بدست نوشته

مرفوع در حق ملاطفت پرامید که چون همواره طالب و رغبت تنغی
می بود که ما اهل حق بمقام مقام کما بهر حال خیریت اشتها در آمده
بشد درین اوقات که در میان مردم و روزه انصوب بعد از روزم شمرده
بجایر اند و کلمه مبدت و بمقام مقام جاری حالت یا برکات در
آمده مصحح اوقات فرخنده علامت میکند و ایام غایت بر مقام با

باین القاب بعورت می نویسند

علیایا بنده پاکدامن طهارت و خدات و تنگ و عصمت
و عفت کتبات رفیع و شیع استبک زین المحدث العظم
همیشه مکات زنده و زده

کاتر مستانه

محب و غیر بعد از اظهار مراسم هستی بر لوه لفت
و اتمام و یکنای نگار که مرشد هستی را لم و نامت غلت
خدا که محبوب مرز افضل الم از مرشد فرمودند رسید

عوضه دشت

کلمه علی خان عباس میرزا نوشته

عوضه دشت کمرین کلمه فدوی ملکعلی خان کندلو بزرده غرض بار
یا مستان محض مینوش کل بندکان شریکان نوبت کامیاب جزو ارباب نایب
السلطه العلیه لاله روحنا فراه میرسد که قربان فاکتی توتیا پای فلک
فرمای مبارکت انوم بدست مدید که ظلی طفت و سایه معرفت
نایب السلطه العلیه لاله از غرق غلامان جان شاد و چاکرن فدوی
از غلبه بوسی ایوان ایشان محروم و بهر روز از سک غلامان فدوی حضور
صانع النور بدو نور بود و ایماروی نیاز چاکرن فدوی بدرگاه خالق به نیاز می جو
که طوع و اذیت به شایب خسروی از صبح سعادت و برتری بر حجت قلوب
چاکرن فدوی طالع و شب ظلی به مجنون حضور با بهر النور را بر روز نورانی
مبدل گردانده سایه شایب پای نایب السلطه را بر مفرق چاکران حمد و
دارد الحمد لله ثم الحمد لله دیان سپاس صمیمی و سول فدویان قلی باجست
مقرون و نایب السلطه با خاک دولتش و اقباب و تمامی شوکت و اجلال
سایه کستره و سوس چاکرن فدوی و نور بخش قلوب جان شادان معنوی شده
و بهر غلامان روح تازه و نش طبع اندازه صحر کشته انش و دم قالی
ظلم مرگشت در بر چاکرن صمیم و ابر و تابش اقباب طفت نایب السلطه

بفرق غلامان قدیمی قدیمی باشد و این غلام فردی دایما در قمتای این مطلب
دور از روی انبندی بکمر سر قدم شده و بر سر را از قدم نشناخته عازم زیارت
استان مدیک پاسبان نایب السلطنه شده و از زیارت خاکهای فلسفه های
نایب السلطنه سر مغفرت و مبادات با وجع ملوک رسیده خاطر ارادت و فایز
سرور و دل عقیدت قمر را حبور حاصل نماید نظر بانکه از اقرب متان ناخوشی
با غلام قدیمی روداده بود و بسبب ناخوشی حکیمان انبولا جواب چینی را تجویز
کرده میدهند از آن جهت از زیارت استان خوش بنیان محروم مانده و ازین موطن
کبری و مغفرت عظمی بوضع کشته چون غلام را کار شوکتدار غرض شخص
و در بطنی محروم عازم زیارت خاکهای توتیا های نایب السلطنه بود بخیر
عرضه داشت نیازمند اجازت و خوشه ذره دار در ملک غلامان بیان بسیار
منک دشته با جان و دل مقصود او مر علیا العالیه بکمر و پیشه باقی امره

الاشرف الاربعة والاول المطبع

۲۸. همچون بقایم مقام وزیر عیسی میرزا نوشته اند
عضد و شت کرشی نبدگان بند و عوض نبدگان قبه و امیدگار هر چه خرد از کارای
کامیابانه که جز قطره آینه از انقلاب و شت شش امور ولایت اما ۲ ولایت را
وحشتی و تمامی اید و رعیت را وحشتی و هر شت و چون نطنه نوسیدی بعضی

اما از این در رعیت روداده بگو که لطاف پسران و شقاق بپایان بماند
شرایع مکان ثواب مستطاب مالک رقاب والار و خنداده شمره ای که انیوله
کردیده بکف لغوی مذکور از طبعان را که همیشه باعث معیشت و آبادی
و سبب زندگی و امیدواری عموم این در رعیت اینیوله بجهت و خواهد شد
از حضور باینور با رقم مبارک حکومت مرض و روئے اینیوله فرموده بودند تمامی
این در رعیت اینیوله امید معیشتی و آبادی روداده بهاری تازه و خفت
و حیات به اندازه به تمامی این در رعیت و غیب و بوی اینیوله صحران است و نه تنها
جنب باری طلق طلق و سبب مرگت ثواب مستطاب والاد و خند انکارای سو
از سرگرتیان و از سر تار این در رعیت اینیوله کم و در بیع لغوی سبب سر تار
عالمیان باشند و نه تنها گرتیان در اداء اینیوله بجهت عظمی و در برابر این
عطیه گرتی تمامی یک و جان و اولاد و خندان را در شراه خدمتداری و در
انفقا و جمعیت و جهادی و خایه خواهیم نمود در طریق دین و دولت منش
خدمت و سبب جانپاری خواهیم شد و هر اام اعیوه شکرانی نعمت کامله
و شای اینیوله بجهت شمره را یکی نمی توانیم آورد چون عانی عصفان بدارا
روداد حضور و نور او هر و نموده به تخریر معوضه عوض و از لای مرتب کردید امره الی مطاع

یا حقیقی سرور و الهامی نخل زندگان بنابر خود میدارم

عمود مرصع فایم مقام

کما عندهم سادة

مخلصان انتظار را بخند و ماطی سرافراز ناچیز نامی که بخصوص به او ری
مخلص قلمی و ارباب فرمعه بودند در اول خوب و زمان مرغوب
عز و در و شرف و خود را از فرمعه از صفایین ماطط مضمونی اشقاری هکتر دید

مهورت مرهمه

محبان دیدن نظر با قبض ط صواب اراوت و اخلص و ارباب ط روابط
عقیدت و شخص دایم الاوقات دل خلعت منزل جوایب تقارب
و سید به که باقی طریق التفق بجزیر معروضات خوشو شد کفر طر فیض

ماثر نماید بناء علی ذلک

به قایم مقام عبس میرزا ابین اقباب کما عندم نوشتند

خداوند کار را نظر به ارباب اراوت و اخلص کیش دایم الاوقات خاطر عقیدت
بنیاد در صد و جوایب تقارب خیریت متقارب به و پیش که بجزیر
معروضات خوشو فرای خاطر هر مظهر کرد اند بناء علی ذالک
چند جعفر سلطان عازم زیارت حضور به باین و نصیه

فرای خاطر ط کردید

محمد قاسم

با حفظ موقوفه اخلاصی بظرف فیض منظر بندگان پنا
بند و امید که اندر اندک ر قایم مقام از بهر جود
رضا اصحاب

کریخان کنکریو با تمدن سکنه شرور نوشته

محب واقعی بعد از انوار اسم هستی بر لوه الفت و تها و لیکن
مینکلو که برسد هستی رساله و نامه خلعت خدایه که محبوب حیدرک ارباب
فرمعه بودند در اول خوب و زمان مرغوب شرف نزول و بر تو معلول از آن
دیده بطلان مستفیض خوش شمع بهجت نراج کثیر الا تبهاج س بود نهایت مرت
و شاکای رضه شرف حرم که فرمعه بودند احمد الله کاحیات متعار بر قرار و شوق
ا در یک ملاقه کثیر البرکاة قرون از شمار است در موقوفه در ضایع مشارام معاودت
بصوب خدمت فیض موهبت می نمود و مرتب خصوصیت و مواتل مقتضی ان
کردید که بار بار مر اسلیت حرکت سله بختی و مصافات کردیده نگاشته طک
اظهار میکند که چندین نوار از قرینه یاچی دره الکس کچون در و به نظر
آر پای آمده و گذشته اطاک نیکو مرهمه که در قرینه کوهستان شرور سکنی
و منوط شده نه بنابرین مصدق و بقم انوار در آمده که تقری از ملازمان بر کار
ارباب و قدر فرمایند که جهان فانوارهای داری که کو پندیده لیم آدم مخلص
نموده رو نه فرمایند که بر آینه موجب استقامت مبانی هستی و خوت خواهد بود
مترقب است که پیوسته بار بار مر اسلیت استانه فایح البواب احاک
و یکنی بجه جاری حالت مرت عدلیت سانی را با مقام مهبت الثاقیه تفر
و هلام فرمایند که است و تمنا در انجام ان لازمه سعی و اجتماع بعد آورده فیصل

پذیر کرد و لام و س که هم با

شخص بہ کسی نوشتہ

بعضی میگویند که نظر بر فور ارادت و اخلاصیکه دایما نسبت بملازمین
در خاطر اخلاص بخیر و بنا بر مزیح خصوصیت و صداقتیکه همیشه بخدا مژدوی
الاصرام انجمن حضور فیض تاثیر و المعین خواهد که انا فانا بعض اخلاص
و شرح مرتب بگزینی و اختصاص مذکور ضمیر نیز بایستگان بزم خدمت
لازم البهجت ملازمان علی و عرض حضور صیت خاطر از ریا فانی شده
مزید تمجیدی نخواهد جلوه کرده و اظهار کرده باشد که بدن تقرب مذکور
خاطر و مرتب اخلاص بنده بر ملازمان تکالیف هر شده بتخیر جواب معوضه
الموس و علی را فری سرور و سر فراری فرماید لکن در بنوقت که حامل
عریفه عبودیت و رفقه خواهد نمود و این و خاطر اخلاص موفور تجربیک
صفت و دیرینه اقتضای تخیر معوضه بندگی که شتمال میکند لازم و ششام
فرست را از وجوب دانسته بتیطر اند و مکه عبودیت ترجمه در در
افزای خدام و الاثان و عرض اخلاص بملازمان علی حضور صلیت
نشان شده ارسال خدمت گردیده شدی است که بنده را نیز دایم در ملک
و عدلو بندگی با نثار و فدایان خدمت عزت آثار معوضه و تصور همواره

بلد مع

بله مضائقه بار صبح خدمات لایقه و ارباب تعلیقات مستند المبدأت قرین
عزت و شرف و مهر از حاشیه ضمیر منیر که منی معارف لطف و انشت است
محمود منی تقربا منید ، به ایام ملاطفت پابنده به

ابن نجيب بقایم مقام وزیر عباسی منزله انوشیروان

ابر کجوان بایام مقام و در بر عیسی ز انور کوه
 عرضه داشت کمرین بندکان بذروه عرض بندکان حضرت قبله امیدگار
 خداوند کاری عیسی میرند که چون بندکان شریایکان نوب مستطاب
 مالک رقاب والار حنفدره الطاف پضا اتفاق و شفاق هر اثر
 حسد و انراش در ملک کمرینان فرمهر از به معیشت و گذران هر کی ماکرینان
 انوالایت و بد هر ولایت متمری عنایت و شفقت فرمهر بود که صرف معیشت
 خودمان نموده با جان و دل مشغول بتقدیم خدمت دیوانه جان و مال خودمان
 در شاه بند که نثار نمایم و مال چهار سال است که موجب متمری و نعم
 بر قرار می کمرینان عاید کمرینان شده است و علاوه بر این بدهی جزوی که داریم
 از این راه بسیار کار سازی نموده ایم پس در این صورت که موجب متمری
 کمرینان که نوب شرف والا بجهت عاشر گذاری کمرینان انعام و شفقت
 فرموده است بکمرینان نرسد معلوم است که کمرینان را با المهر از صاحبی
 و جان بسیاری افرام فرمهر با وجود اینکه کمرینان در انوالایت

دوبون

سرحد با تمامی جان و مال و اولاد در پیشرفت امور دیوان خدمتگذاری
و جان فشان نموده بهیچ وجه در خدمتگذاری و جان نثاری مضائقه نگذاشت
و نخواهیم کرد اگر چه پنج پیرایه انداخته اند کاری قرار بر بیدن متری
کمتر ندان کرد و شفق چو شمع در محراب ماکتر ندان فریغم موجب متری
کمتر ندان درین سه چهارم که گمانده است عنایت و شفقت فرماید که صرف
معیت نخواهد نموده مقول بجان سپاری و جان فشان خدمت دیوانه
شده چون در محراب بجا مان محمدیار یک سوره روانه حضور مدت و متور
نموده بتجربه معوضه عرض و اظهار مرتب کردید متذکر است که کمترین را
بارها سرافراز نهجیات و بار جاع انواع خدمات و فراموشی است سر بند فرامی

پہرہ کے نوشتہ

بد بزرگوار سوره
برف غرض می اینست که تعلیق افسان طبع پیدا و اختاری خلص اخلص
بایه های فله یک سمیت از راه فرجه بودند برف زیارت این طرف کماله سر بندگی
ازین رکبزد و قمر بی الا کفای می گردید از انجا خدی لم یزل ولا یزال شد و
کواه اغشال است که بعد از این که کار انصراح می را را بر خود بزرگ و صاحب
اختیار می نمود و چون او داد و زدند و کد ارزش معاشی نما، از
لطف و مرحمت انصحر و تعلق با خود او نیکاری داشته و بهشت حیات
کمرین و خلص اخلص کیستی هستند معتد به هم ایام
خلص

عنصر خلوصیت فواید را بر انقباضه انواع خدمات و فواید موجودات
برسبند و مقصود نمایند که در تقدیم این شرایط از خلاص مندی بعد از این و الله اعلم

میرزا رفیع ابیروز نویسنده

[illegible]

میرزا احمد بدوشت خود نوشته

نیز از اجماع بدو است خود کوشه
نوشته ملاقات مرت ایت بعد از ادای مرتب در دو بار بوضع صحیفه
موت و وصف می نگارد که مرگه موت نمون و مفاوضه ضلت
و موالات مضمونیه قلمی و الایک فرم بود در بدترین وقتی از
اوقات شرف افزای حیثه حصول گشته از آنجا که مغول موافقت

نمون این شعر بدلتی دیت خیریت آیات انجیلها اخوت همراه بود
کمال غرضی و شطرنجیت سرور و نوبط حکمر کردید و رین اولان سعادت
اقران که آدم انجیلها در مقام لغز می بود و تجریر و زیعة اخذ مبادرت
ورزید طریقه ایقه نمودن و یکایکی چنان است که دایمی بنوید سلامتی و ش
مهرت آیات و بار صبح هر کونه خدات و مرجوی ت مهرت بخش فاطر
محب و صادق الیقان باشند باقی ایام عزت برهرام با

میرزا کریم دیوبندی با صاحبان نوشته

ای لیلای رفیع جاییه شهادت و ب لست استیلا عزت و سعادت همراه بدلتی و
مودت اهل افان در زمانه خوب و ادا ان مرغوب نوشته وستی سرشته
بوصد موهول و از ظهور سلطنتی حول خیریت اقبال مطلع گشته از این معنی
بنفایت فرزند شده اشفاق حول این جانب نموده بخواهد که عالم تحریر
که لب و پنجم نه صفت نعمت صفت که اعظم نعمای جناب باری است
در دارالارشاد و در سپر در خون جسمانی موجود و بر اسم حد حضرت رب
و دو شغال و امریکه باعث ملال باشد صورت و قویند اندر دیگر مردمان
امید که عاقبت ملاقات روزی شود همواره حقایق عالیه و خدایت
انوار انوار و ارسل دارند که اطلاع از هر کلا و خبر است این صفت ایام عمر برام با

مناق

مرید اتحاد

مشتاق ملاقات بر صفی صحنه مصافات می افکند که عینیت مودت طراز
و نامی ارقمه لازم الاغزیه از روی احکام مباحثت و اتحاد فی و انفا و آیه بودند
در خوشترین وقتی از اوقات و هر روز معنون بهجت نمون این که دل بر تقاضا
مراج و مراج لازم الا بفتح انجیلها بود کمال مهرت و خوشی فی حکمر کردید و رین اولان
که آدم انجیلها در مقام مهرت و مهره بهای صوب سعادت بود و تجریر عینیت اخذ
مبادرت و رزیده طریقه ایقه نمودن و یکایکی چنان میشد که دایمی بنوید سلامتی
دیت خیریت آیات و بار صبح هر کونه خدات مژده بخش فاطر و شان موهبت آیات
باشند باقی ایام الهیت و خجنت و شهادت ایام با

در خصوص بارشکار ابو الفتح خان قزاقی بفتح خان سرهنگ نوشته

ای لیلای رفیع جاییه شهادت و ب لست استیلا عزت و سعادت همراه بدلتی و
مودت اهل افان در زمانه خوب و ادا ان مرغوب نوشته وستی سرشته
بوصد موهول و از ظهور سلطنتی حول خیریت اقبال مطلع گشته از این معنی
بنفایت فرزند شده اشفاق حول این جانب نموده بخواهد که عالم تحریر
که لب و پنجم نه صفت نعمت صفت که اعظم نعمای جناب باری است
در دارالارشاد و در سپر در خون جسمانی موجود و بر اسم حد حضرت رب
و دو شغال و امریکه باعث ملال باشد صورت و قویند اندر دیگر مردمان
امید که عاقبت ملاقات روزی شود همواره حقایق عالیه و خدایت
انوار انوار و ارسل دارند که اطلاع از هر کلا و خبر است این صفت ایام عمر برام با

پیرون آمده اند اگر فرشته شود باز در راه تلف و ملحق بپایان سلف خواهند شد
 ان شاء الله بعد از چندی که وقت شکار و صید و جوئی خواهند بود باز خوب
 برایشان فرستاده خواهد شد سلامتی حالت را همه اوقات با مطابقت و محبت
 اعلام سازند که بعون اله تعالی صورت انجام خواهد یافت و اللهم

احول پیران

علائقانی چون مذکور گردید که خواسته احوال انسانی را نوش شده است
 از معنی نهایت انتظار و در تشویش مانده و مکرر به قی و ابراز شده است
 جوی او رسیده است و یکدیگر فکرمندیده اند که دفع انتظار شد البته خلاف ماضی مکرر
 هنوز از مکرر و دین فکر کرده که رفع تشویش الماره شده است تا اینکه رفع
 تشویش ماکرد و مرقت است که مکرر هنوز به لذت فکر دارند که در تقدیم رسیده
 شود با قیام عت بتمام بار

در احوال پیران و الهام محبت کرده

اینها را رنج و کجا محبت و نیت شب با قی و مودت اکانا افکارا حوایا
 در نیت که از جاری حال مرقت اتمال ملازمان الملاح که حاصل نبود و ایما
 خاطر خلقت و قیامی تقارب بجه و پیش که بتجرب مرقت اختصاری از حقایق
 حال بهجت منقول بقطر حصول رسیده شود از اوقات چنین عیانی عیاب
 روانه و خوب به صوب نمود بتجرب مرقت و زنده احوال پیران کردید

و سایر

و سایر احوالات را امت و الهام لدی الوری و بیان شده است و قیامی خواهند
 ترقت است که احوال در یافت ملاقات سلامتی ذمت را با انضمام هرگونه خدمات
 مرقت بخش قیام و نیت باشند که در تقدیم شرایط مرقت بعد اید با قی

اقاب علم

ی لجناب مقدس القاب فقاید و معارف اکتب افتخار الفضل العظام
 قدوة المحققین قی و مودت آمین اعلم علم سرآمد فضل و به فضل

مریدان نه جمال بک قیام نوشته ۱۲۱۵

مخدوم اعلی نظر بجهت قی و انطباع صمیمی و ایم الاوقات در صد دانست
 تقارب بجه و پیش که بای و به کان بتجرب ذریعات هنوز شد کار خاطر
 شریف نموده است و قیامی از حقایق مرقت بهجت اتمال ملازمان مخدوم
 بقطر حصول رساند بنام علیه چنین عیانی شرف عیاب را روزه حضور پیر
 نور نموده بتجرب ذریع مبادرت و زنده خوش و فراخ طریقه طریقه و بتمام
 احوال پیران در آمده و سایر احوالات و گذارشات انمولار امت و اله
 لدی الوری و حضور پیر نور عرض و خواهد سخت متوقع پیش
 که روز بروز سلامتی هنوز به رجاء هرگونه خدمات قی دارند که در
 تقدیم رسیده سوف و اللهم

بعد از وقوع عیسی الفیروز بنیاده روز در میان ولادت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
و عیسی روح الهی است بهشت و استیلا بر زمین است و داد و هزار و سیصد و شصت
سال بود و در میان داعی و موسی پانصد سال بود و در میان موسی و ابراهیم
هشتصد و هشتاد و یک سال بود و در میان ابراهیم و نوح هزار و چهارصد و شصت
سال بود و در میان نوح و آدم دو هزار و دویست و چهار سال بود

در خصوص سبب نوشته شده

عرض داشت مجلس و در آنجا بموقف عرض استیلا و کان محضر بهشت است کل نواب
مطلب فک جناب سپهر کتب و علماء ابداء عالمی را که معلوم ری خوشی
انجمنی بنفصا فخر مطلق بوده و محقق نمایند از آنجا که دل ارادت منزل را همواره
همین تنهای بلو که از جانب ثلثت بجانب بنده انجمن خدمت و فرمایشی مقرر
کرد که بر جان و دل منت نهاده کوی بخت را از زمین محالست بچوگان
ارادت برداشته در میان اثربنده شافرو امتیاز را بمنوعه صومعه کرده به ششم
که تقریر آن و تحریر آن بر باب سواران میادین منوصیت غیر ممکن و نقد و نقد از
افتقار غنچه که پاری بخش و طالع معلوم مجلس میکرد و بتمام خواشانی از
خدمت و افاضه کسری در آمده با کمال فقر و غلبه آب زردی که در نجابت
و همراوی غایت معروف و موصوف است از آنجا که نور لبی یک ملازم

علاء ربيع الحمد لله رب العالمین

از آن حضور نفیس و متور بهی انجمن عیسی کردید ایستاده و نظر عادت
منظر انجمن خدمت و در قبول یافته پسند طبع از غنچه زمان صبر ام خواهد شد
و همواره لطف و شفقت قدیمه خویش تراش محراب خفصان فرمید و
خفصان از جمله چکران حضور شکوت و متور تصور فرمید بمقرر فرمودن تعلیق
رفیع و ارجاع انواع فرمایشات منیع که گویا لطف قدیر را شامل فرمید
و از تفک خواهند بهشت که جان و دلت تعلق بکار کنند حضور را دله و دینی
الامثال و الاقوال مبارک و سر بلند فرمایند که زنده زنده لطف است امر که مطلع

در خصوص ذغال انجمن نوشته شده

ایها معالیها عذت و سعادت ایها دستا کرام بعد از تمیید قواعدا
درستی و دودلو و پی از تبلیغ مذهب پیغمبر و احکام الله جمیع موالیات
پراو مشکوف و غیره بزرگوار است شما میدار که نظر بر انجمن مبانی خصوصیت
انجمن اوقات طالب و غیب و سایر عیب باشد که بدست یاری خدمت و شوق
بنیان از جاری جول مدت مال را بر محضاری ظهر نموده و بدینوسیله
ابواب مکاتبات بروجنت یکدیگر مشغول کرد و نعم الواسع که درین اوقات
موازی است راس قاطر با کثی محبوب کسی خود بجهت ابتیاع و غنای
انجمن از آن سمت را هر روز و نه مرمود و تحیر و تطیر مرسله اخلاص

نشستن باشند دعوت و نهایت که محمد قوه محبت و ودل و تبت زکات
که میشد با غفلت و کمال است محض و جدی و البته مندرجی رقیف میکردند که از استماع
خبر میرت اثر مضرب علیه که در انوار بوزارت پناه نفوذ و مرجع شد ملک میرت و استماع
روی نموده سرور و وفای کردید امید که این عطیة عظمی برین وزارت پناه مبارک مستدام
بار برب العباد و بنابر طایفه و ستان صارق و جبن موثق ادا انصاف و ابلغ محبت از
فرهنگی نموده بنی حقیقه الودلو و ثبوت آحاد مملوک و ثبوت ترقب و ترصد چنان است که
حجب از عهد و ستان راسخ الودلو داشته البواب مکاتبات و مرسلات که میشد
بنیان صحت است مشوق داشته هر گونه می که در انجمن و دشت باشند پاره نماینده که
بیان منت داشته همانا کنی تقدیم رساند ز به جارت نه نعم ایم وزارت و کار فرام

در تئیت مراجعت از حج

حقا که چنانچه رت سعادت فلانی از سفر مبارک حج به جسد شویب و من و خلایق
کمان امانا و احاطه برکات جعل الله الکعبة الحرام قیاما للناس
استماع افشا و طیفه صد و رطب شکو مرتب و موظف شد و مواد افراح قلوب
دوستان گردیده سمت نژاید و تضاعف پذیرفت است
که مقبول درگاه ایزدی بوده کامیاب و رتبه نینی
باشند بآی برب العباد

بنقطه

در تئیت روز نوروز سلطان

به نقطه اعتدال ربیع که موجب ابتهاج مزاج لطیف و و طه ارواح و ضیع و ترفیع است
بر جنباب مبارک باد و انوار سنبلار نوروز و لغز و انوار استیغای لذت
ایام عشرت اندوز که سرایه اوقات شادمانه و پیرایه لب طوق طاکامر است
بر خدام و سایر چاه مبارک و فرخنده باد برب العباد و النبی و اله الکباد

در تئیت زفاف

امید که فلانی را بهمواره ازدواج سعادت قرین و امثال این منیت آیین
بمبارک مقرون باشد و بعثت و شمار به مجنون اگر بایار این عقد معود
فلس عقد ثریا نثار کردند در حضور و رویت و اگر به تئیت این زفاف سعادت
انصاف کرد و حقن جواهر زوهار کوکب را بر پشت اندرست **پیت** رضا امیدوارم
که بکام دل بانی **ه** بهمد روز در فرغت بهمنی لب دکامی **ه** چون در ایام
عشرت انجام و اوقات فرخنده فریم ترک رنگت و تخفیف تصدیقت
از باب محسنات بدعا اختتام واقع شد همیشه دست ملو در کردن
آرزو صایر بار

نوشته دیگر

مجدد الله که سعادت در وفور عشرت و ظهور میرت معاونت اقبال
در انجام امال و شمار حول افزوده بغفور و فلاح و بمن نجام خورشید

سپهر مجد با ماه آهانی غزو جلال قرآن گردد و بر چسب برج ایالت و سروری
بنا نهید چنگ کرم و هنری مقارن کشته از اجتماع سوری جهان نیر مراد است
متیقن شده و از قرآن علوی زبانه بادرک مراد است مرم فرموده امید که
مبارک بصر دست مرلو در کون شاد آرزو متقدیر باشد ایام بکام باد

در تنبیت ولادت

در نیوقت که تابش اقبال سعادت آسمان و بتائید اقبال نجوم شادمانه از برج
عزت و جلال غری طلوع نموده و از درج سعادت و قباب کوهی طهور
فرمعه مدور مخلصان و قلوب متحصصان از چندان سرور استیلا و رونق اظهار
مهر شده که به تیر بیان شرح شده از آن در حیز عبادت نکلجد امید چنان است
که روز نایب سعادت از احکام طالع این کوکب به شتاب فرخنده که گیرد و
جهان پیر از مقدم این جویان بخت سعادت باز رونق جوایز پذیرد بحق محمد دم

نوشت دیگو

پست ماه از اوج ملک زاده خوشید کمال : زاده الله جل جلاله و جلاله
کلی انبیه الله نبیاً حتماً : بروایند سپهر از چینی جبه و جلال : الحمد لله
و الله که از اقیانوس عزت و قباب این بدل فرخنده قباب بطالع بهایون
طلوع نمود و از سپهر رفعت و جلال این اضر خسته شرف سعادت روز

افزون

افزون بطور فرخنده اگر به تنبیت این مولود مولود معجزه ایاثار کنند
یشاید و بر دوکایان ولادت موفورها و دست مصر بحر و کایان ایاثار نمایند
بیباید امید که مقدم کمرش بمیند و قدم بهجت فروزش از غنای
و برکت مشحون

در تنبیت نفع

الحمد لله و الله که از اجتماع شاد و خیر سعادت و جویان فیض انجود و مژده
انتقام مزاج صحت امراض و مکه محنت و غم و اسقام مصعبه رنج و اطم
از ابدان مخلصان و قلوب متحصصان بکباره معدوم و زهر کشت
راحت و عذابت و تنوّل من القرآن ما هو شفاء و و حصد اللؤلؤ
مینین بموداء اهل وجود حول خیر اهل نظر و طایر شفا که زبان حال از
ادب این نعمت عظمی عجز است و لسان مقل از بیان این عطیه بکری قاصر
لذا در مقام بر این الای نعم احصا بر بدعا اوله نمود و در بر هم شکر گذاری
افزون همیشه مزاج کثیر الاتباع بسلامت معون بار و ذرات تر جنت ایت
از مقام و بلاء مصون بار برب العباد و اللهم

در تنبیت محبت از حج ابو الفتح و قرآن مجید و طبعانی که کند و نوشته

بایا به رنج بکبار و کز مزاج بر امانت و لب کباب عظمت و محنت و تقوا

افغانستان درین زمان فرزنی نشن که تشریف اولون ملازمان کوش نو و دستان
 کردید بنوعی آثار بخت و غرضی در صلبی قلوب دستان پدید آمد که اگر قلم در زبان
 هزار زبان داشتی از غنای تحریر عشری از ثمرش نتوانستی سپردن آمد احمد الله
 تعالی شأنه که بقایه توفیقات سبحانه و در بهمنی تا بدایت یغول طریق سعادت
 و مناج توفیق پیچیده بزارت پست الهام مژده و باز او معاد سعادت
 سعادت بدو نشانید و بیدار خویش و قربا فایز و بهره مند گردیده و نفس الامیر
 این نفعی است که فوق او نفعی متصور نخواهد شد جنب اقدس الهی
 ثواب اعلا ستوده ملازمان را در درجه قبول مثبت داشته عموم و دستان را
 ازین نقیض نصیب و خطی کرمیت فرماید چون در عالم یگانگی لازم بگو که برای
 کسب سعادت خود و دستار بعد ملاقات فایض لبرکات فایضی
 شود لیکن شطرنج امور است دیون اینها میاید حصول این نعمت شده
 ازین موهبت عظمی محروم ماند و عیال فی معاش عمده الله علیک میزرا
 حمد عار اجتهاد تقدیم شرایط تنبیت قدم بهجت لزوم رونق خدمت
 با سعادت نموده و بکمال فعالیت و شریک میثوب ازین لوق ترمه
 و سیدت برانفع و برجامه و چهار که فشد مکرری ازین خدمت لازم لهرت
 سخت امید که چشم از حقارت این پوشیده خواهد پوشید و دستان را در حقیقت
 از ملازمان سامی نهایت شرمند که طهر است چه که همه اوقات ایشان

ذین

Syed Mirza Asadullah Khan

ذین از دقایق دستور و حفظ انجیب هیچ فیزی فوت و فرو گذاشت نفوذ و
 درین روزها متواتر کاغذ رضا مندی از بهیشت مشفق بهرمان رسید که در همه
 باب لوازم رفاهت و آثار رحمتی و ان نیت مرئی داشته سر رشته تعصب
 و جانب داری را از دست نهاده اید حق این است که ایشان ذین بهمه بخت
 بصفت مروی و مردانی ارسته و از فو اقص ریب و ریا پر است بجه اید
 زبیه زیم است و سایر رفتار شسته زبانه را را الله فی خدمت خواهد کرد و ایضا خدمت
 مشنظر است ایام عمر مستدام با

میزان اسم با حان خوان نوشته است

دوست بهرمان در ساعت خوش وزمان دلکش مشروطه مصحوبه ایشان مرزا اسدیم
 رسید حقا و بعزت الله تعالی که دل رسیده سو آرام و خاطر محنت کشیده را برور
 مالا اعلام طهر و دهر اند حکایت تنه ای ایام فرق سو بچسبید بقلم آورد
 و آنچه در نیت از مفا رفت و دستان دیده ایم و کشیده ایم چه نوع بشمارد و در
 شرح اینها بر اقدما چه بر او در پیا نمیطلب زبانه چه توان بهیمن فرزند است که دل
 اکاه شما بر نفعی کوه است باری چون و تمام اندوست حدیان در محرم رحمت
 بود بهیمن تحفه اشکاف رفت احوالات انجید و وضع و اوضاع اینها را را الله
 حال خدمت با سعادت خواهد نمود حقش بدست که همه اوقات باید صحبت اندوخت
 حوربان در احوال میدارم ورنه چون نکند تقصیر که حاله را با خدمت همه اوقات
 اعلام دارند کشت دل صبر کرد و والله

Deforum Part
 of the copy of the original is in the possession of the
 British Museum, 13 Coleridge St.

بفضل خان ابرو به همیره خدیجه زینب کیم و لده هفتان نوشته

بعضی مقدس علیه میرساند که هرگاه از راه قطف و مهر بزم این کم کشته
خود را جو یا پیشه بخدایه الیوم که یوم شنبه و یا نزد هم مغر المظفر است در تاهان
موسی الرضالامتی صهر و ملائقی چیز مفارقت انصاحیه به هربان و شایست نهایت
از به لطفی شایسته عرضی کنم که به خود در مقام عشق را حول این غریب دیر نشینید
نیز انم الفتات شما چه اهل شد و حجت شما کم آمد خنومیدان که امیدم و
پناه هم شما هستند چشم در شاه الفتات شما منتظر است و هرگاه نوشته
از شما زیارت کنم جان برای این قالب فروده رسیده و سرت برانند ل
نمده به چه بگویم چه مرتبه دلگیرم و بچه ملت درانه و نفیرم غریبی حال
تا شردارد و سپاسی درین مقام کارگر آید خدا بفرماید **رباعی**
انجنت مرا کردش دهر از کویت **جای که صبا نیالو انجی بویت**
نه روی تو دیدم میسر کرد **جای که روی کسی که دیده بشد رویت**
بای صاب با وصف چنین حالت باز نوشته از شما میسر و کتبه
از شما زیارت اتفاق نیفتد که لا اقر نسکی قلب دل فریغم و
موجب معرفت بان غمغم کرد این ظلم را بر رخ روانه بنیند و این بخا
بر رخ عیاره پس نیندیشید که طریقه وفا این نیست و ضابطه الفت
چنین

۱۱۱

۱۱۱

چنین نه زایه هر چه نویسم به ادب و کتبی خواهد بود صرتم بیشتر
یا رای ندالو **جای که** هر چه بنشر و کند نثرین بوفد او ندی لیان لهر از بلده
نمده بود و وسیله نیز بر انمیزد که دیدار شریف شمار اینج و خوب دیده بنیم
بعد از آن چنانچه عروفا کنند و لیسک حق را اجابت کنیم دیگر ارزوی
در دل نخواهد ماند ارزوی که دارم ملاقات شماست و حصری که دارم
وصال شماست خدا انصیب کند و این ارزو بر سر نه و شما بنده خود
به خدمتی که شایسته بدین اعلام فرماید که چنان و دل فریدارم با به
جانم فدایت و روحم بیایت **بار** به میاد هر که خواهد بقای تو

احسان خان کنکریو به یکاویج سردار قشون روسیه نوشته

صاحب مطی مخلصان پناه امید که ملاذ اسراف از آنچه نامروی را رفیقه متعال
که به افزاری و سر بندی مخلص حقیقی در باب قرار و موجب در دفع اول
قلی و از افرام بودند از زیارت ان بمرتبه جهور و سر بندی صهر شد که
فوق ان منظور نبود **از شما خبر بر هوامی فکند هر دم کلاه بی از حجاب**
قطره زین شادی که دریا حال من بر سیده است **و در نامه باز رفیقه مرمت**
طراز و به لطف و اتفاق ابرازیکه تمر و رطوبت در تضعیف موجب
قرار دلو و از راه ایلیط که نشانه مرا هم خرو و غلات که دارم
اعا حضرت انجرا طور اعظم است بری استیاد زینب و زینت

صاحب انواع صاعقه جلاله شرف و کرامت ابرو است
صاحب انواع مخلصان بتلوه و نظر خجاست سلاطین و در والارم
صاحب انواع مخلصان بتلوه و نظر خجاست سلاطین و در والارم

دختر
۱۱۱
۱۱۱

دوشی شتر و اعتبار مخلص صارق الايقان در پهن الاثر والاقول بوده
فرموده بودند جهان جهان و علم علم شتر و دما و بخت رخ نمود انش و نه
عمر و شتر بزرگ اعلی حضرت قدر قدرت سلطان سلاطین روی زمین
اکرم و شتر ه انجم اینرا حلو و اعظم الایوم القیامه پدیدار و برقرار
و سایه مرمت لاهی از فرق این مخلص صارق الفول کم مباد درین وقت
که مدعی عیاض غلام خدمت لازم المدت الخطای بود بار بار دو کلمه
خوش و فرایند طریط و یا مفاطر ملاذی نمود استدی آنکه دایم الاوقات
مخلص صیغی از فاطر فراموشی نفهمه بار بار سرافراز نجات و در پهن
الاثر والاقول حشار فرمعه بختن ایا م غنت و حولت بر هم ام با
در خصوص قریه شتاب بدیوانخانه ابروین نوشته شده
بذلت ناظنین امور و دیوانخانه مبارکه ابروین من شهور از من زانی
احسان و لا صیغ فان موضوع میداد که ملکیت ملک قریه شتاب
از املاک ابا و اجداد که نیکان و در دست اختیار و بدی ترقف او
بهم است تا پهن عصر مد افل و منفع ان عاید که نیکان شده است
و در هیچ عصری از ایا م پهن ان سلف امدی در باره ملکیت ملک
قریه مزبور صرفه و ادعی با جلد او ندانسته است خصوصاً در عصر سلطان
سلاطین ایران و شجاع شاه و دره التاج شریاری نایب السلطنه

میسر میرزا

عباس میرزا اندر عرف و نه شری امدی در بپ ملکیت ملک مزبور و دعوی
نموده است و صاحب معلوم میشود که بعضی از روی یا قبایله و یا فرمایا که نه مصله
در دیوانخانه مبارکه ادعی ملکیت ان کرده ناظنین دیوانخانه بدون
تحقیق مرتب از مدعی علیه که نه قبایله انما صو تصدیق فرمعه نه حاله بر شتاب
معلوم و شتاب است که انمولیت از قدیم بازار من زمین لجه از انروز
که اهل اسلام از من زمین را تصرف نمود اکثری از اهل از من زمین
ملک خود فروخته و اهل اسلام فریده است کاه باشد که نه قبایله و مندرس
کاغذی در دست امدی مانده باشد مگر تواند که حکم ان گفته کاغذ ملک
موروث او ضبط و تصرف نماید مگر قبایل از من در ایا م حکومت ایران
پارش می و یا حکم عرف و حکم شری نبود که رشته کش و عوار را
بمقراض عدلت بریده باشند از ایا م قدیم املاک امدی با و دعوی
ملک ندانسته است چون ملک قریه مزبور است مخلص که نیکان بوج نصف
حصه مختصه او را بمبلغ پانصد و سی تومان رایج عرف بیع شرط نمودیم بشرطیکه
هرگاه که نیکان اصل وجه بیع سو با تقاضا وجه اجاره رد نمود حصه مختصه
ملک خود که در بیع گذاشته بود با بخشش بیع و بیع باطل کرد و الله
اصل وجه بیع را با تقاضا اجاره رد نکنند ملک مزبور را من بید از قرار
این بیع شرط آنچه امروز ملک مزبور را من است هرگاه ملکیت ان را الایق

پیش هر میتند یا پول باسو از قزاقانده مره پاش هر لطف و شفقت فرمایند
و یاد عرضی لنس از املاک کمرخیان ملک دیگر با لطف فرمایند و یا جاما ملکی که در
رهن دگر پول فرخت است او را باز بجا رجوع فرمایند چنان نحو که ناظمی امور
دیوانست نه مبارکه در حق منجبر ننهند مرده بولکونک حسن خان

**در باب بناگذاری بفقها خان ایروان به بسکاوچ سردار روسیه از زبان
بولکونک حسن خان عریفه و اعتراف شده**

در وقت در باب عرض و مطلب بفقها خان ایروان فاعلی صریح بنده
که بقا کیفیت آمدن ایشان عرض و جواب از سرکار صادر یافته بود که ایشان
قرار درستی درباره آنها خواهد شد و صاحب مدتی است که ایشان و الوانیولایت
گرویده و در بنیت امید داری بر کار ایشان داشته نه و جواب درست از سرکار حاصل
نیامده بجهت مذکوره خاطر طریقی از احمد بک را از خدمت کزالموست نموده باید
شفقت و مروت نمود در باره بنده کامرانش سر فرموده قرار یک نر او را رشوکت
و دولت خود میدادند در باره او داده باشند چنانچه فرموده اند فقه هم در باره
فالوی این بنده قرار میدادند و لطف و مروت نمودن خطی بر بنده رسید یقینی
و مرجع بر سرکار معلوم باشد که لابد و لا علاج بستم خود از بخون بر خواسته باین
تقریب و باین سید بخدمت مشرف خواهیم شد و دست امید داری از سرکار
قطع نخواهیم داشت تا بناگذاری او نشود از توبه و مروت سرکار شخاصی

پیکان

پیکان را این بنده اضماع کیش در خدمت سرکار توسط نموده و بکار آنها آنده بگونه
مروت است که بکار سیف فالوی و اخو نیایم و توسط او در بند دولت ابد مدت نه
انجام و صاحب اندک این چاره داد در دولت ایران حکام ابرو و کزالم و سر
بقریب خدمت گذاری بنده در خدمت بیده روسیه او هم اعتبار نمودن بطریق
بنده عزیمت این دولت عظمی نموده اند که اندک مسیح مصلحتی و اشتهار نسبت
بر بنده بهتر از این و بیشتر از این خواهد بود که قدری درباره امر او دلم شود که موجب
مغفرت و سربندی بنده در صفه آذربایجان و بلکه در کل ولایت ایران حاصل گردد
که موقوفه سرزانش و شامت خلق نکرد و موجب رعم و مروتید درین باب بهیچ
وجودت از مروت سرکار بر نخواهیم داشت تا اینکه اهلک خطی بر بنده رسید

ایر بخون در بنیت به بسکاوچ سردار روسیه نوشته اند

عریفه میدادند همگی و عجم امان بخون از بنده شرف دریای و برای
بعضور بهر بنور سلطان ذبکوت و شان ذوی العز و الاحرام سلاطین
و سردار و الامام اقم کرم بسکاوچ ایروانکی دمه هله له اله
تقریب از روزیکه ولایت بخون منضم ولایت جوسه دست بیده روسیه است
از صدقه مبارک شایسته ای لم پناهم اینطور اعظم و از دولت
منفصل لا و الامام اقم ولایت روز بروز امان و امانه ولایت بخون

بکمال انحراف و ایمان در مذهب مشغول نباشد و هر کس کای نبی خوشن اشتغال دارند
 و اینها همین موجب غلظت و ملت عموم رعایا و برای بدکاران جنب اعدای الهی است
 که در هر سرمدی بدست ایشان هر در را بیدار و بخت و طالع فزوده مطلع بکلیا و شکست
 و نشان سالار عظم روز بروز زاینده و سایه لطیف از سر عموم رعایا و برای ولایت بخون
 کم نرود احمد لکها هدف و دعای مکررینان با جایت مقبول شده در دای فتح و نصرت
 بر پاره دل سبقت ذوی العز و الاحرام سالار انجم و علوم فتون منصوره کشم شسته
 با کمال ابدل و شکست بقدر تقلل نفیس شریف آورده و منصب بزرگ خطما
 نشان از ایشان عظم تجلی بکلیا سالار اکرم آمده در عوض مرده کانه بهی فخر عظمی
 و مرده برای سجده ای شکر بجا آورده و لازم بود که عریفه مبدد کباری و تمنیت
 کوی بجنور شکست و تصور از سر دارد و درین وقت که عالیان
 حیدر سلطان عز و وروده خدمت سرسرا سعادت مرید
 از جبهه لوزم ارادت شمرده و جبارت نموده عرض مبارک
 بر کردید استدی از کرم عظیم آنکه دایما سایه الطاف و شفقا
 از سر مکررینان در بیخ نغمه بار بار مقرر است و فرمایان
 در پی الامان و الاخران قرین مبادات و منفعت فرمایند که بجان
 و دل در طی تقدیم انگوینده و جان فتنه بجزایه مرزا فخر

صورت رقم

صورت رقم عبکی مرزا

حکم والاشد آنکه علایا و رفیع بکاه غوث و صودت پناه صفتش و ارادت اگاه
 شهادت و بابت شهادت و بابت شهادت و بابت شهادت و بابت شهادت
 عده اخوانی اعظم کلبیانان که توبان بخون بنید عنایت خاطر والا انصار و
 اطمینان یافته بر اند که عریفه انعلیما رسید و مراتب موعود و شروعی که بکار
 گذارن کرد در باب انظم و انقباض امور و بر مولو قنعی داشته بود معلوم هر
 مرتبت بر کردید اینخبر روشن و بر ری دالا بر مرتبت که لازم که انچه امرا و یاران
 مضبوط و مشغول و خاطر از غدر و نایب امرا بی مرفه نباشد و روز بخون نیکرند
 و البته آنچه لازم اهتمام است بعد آورده است و امور انکار مضبوط نموده و مخصوص
 امر بخون بهم شخصی است که در نهایت وقت مضبوط خواهد شد و خواهد کرد و بهیچ وجه نقضی
 در جزئی امور انجا خواهد گذاشت و چنانچه حال مرتبت درباره عموم امور رعایت بخون
 منظور نظریات قرن است انچه پناه تمام است و بهیچ وجه بزرگ صطناعت و عنایت
 ضمیر منبر و الاستطاعه و امیدوار کرده مرتب اشفاق نوبت و الا را بایشان حال
 و خاطر نشان سازد و علایان غوث و سعادت پنا مان شایع اخوانی نظریات
 و شایع و بریم خان اسر کرم خدمت شده بعد از انجام این امور بر نفوی زنده
 روزه ایرون و مشغول انظم امور انجا باشد و خواهد بود بر اینکه از قریب آورده است
 و برینا و غایت خود در بخون کس کشیده اند و بهیچ وجه با لطف خاطر و الا امیدوار

صورت رقم

کرده نزد علانی شیخ اخوانین شیخ بک بکزه و در هر باب خاطر معبر دارد که
 علی لیا به رفیع چنانکه زبدة الامراء العظام ابو الفتح فن و دیگر بایان و مجرب
 نخواهد بود در باب چنانچه قریب به که با نرویش عرضه کرده بود در صورت مصلحت
 و قدرت و امکان اقدام نمایند و قشون هم برار تقدیم انجندست هرگاه
 ضرورت داشته باشد عرض نماید که تعیین فرمایم و در صورتی که حال چنانچه
 مصلحت ندیده کار گذاردن بر کار حسب الصلاح انفا لیا به معمول خواهد شد
 و بخصوص سیر امور که بعلانی از انظار منظره فرمودیم در سیر آنها لوازم
 جهد و جهد مبذول و هرگونه ضرورتی هم که بری انضباط امور بخوان باشد
 بوض رسند و مقرون بدریغ انجیح و قبول داشته و در عیده شناسد
 خیر ۱۲۲

ایضا رقم عباسی میرزا در خصوص حکومت احمد خان پادشاه

حکم والا شد انکه علی لیا به رفیع جایگاه عزت و سعادت پناه مجد
 و نجات همراه ارادت و صداقت اکاه عمده اخوانین العظام کلینان
 کند که حکم ولایت بخوان بنفایت خاطر والا طمینان یافته بدله
 که چندگاه پیشتر علی لیا به دولت پناه امیرالامراء العظام اخوانین مقدم
 قدیم بکلی پشرو و مرغ را بایلت انبی سرفراز و امیر باند فرمودیم
 که نظر

که نظر بکنده انفا لیا به و علی لیا به مش راده هر چه از ابرافریا بکلیان بپسند و ملوک
 ایشان با یکدیگر برتری شود در نظام امور ایران و شر و شرایط اتمام راهی بوده
 و هات انجا را به انکه سر موی و قش و مشور باید قریب انضباط و نظام سازند
 باید انفا لیا به پیشتر از پیشتر متوجه نظام امور علی لیا به بکلیان معزاده بجه و قتیقه
 خصوص معاف و مسلم ندو و آنچه لازمه وقت و در انخواهی و کلیت و اکاهی است
 بعد از و در مد نوب والا باز بطریق سابق نیک و بد هر کار انجا را از انفا لیا به
 میدانیم انفا لیا به چنین تصور نه نماید که پای انفا لیا به از میان بیرون
 رفعت نوب والا نظرا بنماهی که با کار و روح انخواهی انفا لیا به داریم رفتار
 و کردار انفا لیا به سو مقرون بصدرق و صوب می نمایم بپدید لطف خاطر والا
 درباره خج کامل داند و امید واری تمام در نظام مهم تحول بلیا به بکلیان
 اتمام نموده مستعد نماید که در هر عرض نماید و در عیده شناسد از انکه شرمه الا فر

ایضا رقم مردق عباس میرزا

حکم والا شد انکه علی لیا به رفیع جایگاه شهادت و بستر کشاه خیمت و سعادت
 اشیاء عزت و سعادت همراه رفعت و معالی پناه ارادت و افلاک اکاه عمده
 اخوانین العظام طبعه خان حکم نوبان بخوان بنزید عنایت مجدد و نهایت خاطر
 خیر والا مستطوره امید و ارباب اند که عرضیه عبودیت ترجمه که درین اول نهاد
 در بر سپهر بنیان والا نموده بجه عیاضه مقربان در بار و میقامان حضور طمع

الانوار رسیده معنون عبودیت مقرونش فی البدایه انوار الهیه معروض ری انوار و مراسم
 ارادت و اخلاص انعالیه برپاگاه حضور بر انوار صلیو مکر کرده و در پرب و رفیع
 معنوی از رویه کجوه نفیس که بان خود عرض نموده بطو نوب والابفضل الی
 و طالع پرت بر کرده منجوس روسی را مانند شکار وادان انهار اندکار میدانیم
 الله اترغی فیض اولی میمنت نشن که همه غزایان نفرت نشن ابوابی نواب
 والا از دربار پرت بی وار و میشوند فائمه کار رویه نفیس و کفج و شوشی بر
 و در و نزدیک طایر و معلوم فوایدند مبادید انعالیه فاطره خوشوارین رکبدر جمع
 و نه و دیگر نزارین مولو طلعی سازد که در صورت صحت این خبری ازین
 بهتر خوب بود و اینکه عرض نموده که بعضی سخنان مشعر بر نفیس الثقات نواب
 والا در باره علی لپه امیر الامراء العظام حدیثی در ویلا ایروان است ربه
 رسانیده و نهی با عث خلیل امری لپه در راه و پیشش کی روایت خواهد بود
 بر انعالیه و علی لپه در راه و طبعه و لخواه فی طایر و علی است که نواب والا شفقت و جنت
 درباره علی لپه در راه به حدیث یک پیشد و مع بد اخراج نماید یاوه کویان عث نفیس و پی
 نخواهد شد پدید لپه در راه هر کسی که در انجا مصدر نموده اقا وید و باعث این نوع شهر
 تمای بر نش میشود زبان او به چک کرده انواع لیاقت درباره او بعد آورد که
 عبرت دیگران میشود چگونگی میتوان شد که با وصف آنکه علی لپه در راه تربیت یافته
 این دولت جاید توان است و بر یکی شهاب و قرآن کمال مزیت و رجحان دالو
 سولکم الثقاتی نواب والا شهادت پدید انعالیه و علی لپه در راه نموده اند لیسوی

پیارا

پیارا پر امون خاطر خود راه نداده در خاک محبت صوس نخبه تکذاری دولت جاید
 اس و شظام هم مرمون خود مدعی عید خود و بعد از حق مطالب خود همه روزه عرض
 و بغزایان معقول و دهند و در عهده شناسند را در ربع العا ۱۲۰۱

الف صورت و سول و رقم محبت میرزا

حکم والا شد آنکه علی لپه در ضیع لپه غوت و سعادت و دوست به راه نهادت و لیت کشاه
 فائمت و منعت آینه ارادت و اخلاص اکامه و اخوانی العظم کسبعلی فان کنکلو
 حکم توان بخون بونور عنایت الله شفقت بر نشن معزز و بتو جرات خاطر خیر والا
 مبادی و شغلر بوده بداند که عینه اخلاص فرقیه که از لوط عقیدت و ارادت
 نگاشته فائمه عبودیت سخته معوب لپه غوت و ارادت نشن میرزا امیر ب
 انقاد و درگاه فلک و تقاه سخته بطو ملاحظه میمان در باره شوکت در رسیده معنون
 هدفت مقرونش فی اوله ام آفره معروض ری انوار و حقیقت فرستند از انعالیه
 برپاگاه حضور و محبت کجوه صلیو مکر کرده مرم و لخواه انعالیه کما هو حق
 بر ری پنهان میا شرف طایر و لطف حدیث نشن عالم بنده درباره انعالیه زبانه ازند
 و بیانت فر جمع الجیت منظر شفقت پرت بی لجه در طریق صفت و فرستند از انعالیه
 تمام بعد از دره حسن اخلاص خود پیش از پیشی شکار زرد و بعضی مرتب را که بتقریر
 در عینه عهده داشت نموده بود در راه در شکام شرفی بر حضور عرض و جواب
 بنوعیت که در راه فرمایش و اقا فرمود ایم الله با انعالیه عالی فواید نمود پدید
 همه روزه مطالب و مدعیات خود عرض و بغزایان معقول و قریب داند و در

عده شناسند را در ربع العا ۱۲۰۱

اینکه بگوید قسم بیکی میرزا مطابق اصل

حکم واکله آنکه علیا به ریختن کینه و شکست و عدالت و نفعه دوست و قهار پناه و شرف و سعادت همراه مدت
و ارادت اکاه عمده انوائینی العظام طبعی قیدی حکم توان بخون بتوجیهات چند و بیان نوب والد
مشطه بعبود از غرضه صفت آینه در قوم و ارباب داشته بجز رسید و صفای شرف که بکار گذاردن
سرمه را وید اثار غیر نموده بود بپوشش ملت مغربان حضور و محنت و تنور معوض ریالی انور کردید نظر
برایند انفا لپها درین اوقات حرکت که در احوال و مصلحت ندانسته بپوشش و الا مصلحت دید
انفا لپها را محروم و شوق و آهنگار سیدیم حرکت را بایست منظور اموقوف فرمودیم در پیکر کورا و شفا
و شوقی که بنوشش عرض کرده بود بهر طریق که انفا لپها مصلحت دند از انوار معلول دلو که نوب
والا قرار دلو انفا لپها را مقرون بصلح دوست میدادیم و بجنبه شلال اوضاع روم که عرض نموده
بود مرتب مودعه معلوم در کتب صوب نمای و الا شد درین اوقات که علیا به سلیمان
اه ای غم علیا به عبد الرحمن بنی از قبیل بنی مزبور و در حضور با بر انور کردید تقویت عرض
انفا لپها را بعضی رسانید و از قرار تقریر او علیا به عبد الرحمن بنی بهشت و بهشت هزار باب فانوار
ای و رعیت آمده اوضاع هم حاکم مزبور قرین شلال و پریش تمام است و شخصی است که اینگونه
امور از قوه طالع بلند قوی و بخت فزونی مندر و ولایت می باید همه روزه در خدمت مقرر
لوازم سعی و جهاد در این دنیا و خوش شانه انفا لپها اخبار اعضاء و ملک و مدینه ابرم بهر
باشد تمام مقرون با صاف دانسته معوض دلو و در عیده شمس در ۲۲

رجب المرجب ثلثه

براد

براد و قسم بهرام میرزا اولد عباس میرزا

حکم رفیع شد آنکه علیا به رفیع با کینه و بخت و بخت پناه و شرف و سعادت
همراه افلاس و ارادت اکاه مقرب الحفره العلیه حسن فان سرینک
بتوجهت ضمیر میرزا و از بلع بداند که بدین موجب از سر باز در راه بی
از قرار یکد بعضی رسید بنای بخت که داشته بهر روز بنیته ارامنه اکلیس میروند
و امول ارامنه انجا را بخلاف حساب پرند و غرایب و خنرت با نه میروند
از جسد باز بنیته هر طون رفته و امول او سوغی رت کرده و یکطرفه لپها را
بقدر رسانیده است چون باید رفیع این خلاف حساب بشود و بپوشش کامل از مر
نکین بعد آید اندازد و قوت یانی او نور لوک غلام را مانور فرمودیم
که آمده موافق حساب امول ارامنه را باز یافت نموده تسلیم زد و بپوشش صیکه
مکتب مدف حساب شده اند نزد انفا لپها به پیاورد که موافق نظام شپه
باشوند با انفا لپها مقرر بشود که بعد از زیارت حکم رفیع لازم شد و تا و بپ
از انجا بعد آورده امول که برده اند بایست و تسلیم صبحان مال نماید و سربازی
که لپها هر طون را میگویند بقدر رسانیده است اکثریت شود که قنات بر داشته
بجضور پیاورد که موافق قانون شریعت مطهره قطع و تصرف نموده است
شود می باید درین باب و درین مولو بخوبی مقرر شده است معمول داشته
تکلف از مفنون حکم رفیع نه نماید و حسب الامر معمول دارد و مقرر

دری زنجیر
عبادت بجهاد

انکه علین صفت نشان او غور لو بک غلام خود محمد زنده روزه شود
 و امول که از ارمانه بر نماند برده نه بپایفت و تسلیم کند و قاتل پسر
 بر اطول را اگر ثابت شود بر دشته بخنور پیور دو در عده شناسد
 بر ران ۲۰ تدر اجماع ۱۸ ام ۱۲۳۹

میرزا ابوالقاسم قائم مقام بکرمیجان کند نو نوشته

ای لایه با رفیع کجایا عیش و معاش همراه شدت و لذت آگشتا و همتی
 و مودت اکا با عده اخوانین العظام همواره بملت و عیفت بوده
 از آفات بگریز بپشتند بعد از انکه از مرتب محبت تمهید یو که
 مرسته مرسته در زمان خوب و ادب مرغوب و اسرار و مشغول آن خضار
 حاصل نموده ظهور سلطنتی انی لایه موجب حصول خوشوقتی کامل
 شد مصحوب مرزا علی پیک فزیده ندر خانه و شقت عرد با جاقلو
 تازه که برسم بار بود ارباب داشته بودند رسید لایه رپا ر خوب و
 مرغوب خاطر محبت اسلوب بود لیکن شقت و شس دانه که نوشته
 بود شقت دانه با شقت عرد با جاقلو رسید و احتمالی دالو که شس
 دانه اوضاعی که بدست آمد لایه رپا ر خوب بود دانه محبت ارباب
 درینوقت که فرستاده انی لایه در مقام مرغوب بود بتجیر و ترسیل

اینم رسد

اینم رسد به شش انکه از من شود که از زمان مرگ تو ان در یافت ملاقات
 مرگ ملاقات حقایق انکار صورت حالات بجهت انتقامه سو اعلام
 دلو که فیض نیر کرد تا ۲۱ ام ۱۸ ام ۱۲۳۹

میرزا احمد علی متوفی بکرمیجان کند نو نوشته

ای لایه با رفیع کجایا جدت و جلال و قهلب بهر ارفا دامنه اقبال همواره
 از کافه بلیات روزگار و رنپاه حضرت پروردگار لایه حصول هر گونه
 مطالب کامیاب و کامکار باشند بعد از انکه از مرتب تحف و عوشت
 و اذیت شود و رای دوشی از آن محبت و مودت ایت میدو که اگر چه در هر
 وقتی از اوقات قافله و کارون از آن حد و نور بکمال خود و خوشی
 عبور نموده که مانع نکر دیده ضرور با نظار نموده حال چند نفر از ارمنه
 که خوابه مصری و کردی و اوک و تومان و رقیان لایه بهر بند روانه می
 بودند چنین طاعت ارمنه با الکلیه جنونند بنابرین بتجیر رسد الموده مبادت
 و انکار می نمایند که ارمنه نموده از آن در دستار میباشند که کسی مانع لایه
 کرد و دغنی نمایند که مانع نباشند و رونه محمد مقصود خود کرد و زلف لایه
 انکه همه روزه حالت و صفای احوال انو که با نفاح مطابقت بمقام
 اعلام در آورد ما به ۲۱ ام ۱۸ ام ۱۲۳۹

میرزا ایققم متوفی به عباسقلی خان کنگرلو نوشته

علیایه رفیع القاب با غزل و سعادت همراهی و مودت الیام عده اخوانین
 العظماء همواره از اوقات روزگار محفوظ بچشم خوشوقت باشند بعد از
 اظهار مراسم حجت خویش میاید که مراد مودت رساله مرسله در زمانه خوب
 داد از مرغوب و همدراز مضمون آن اشعار و مرسله شسته ظهور شد از انالیاه
 موجب حصول خوشوقتی گام شده و علیایه خیر الشرف خان انضباط امر
 و نسق و نظم انالیاه سوختنی نموده بخورایم از حد نهایت خوشوقت شده بعضی
 نواب مستطاب و الامرات مزبور رسیده موجب مزید شفقت
 نواب و الادب باره انالیاه شد در باب غنیت انالیاه هر کاب
 مستطاب و الادب انالیاه خورشید را به هم بر کاب مستطاب و الادب است
 وجود انالیاه در ولایت ضرور پیشد در هر صورت این ترتیب را به انالیاه خیر
 معنی اله قلم داشته است از قراریکه علیایه خیر قرار و لوناید خواهد در
 غنیت انالیاه و خواه توقف در ولایت بهر یک که صلاح باشد
 معمول دارند و پیوسته حالات و گذارشات محسوس و باهت
 اتفایه بطی تحریر در آورده
 که این م پذیرد زد

محمد خان

محمد خان امیر نظام با حسن خان سرهنگ کنگرلو نوشته

علیایه مقرب الحضرة افامه بانا رقی از کار و طالع و انوار الطه
 العلویه الیالمه روحی فداه با شفا رشتن صادر شده است زیارت خواهند نمود حکم و الله
 این است که زهرا و چه یکبار آورد بکنم یا نان هر کدام که زهرا و تقدور
 شود بر داشته با سر بزن ابو ایچی خود در کمال مسرعت رو به گردشت
 و بهایه حسن خان کرایلی ملحق شویم یا ثانی بولکلد یک ترکان امیر خور
 از اینها تعیین شد و دستور العمد درین باب و هر سواد بنویس امیرزاده
 یسف الملوک میرزا مرقوم التبه زهرا بزرگ خودتان را با پسره یکبار بر
 داشته روانه شویم حال وقت فوت است و هر چه زهرا و بر قید ویرت زبانه افکند

بخندیک با حسن خان برادر خود نوشته

افامه از امیران برادر از قراریکه مسموع شد غنیت دره الکسی دارید
 و شطرنج شده اید بسبب کثرت مل غنایان من مقدور نشد با کمال
 و خوشی رفقه مقرر المرام باشند چه ملاکان که فرستاده بودید رسید هرگاه شمی
 خودتان شمه از بنی انی نوشتید خشت شفت پسر می نویسم حقیقتا طلال
 بود اطران ندشت از حسن صورت ان یخیز زشتی منظر ضعیفی من همه
 نمیشود اگر از تیز پران شرح کنم زبان قلم با وجود قوت است بکنده

آن نیز سبب کبک استهای منافقان و دعوای عقب شمار نمائند که به پیکار میروند
 میرود از قوت جنگال و شمار او زهره کبک چاک است و کینج لبیب است
 که دلو حاشی از گرفتاری یک قطع نظر از این طرلان سابق بهم حققان
 بهر نیده ضایع شده از این دگر پیکاری رخ داده هرگاه مغفیل نیست
 معطلی از حد میکند اما شایسته بقیه فاطمه مرده طرلان که وعده کرده اید
 که فاطمه زهرا خیمه باشد در نهایت احتمال بفرستید اما وقت نماند که
 ضد این ترلان باشد و احتیاج به ترلان ثالث نباشد ۲۱

محمد بن امیر نظام بحال خوان نوشته

افاضه بنایان ۱۴ شهریاری الشان ۱۲۴۲ هـ مطابق آب میگر
 حسب الامر قدر قدر والد مقرر و مقرر شد که سابق حکم و مقرر شده
 بود که انچه موجب بر بار داده و تهیه و تدارک آنها موقوف کرده
 مشطرا خبر سردار ایردک باشند این روزها از قرار که محقق گشت در
 طرف ایردک امری و دشمنی نیست که وجهی در این ضرورت باشد اما از
 قرار که امروز خبر رسید کوی جمعیت روسیه در کنار ارس در شلق نریغان
 و یکی دیگر در جی خراسان و از جهت که منظورشان عبور به بیطرف ارس
 و دست بردن به ایالات قزاق و داغ میباشد و چو سپاه نفرت پناه در سمت
 قزاق این اوقات لازم است البته بقراری که رقم مبارکه عزادار

یا فیه

یا فیه و موعود شفیق گشته است بدون تاخیر بر بار آورده شده وی لیپاه
 اخوی نظر بخان را مستحضر کرده که او نیز با سواره بنده می نمازد
 کردت شوی و در روز مقرر در کردت حاضر باشید که مکتوب
 مسعود و الانیز این روزها بسمت کنار ارس نزول اجلال خواهند
 فرمود وی لیپاه حدیقان جوان شیر و حسی خان کرامی هم با مور
 هستند که با نجاده باشند به تصوب بی لپاه حدیقان رفتار نمایند
 و در اینجا غله هم جهت بقدر ضرورت بقدر قرض بگیرند و بر بار و باره
 بدهد اگر وقت مقتضی شود و صلاح دانستند قدری با بینی تر خواهند
 آمده نواب و الا که لیبی نزدیک است حکم جودی خواهند فرمود و البته
 در اینجا متوقف و بطوب دیدید که موقوف فقید خدمات
 دیوان باشند و البته بوضعی با نجایه که معیبه و نقصی در کار
 بر بار و سوره باقی نبوده باشد و در روز مقرر
 که در رقم مشخص است بدون تلف در کردت حاضر باشید
 و آن را قیلا باید در این سفر خدمتی بکنند که موجب توقفتی
 و رضامندی اینان نباشد و باعث رو سفیدی تمامی فرزانان
 و خدمت گذاران شود باقی

سخن خان ایروان با حسن خان کندلونی نوشته

مخدوم بنده بلی صهر خان محمود صهر بان خلیفه و برادر و شایسته کمر فشار
و در دیده شک حسرت کندلونی زم اندر که کرمید خداوندی لم و سیکه کند که
کارهای پریشان و سر بر میان با صورت انجانی بد اشعه و اگر خدا نکرده
بر و ظهورت در موز نشد بران مخدوم لازم است که بر وقت و صحت
و با شایستگی خود در وطن نشسته او و روانه که غایت
غایت گزیند شهادت که از تشریف بکون صهر بخیری که خاطر فرین را
ش کرده ام نیست که البته ان پسر عمه صهر بان بطریق اولی بعرف
رفتن این قلب مخصوص و رضا خواهند داشت امید که خداوندی لم
قلب کما سو پیشی از پیشی نسبت بسلسله صهر بان و رؤف نماید
برادر جان خدا امید اند در این سلسله اتحاد و دوستی را کرده ام
از این جهت است که پاره مرفه و زخمی را البی عرض میکنم البته
القلب لیلای ۱۲ القلب لطف لکاریم با خلیفه
زیم از سیر سلسله فولهم لجوایم و حسن و عیث متدام با

یرزا

میرزا امینور کربالین و لیس رویه با حسن خان نوشته

ی لیلیا در بیخ چاهک دوست مشفق صهر بان جناب نوب هیالون
سلک قاسم میرزا در پرب چند فقره ادعای خود که برای تقصیر نمودن
قوشی با پرولن و شمه بودند که در وقت مرگت در بخون دعوی
میانه آنها و از انجانی اتفاق افتاده آنها و در انجانی گرفته مجبوس داشته اند
بر و تدرار اظهار نمودند که هر کلمه مرقوم و لیکه آنها و از انجانی مرقوم
نماند لذا با ندوست واقعی مرقوم میدهم که ادعای می زبور را
اگر صلب تقصیر هم بچشمینند مرقوم در روانه انیولا فرماید که در صورت
مقصوری این در این شیشه بود البته اندوست صهر بان درین باب
مفایقه نموده بر قوی زخم روانه فولهم سخت و ایما سلاستی ذرات
بعده و مطالبات قمر و از صهر بان دارند که بتقدیم رسانیده شود
زیم چه گفت لعل ایام غربت و هوش متدام با

ایضا میرزا امینور کربالین با حسن خان نوشته

ی لیلیا در بیخ چاهک دوست مشفق صهر بان همواره از سوانحت زور کار
در حفظ و مرگت حضرت این در حجتا بوده بروقی تنای صهر بان بلا ار
تیاب مقصود المرام هر چه بد باشند بعد از اظهار مرام هر سستی

و آنکه مشهور است بر اینست که در بنوقت عیانی که بر روی قفسه بک
 وارد و مرید اندوخت واقعی و شفیق هرمان نظر عارفان را که بحد
 جنب جلالت شهاب وزیر مختار مرقوم داشته بودید رسید چنانچه
 جنب معظم الیه خود در داراللطیف پیر شریف نزارند بدر اخلافه
 طهران رفته است و آنجا درین چند روزه مریدان نزار و چار و روانه
 طهران می نمایند و جوشش سو از برای اندوخت غریز مکرم فراهم
 رسیده چون حاصل صحیفه الموده روزه القلوب به آواز لولوزات
 انکاشته بتجیر این چند حکم جوتان پر دخت همه اوقات احوالات
 آن موصو را با سلامتی ذات و با سراج هر گونه ضیاء و ستار
 یار اوری نمایند که در تقدیمی شرایط جوتی بعبارت

بنارل انجازوف باحان خان نوشته

ایلیا رفیع پیکار دست و قیاس همایان عظیم است و واقعی جوت
 در مدت یکماه و نیم موانی سه راسی است یقین مرزا احمد را
 ادعای طایفه ای که نموس کنه دره الکس دزدیده برده بودند
 و آدم نزار رفته بکراسی همدان مرقوم و بعینه از مرتضی پائی
 گرفته

گرفته آورده اند و بر اینی مانده است خوب کرده نداده اند بن
 برین در علم دوستی الطوار و مصدع میوه که بهان مرزبورد با آنچه
 از صبر و کوشش و نمد بهانه استرداد و تسلیم رافع کرده را نهی نموده
 مرتضی پائی را اشته و کوشمال داده که دیگر در میان اینگونه عملها را
 ننگد و جوت را الطوار و اعلام نماید بچنانلیک ولایات
 شروانت و قوا باغ غزل مایور کنیز انجازوف
 ۲۲ شهر ایول میجیه ۱۲۹۱ هـ

ایلیا بنارل انجازوف باحان خان نوشته

ایلیا رفیع پیکار غوت و شکست و تنها با جوت مهر با پیشانی
 چند راسی است مرز جوتی خانرا اگر لوقا چور لودره الکس برقت
 نموده بهر اندام مالش را اله دور ایلیا سو از دزد گرفته است راسی
 است در نزد اگر مرزبورد دره الکس باقی مانده است بنا بر این
 در علم یقینی نزار هم سو از هم و روانه خدمت نمودم ایلیا
 دزدان را بخدمت عرض و کفر و بیهود نمود توقع اندازم که بهان

بنی رالم را از راقان گرفته تسلیم خودش نمایند که رضا مندی هم تدار
خواهد شد باین هرگونه خدمات و محبت را اظهار دارند که انجام
پذیر گردد از طرف منارال مایود نچالیک
ولایت کشیروانت و قرا باغ ابحار و فوسف
۱۱۲۹
۱۸۹۹
+ ۵۴

بر تمام ممالک ایران حکم فرمهم و بر وقت سلطنت و بر وفادارت عروج نمود
بر انداختن لایق و بختن از مقهور کرد و سرداران و گردن کشان را غل فرمهم
و درون دران غنیر فرمهم کیش را اتو تیان بر چشم کشیدند و ملوک طراف
بر درگاه عرضی شنبه بکای غلامان که بسند نوپ کامیاب اعلا حضرت قدر
قدرت خاقان صاحب قرن سلطان سلاطین چون خرو و پرت و نایق
راضع رایات عدل و دین ماحی اثار جور و طغیان شهنشاه کثورتان
با سلب طامنی و امان پرت و اناج های یغنه روم و روس و ایران و اسلام
فارس و مغار و بختان زانو و میدان کثورتان شهابی هم تدار معدلت شعار
انکه جهان و جهان فدی نامش باد یعنی خاقان کثورتان بیست فرمهم و امان
سلطان سلطان نشان سلطان بن سلطان ابوالمظفر قدس قدس که ملکه و اجری
نیکو را سلطه ملکه

نسخه مرکب از کتاب تحفه

چون پنج و سمد را احرا بخت با صغ عرب استعمال نمایند قیام مقام مدکوات

نسخه مرکب ابو نصر فرما که در کتاب نصاب مرقوم و مرقوم است

دوده
دول
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

بسیاق این دو بیت

بتان در نزد دوده لیکن باغ
صغ عرب در وقت چار درم
مازو دو درم نیم درم ترک نایج
از بعد مرکبش فروسی بهم

نسخه مرکب با قوت علیه لرحمه

اول دوده را در توی کاغذ کرده و به غیر گرفته در آتش فاکتری کیش بماند
دوده
دول
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

آب بزرگ صغیر آب صغیر آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر
 ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل

اقر پنج حصه آب را در یک بچوشند تا که سه حصه بماند و افران را جدا جدا
 در ظرف جمع کرده ازین آب سه حصه بر سر افران ریخته سلاویه نموده تا یکشنبه
 روز بماند الا بنات و زعفران را بر سم معروف در صغیر صغیر صغیر
 مجموع افران را از زیر ریخت صاف کرده کدر نهد بچوشند و تجویز کنند هر وقت
 که کامر شد بردارند

نسخه مرکب اعلا

آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر
 ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل
 آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر
 ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل
 آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر
 ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل

که سفید باشد و دهنی نباشد که پنج دفعه خشک شود اما آب صغیر را هر دفعه روی افران
 ریخته تا خشک شود و بعد به دست خوب بمالند تا صلی شود و ده روزی بزرگ
 دهنی او بپزند و آب را بچوشند و او را پیاپی صلاویه کنند و پنج مرتبه خشک
 شود باز آب و دهنی کرده می شود و او را با جرایز مکرره داخل کنند

وقد ری

وقد ری مقلب در تاشی هم فرستند و بعد از آن گینه قدک صغیر کدر نهد
 و صاف نمایند و در شیشه ریخته نقان بدهند تا سه روز متصل تا خوب شود

ترکیب مرکب که پیاپی ریخته شود بر شیشه خوب در مرقه داده اند

آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر
 ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل
 آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر آب بزرگ صغیر
 ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل

تاریخ وفات مادر عا کبر در بیت هشتم هزار جیب الی حب بر اول شمس
 رحمه الله علیه ۱۲۹۹ النوع الاول حروف تجر الله قسم

ویر با و تا و کاف و لام و او من مذ مل خلا رب حات من حذاف من عا حتی الی
 النوع الثاني حروف تنجیب اسم و ترغ الخ و هر سته ان وان کان کیت
 الکر کعز ناصب اسمند رافع در خبر کسر دارند آن را در یازده جا اهر علم

بعد کلدو دعا و ثم در ابتدا بعد از این قول بعد بر صهل القسم در خبر چون لدم و قن
 دیگر کردند النوع الثالث صرنا ترغمان الله قسم و تنصان الخ و هما ما و لا

المسبها ن بئس من حیث المعنی العمر النوع الرابع حروف تنجیب اسم فقط و تر
 سبعة احرف الواو یعنی مع و الا لا استثناء وها یا وایا و هی یا

تاریخ تولد محمد سلطان ولد محمد امین خان زاده در شب یکشنبه هجرت نیم
از اکتبر کشته سیم در محرم ۱۱۸۱ م ۱۲۶۹

تاریخ وفات کریم خان ولد کریم خان کنگر کو در دلاست اردو در فرید خان شاه در غروب
اقتاب در دهم شهر رمضان المبارک ۱۲۴۷

تاریخ وفات نوروزاق در شب یکشنبه بستان و پنج ماه صفر المظفر
۱۲۷۰

تاریخ تولد نصرالدین ولد فرج اقا در سنم ندر قنده در طلوع صبح
۱۲۴۹

تاریخ آمدن آنجه در سر کرده رویه بر سر قنده ابرو در ماه ربیع الآخر
۱۲۱۹

تاریخ آمدن عوف در دفعه دوم بر سر قنده ابرو و شیخ علی خان از
سمت قرا باغ از سر کدکس لوار طلی و ملا مکرایه بخوان آوردن
۱۲۲۳

تاریخ وفات بنفشه خان ولد نظر علی خان کنگر کو یوم شنبه و هجده ماه جلاله
در وقت ظهر در سنم ندر قنده در قتل او طاق سر و در پیش پدری ۱۲۶۳

تاریخ وفات فرج الدین ولد طبعی خان در نصف شب و شنبه هجرت ندر قنده
در قریه قرا باغ در پیش مادرش ۱۲۶۳

تاریخ

نوروزاق سلطان در سر کرده
خبر تاریخ تولد او بود

تاریخ وفات شکر الدین ۱۱۹۵

تاریخ آمدن لکری باهاغی و ابراهیم خان قرا باغ بر سر قنده بخوان
۱۲۰۶

تاریخ تولد طبعی خان ابن حسان خان تازه یوم چهارشنبه بستان و پنج ماه
شوال چهار ساعت بغروب اکتاب مانده از عدم بوجه آمد
۱۲۳۹

تاریخ زلزله یوم پنجشنبه دوم شهر صفر المبارک بستان و پیش بغروب
اقتاب مانده ده روز از ابتداء گذشته در شکر زشیر ۱۲۵۶

تاریخ آمدن روی باغی شمس خان ولد طبعی خان از سمت قرا باغ از
کدکس لوار طلی بر سر بخوان ۲۰۵ در رمضان ۴۴۳ روز در شهر
بخوان مکنت کرده در حصب کرده از کدکس لوار طلی باغ رفت
۱۲۳۲

تاریخ وفات طبعی خان در شهر بر سر بخوان از کدکس لوار طلی روز
در شب نزدیک نظر بستان و هجرت در حصب المبارک
۱۲۳۶

۱۲۳۸

تاریخ وفات صلاح سیر و دایم هر صاحب

تاریخ وفات بهمن بخشی که ولد شیخ فغان گندکو در یوم غره جان اعظم

۱۲۶۱

تاریخ وفات حاج میرزا محمد وکیل و میرزا ادیب و میرزا نجیب در یوم شنبه
دو ساعت نیم در روز گذشته پنجشنبه در ربیع الثانی ۱۲۶۸تاریخ وفات طه عباس ولد یوسف علی در شب جمعه دوازدهم
از شب گذشته شنبه در ربیع الاول ۱۲۶۸تاریخ تولد ملا محمد حسینی ولد خوجه ملا موسی قزاجلو گندکو روز پنجشنبه بیستم
شهر ربیع الاول ۱۲۲۱تاریخ وفات نادر پاشا در منزل فتح ابرخوشان
۱۲۳۶

تاریخ شرف ادب و انبیا طور اعظم بولایت ایروان تاریخ رویداد

تاریخ بهر ۱۲۵۳

۱۲۵۴

تاریخ وفات حاج میرزا سلطان عبدالو در شهر حرم احرام

تاریخ وفات حسین سلطان ولد لطف علی سلطان در قبه اربعه در ایروان در روز جمعه بیستم
از نهم روز غنیمت علیت و بی در قبه غنیمت در شب شنبه ۱۲۵۴
۱۲۸۲

تاریخ وفات مرزبان میرزا احمد در مقام ۱۹۲ در جرد و جمعه بیستم

تاریخ دایم شدن ناصرالدین شاه قاجار
در شب جمعه بیستم در روز شنبه
در ربیع الاول ۱۲۹۵ دار در کجایان

تاریخ قسم شدن قزاق بند کفچه

تاریخ وفات ۱۸۱۸ در قزوین

۱۲۵۳

رحلت نمود قاسم مکی ز روزگار ابن حسن فدا حسین زار و لعل
تاریخ در چهارم نامحرم است
آنکه شهادت کند روبرو به خراج
حقیقت است حقیقت است حقیقت
کلاه بر سافکان خراج طیفه اولیاء خرد
جهاندا که قاف او سون کلاه
غیره مطیع عاشقه صاحب کوچ اول
خفته ندن بومنه بس اول کوچ
یا تاق آدر کلند نینه در رمان مکر
که ملک کمر سکن کوز لیم اخیج اول
رقیب لبرن اید که خراج خوب یاند
دیدیم که قوسیمه حشمت جودت یاند
در آن نفس که میرم درار زوی تویش
بد آن نیدیم جاکه خاک کور تویش
بوقت صبح قیامت که سر ز خاک برآرم
بگفتو تو خیم بخت تویش تویش
بخاک عدم که هزار سر خیم بهار عافیت آنکه که روبرو تویش
حدیث رفته تویم کما ثبت نه بویم چهار جور پنجیم دو ان بگو تویش
حرکت نه تویش ز دست قمر ضو حرا بیا که جت که ست رو تویش

اگر چه که این کتاب از کتب قدیم است
که چشم او را از مرگ نجات داد

ضمیمہ - احضار

هر گشت نمارد و مطلوب بیاورد و بار و کجواند هفت مرتبه
 در آتش اندازد و مطلوب حاضر گردد بسم الله الرحمن الرحیم
 يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ لَيْفَ النَّاسِ
 هُنَّ عَذَابٌ أَلِيمٌ و بعد از آن این را در راه بگو
 بهشت و مرتبه الیه بیاورد نیت ارجی الی رحمت
 و ارضیه حرضیه آنا بید رسم مطلوب را بگوید
 اینها بگوید بعد از آن بگوید الشاعرة الشاعرة الشاعرة

از هزار محبت را نیز و عمار با نژده مرتبه بر فراز یاشار
یا انار بجا انداخته با آن کسی بدهد در حال از عشق او میفرارند
انیت آید که بیمار جز است سَجَانَت
يَا اِلَهَ الْاِلَافَاتِ يَا رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَدَا
وَيْلَهُ

الحمد لله الذي
يا ابا
ي

